

புதிய பூமி

පුද්ගල පුමී

Puthiya Poomi

சுற்று 17 ஓகஸ்ட் 2010 பக்கம் 16 விலை 20/= சுழற்சி 132

அரசியல் தீர்வில் மெளனமும் மறுப்பும்

யல்லாயிரக் கணக்கான மக்களைப் பலி கொண்ட மகிந்த ராஜபக்ஷ தலைமையிலான ஐ.ம.க. முன்னணி அரசாங்கம் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு நியாயமான அரசியல் தீர்வைக் கொண்டு வரும் என நம்புவது ஒன்றில் அரசியல் அறிவீனம் அல்லது சுத்த முட்டாள்தனம் என்றே கொள்ளல் வேண்டும். அதற்கும் அப்பால் நியாயமான தீர்வு ஏற்படுத்தியிருமானால் அது இலங்கையின் மிகப் பெரும் அரசியல் அதிசய மாக மட்டுமன்றி உலக அதிசயமாகவும் அமைந்து கொள்ளும்.

இவ்வாறு கூறுவதற்கான காரணங்களை அரசாங்கத்தின் செயற்பாட்டிலிருந்தே நாம் காணுதல் வேண்டும். யுத்தத்தின் முலம் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதிலேயே மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கம் முழு முச்சாக இறங்கி நின்றது. அதாவது யுத்தத்தில் யுலிகள் இயக்கத்தை முற்று முழுதாக ஒழித்து விட்டால் இனப் பிரச்சினை என்ற பேச்சு எழ நியாயம் இருக்காது என்பதே அவர்களது யேர்னவாதத் தர்க்கமாக அமைந்திருந்தது. அவ்வாறு யுலிகள் இயக்கம் யுத்த முனையில் தோற்கடிக்கப் பட்டு அதன் அறிவிற்சும் யின் ஐனாதிபதியும் அவரது அரசாங்கமும் ஒரு நாடு, ஒரு இனம், சிறுபான்மையினர் என எவரும் இல்லை என்ற கண்டு பிடிப்புக்களை நிலைநிறுத்தும் உரைகளை வெற்றி விழாக்களிலும் ஏனைய நிகழ்வுகளிலும் வலியுறுத்தி வந்தனர். ஆனால் அரசியல் தீர்வு யற்றி ஐனாதிபதியோ அல்லது அவரது சகோதரர்களோ, சிரேஷ்ட அமைச்சர்களோ இதுவரை சாதகமான வகையில் பேசவே இல்லை. இவர்கள் எல்லோரும் எதை எதைப் யற்றி யெல்லாம் பேசி வரும் குழலில் அரசியல் தீர்வு யற்றி மட்டும் இறுக்கமான மெளனத்தையே கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். இம் மெளனத்தின் அர்த்தம் அரசியல் தீர்வு கிடையாது என்பதே யாகும். ஐனாதிபதி தேர்தலுக்கும் யாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கும் யின் முன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை யலத்துடன் அரசியலமை

மெளனமும் மறுப்பும்

யுத்த திருத்தம் கொண்டுவரப்படும் என்ற தேர்தல் வாக்கு றதியும் வழங்கப்பட்டது. அதன்படி முன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைக்கு இன்னும் நான்கு ஆசனங்களை தேவைப்படுகின்றன. அதனைப் பெறுவது ஐனாதிபதிக்கும் சகோதரர்களுக்கும் பெரிய விடயமல்ல. அதனைப் பெற்று எவ்வாறு அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வது என்பதே இப்போதைய பிரச்சினையாகவும் அத்தகைய உத்தேச

தொடர்ச்சி 2ம் பக்கம்

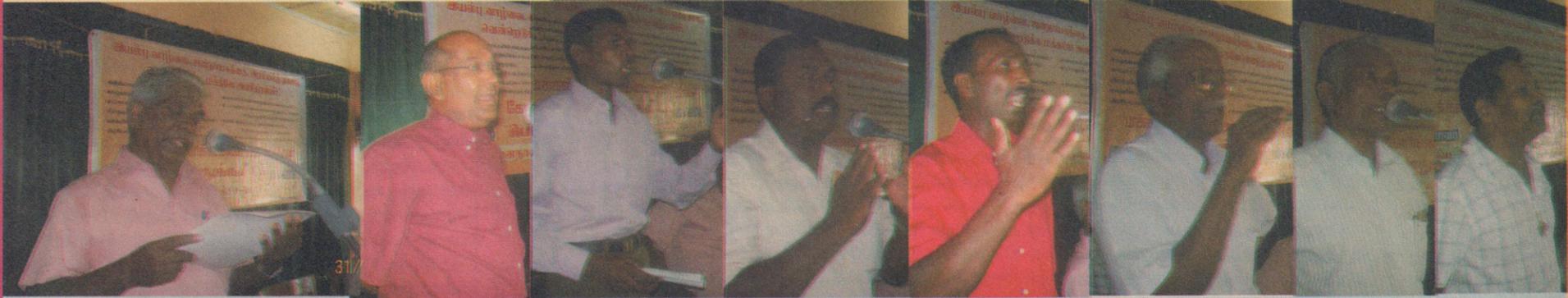
மீண்டும் ஒரு காட்டிக் கொடுப்பிற்குத் தயாராகும் இ.தொ.கா. தலைமை

இயல்பு வாழ்வை ஜனநாயகத்தை அரசியல் தீர்வை வென்றெடுக்க மக்களே அணிதிரள்வீர்!

- அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகளைக் குறை!
- வாழ்க்கைச் செலவை அதிகரிக்கச் செய்யாதே!
- சம்பள உயர்வை உடன் வழங்கு!
- மீள் குடியேறிய மக்களுக்கு உரிய நிவாரணம் வழங்கு!
- மக்களின் அகதி வாழ்வுக்கு முடிவு கொண்டு வா!
- அரசியல் கைதிகள் அனைவரையும் விடுதலை செய்!
- காணாமல் போனோர் பற்றிய விபரங்களை வெளியிடு!
- உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களுக்காகத் தரத்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்விடங்களில் மீளவும் வாழ விடு!
- 1990ல் விரட்டப்பட்ட முஸ்லீம் மக்கள் சொந்த இடங்களுக்கு திரும்ப வழி வகை செய்!
- சிதைக்கப்பட்ட கல்வி சுகாதாரத்தை சீரமைப்புச் செய்!

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம் முதலாளிகள் பக்கம் நின்று தனது காட்டிக் யன உயர்வுப் பிரச்சினையில் இலங்கைத் கொடுப்பை நிறைவேற்றினார். தொழிலாளர் காங்கிரஸ் மீண்டும் ஒரு முறை அத்த கைய காட்டிக் கொடுப்பும் யடலம் முதலாளிமார் சம்மேளனத்திற்கு காட்டிக் யேர்ன்காலத்திலும் காலத்தில் மட்டுமன்றி கொடுப்பு நடாத்த தயாராகி வருகிறது. இரண்டு யூட்டியிள்ளை காலத்திலும் தொடர்பு யோவ வருடங்களுக்கு ஒரு முறை நடைபெறும் தொழி றையே காணமுடிகிறது. அடுத்த வருடத்தில் ற்சங்க முதலாளிமார் பேச்சுவார்த்தையில் நடைபெற இருக்கும் சம்பள உயர்வுக்கான தொழிலாளர்கள சார்பாகப் பேசும் இ.தொ.கா. கூட்டு ஒய்ப்பந்தப் பேச்சுவார்த்தை யற்றி இப் தலைமை இறுதியில் ஒரு சில ரூயாய்கள் சம் யொழுதே கதை அளக்க ஆரம்பித்து விட்டா யன உயர்வுடன் முதலாளிகளின் கால்களில் ற்கள் இ.தொ.காவின் தலைமையினர். இது தொழிலாளர்களை விழச் செய்து விடுவார்கள் வரை சம்பள உயர்வு உட்பட சகல உரிமை இது இன்று நேற்று அல்ல. தாத்தா தொண்ட களுக்கும் தாமே முன்நின்று பெற்றத் தந்த மான் காலத்திலிருந்தே நாந்து வரும் ஏமாற்று தாக வரலாற்றுப் யுரட்டும் பேசி வருகின்றனர். விடயமாகும். அறுபதுகளின் பிற கூறில் ஒரு இந்தம் யரம்பரைப் யுரட்டுத்தனம் மிக்க ஏமாற் ரூயாய் சம்பள உயர்வை இதுசாரித் தொழிற் றுக்களை மலையக மக்கள் வெறும் இன சங்கங்கள் முன்வைத்துப் யோராடத் தயாராகிய மொழி யண்பாட்டு கவர்களுக்குள் நின்று நம் யோது தொழிலாளர்கள் மிக உற்சாகமாகப் யும் வரை மீட்சியும் இல்லை. விடுதலையும் யங்கு கொள்ள தயாரியில் ஈடுபட்டனர். அவ் கிடையாது. ஆளும் வர்க்கத்தின் அரவணை வேளை அன்றைய முடி சூடா மன்னன் மலை ய்ப்புப் பெற்ற இ.தொ.கா யோன்ற மலையக யக மக்களின் மீட்டர் என்றெல்லாம் பட்டம் தொழிற்சங்க அரசியல் தலைமைகளுக்கே சூட்டப்பட்ட சௌமியமூர்த்தி தொண்டமான் சொத்து சுகம் யதவி யட்டங்கள் மக்களின் யத்து சதம் சம்பள உயர்வு பெற்றுக் கொடுத்து யெயரால் தாராளமாகக் கிடைக்கும் என்பதே தொழிலாளர்களின் யோராடத்தை சிதைத்து உண்மையாகும்.

10 கோரிக்கைகளை முன்வைத்து யாழ். நகரில் எதிர்ப்புக் கூட்டம்

மேற்படி எதிர்ப்பும் கூட்டத்திற்கு யுதிய - ஜனநாயக யாச்சிச - லெனினிசக் கட்சியின் பொது செயலாளர் சி.கா.செந்திவேல் தலைமை தாங்குவதையும் தலைமைத் தொழர்கள் உரையாற்றுவதையும் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட மக்களின் ஒரு யுதியினரையும் யடத்தில் காணலாம்

சீதை வதை விதாடர்வனா ஏன்?

நமது கட்சியின் முக்கிய தோழர்களான எஸ்.சுசேசனன் மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாகவும் நீ.பிரதீபன் ஒன்றரை வருடங்களுக்குக் கூடுதலாகவும் சிறையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இது வரை நீதி மன்ற விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. ஏற்கனவே இரண்டு வருடங்களுக்கு மேல் சிறை வைத்திருத்தலுக்குப் பிறகு நான்கு தோழர்கள் குற்றச்சாட்டு எதுவுமின்றி விடுவிக்கப்பட்டனர். ஆனால் மேற்படி இரண்டு தோழர்களும் ஏன் விடுவிக்கப்படவில்லை என்றே மக்கள் குரல் கொடுக்கின்றனர். நமது தோழர்கள் மட்டுமன்றி இவ்வாறான விசாரணை இன்றி எழுணாறுக்கு மேற்பட்ட வடக்கு கிழக்கு மலையக கொழும்பு தமிழ் இளைஞர்கள் சிறைவதைக்கு உட்பட்டுள்ளனர். ஆதலால் எங்கும் எதிலும் இவர்களது விடுதலைக்கு உரத்த குரல் கொடுத்து நிற்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை புதிய பூமி விடுக்கின்றது.

வடக்கு நோயும் ஊழல் வரிச்சாஸ்களும்

ஒரு நாட்டின் மக்களைப் பல நிலைகளிலும் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அதன் அரசாங்கத்திற்குரியது. அந்த வகையில் நாட்டு மக்களின் நீண்ட சுகவாழ்விற்கு சட்டங்களாலும் நடைமுறைகளாலும் சுகாதாரத்தைப் பேணுவது மிகமிக அவசியமாகும். அதனாலேயே சோஷலிச நாடுகள் தமது பொருளாதார நிர்மாணங்களின் மத்தியில் சுகாதாரத்திற்கு முதலிடம் அளித்து மக்களைப் பல வழிகளிலும் பாதுகாக்கும் செயற்பாட்டைக் கொண்டிருந்தமையைக் கடந்த நூற்றாண்டில் நாம் கண்டோம்.

ஆனால் நமது நாட்டில் காலத்திற்குக் காலம் ஆட்கொல்லி நோய்களால் மக்கள் இறந்து வருவது இயற்கையான விடயமாகப்பட்டு விட்டது. முன்பு மலேரியா, காசநோய் பறவைக் காய்ச்சல் சிக்கின்குளியா என்ற வரிசையில் இப்போது டெங்கு காய்ச்சல் வந்து மக்களைப் பலியெடுத்து வருகிறது. இக் குறிப்பு எழுதும் போது நாடு முழுவதும் டெங்கு காய்ச்சலால் 195 பேர் இறந்துள்ளனர். 27,142 பேர் நோய்க்கு ஆளாகி உள்ளனர்.

இந்த அவலம் ஏன்? அரசாங்கம் மக்களைக் குற்றம் காண்கிறது. குழலை துப்பரவாக வைத்திருக்காமையே டெங்கு பரவக் காரணம். என சுகாதார அமைச்சுக் கூறுகிறது. குழலை மாசுபடுத்து அரசாங்கமும் அதன் பொருளாதாரக் கொள்கை களுமே காரணம் ஆனால் டெங்கை ஒழிக்கவும் சுகாதாரத்தைப் பேணவும் பாதுகாக்கவும் உரிய வழி முறைகளை சுகாதார அமைச்சு உருப்படி யாக எதையும் செய்யாது ஊழலில் மிகுந்து வருகிறது. அமைச்சர்கள் முதல் உயர் அதிகாரிகள் - ஊழியர்கள் வரை அக்கறை யின்மை லஞ்சம் ஊழலில் ஈடுபடுகின்றனர். இதற்கு பல்வேறு பணம் சம்பாதிக்கும் நிறுவனங்கள் உதவியாகவும் தூண்டு கோலாகவும் இருந்து

வருகின்றன. நாட்டுப் பற்று மக்கள் நலன் அபிவிருத்தி ஏதீன்கால வளர்ச்சி பற்றிய அக்கறை இன்றி எல்லாவற்றிலும் பணம் பண்ணுதலே முன் நிற்கின்றன. இது அதி உயர் இடங்களில் இருந்து அடிமட்டம் வரை பரவி நிற்கிறது. ஆனால் பலி கொள்ளப்படுவது நாட்டு மக்களாகவே உள்ளனர் குழலைப் பாழாக்கி சுகாதாரத்தை நாசப்படுத்தும் பல்வேறு சயக் கம்பனிகளும் பண முதலைகளும் சுகபோகம் அனுபவிக்கின்றனர்.

இவ்வருட ஜனவரி 1ம் திகதி முதல் ஓகஸ்ட் 25ம் திகதி வரை வடக்கு நோயாளர் 27,397 பேர் இறந்தோர் 195 பேர் இது மகிந்த சிந்தனைக்கு சமர்ப்பணம்

அரசியல் தீர்வில் 1ம் பக்க தொடர்ச்சி
அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தில் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு என்பது வெளிப்படையாகவே தவிர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. இது பற்றித் தமிழர்களின் இயல்பான நண்பன் எனச் சித்தரிக்கப்படும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் எவ்வித அக்கறையும் காட்டவில்லை. ஏற்கனவே அரசியலமைப்பில் இருந்து வரும் பதின்முன்றாவது திருத்தத்தை முழுமையாகவோ அன்றி அதற்கும் அப்பால் சென்று கூட்டிக் கொள்ளப்படும் என்றோ எதுவும் கூறுவதற்கு ஜனாதிபதி தயாராக இல்லை. இந்தியாவில் மண்மோகன் சிங்கிடம் தீர்வு பற்றித் தெளிவாக எதனையும் வாக்குறுதி வழவில் வழங்காத ராஜதந்திரத்தையே ஜனாதிபதி கையாண்டார். இந்தியத் தலைவர்களுக்கு அது பற்றிப் பெரும் பிரச்சினை இருக்கவில்லை. அவர்களது முழுக் கவனமும் தென் ஆசியப் பிராந்தியத்தில் பொருளாதார, அரசியல், ராணுவ மேலாதிக்கத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கு முழு இலங்கையையும் பயன்படுத்துவதிலேயே குவிந்திருக்கிறது. அதே வேளை இலங்கையின் வளங்களை இந்தியாவிற்கு தாரை வாரிக்க நேர்ந்தாலும் இனப் பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வு வழங்காமல் இருப்பதையே மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கம் தன்னுடைய நிலைப்பாட்டாகக் கொண்டுள்ளது. அரசியல் தீர்வைக் கொண்டு வந்து வடக்கு கிழக்கில் இயல்பு வாழ்வு, ஜனநாயகம், ஐக்கியம் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் தேசிய பொருளாதாரத்தின் ஊடான ஒரு பயனுள்ள அரசியல் பயணத்தை முன்னெடுக்க அவர்கள் தயாராக இல்லை. அதற்குப் பதிலாகப் பேரினவாத ஒடுக்குமுறையை யுத்தத்திற்குப் பிந்திய வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் புதிய புதிய வடிவங்களில் முன்னெடுப்பதிலேயே முழுக் கவனமும் திரும்பியுள்ளது. இதற்காகவே பாதுகாப்பு, புலிகள் மீள் உயிர்ப்புத் தடுப்பு, அபிவிருத்திக்கு உதவுதல், அந்நிய சக்திகளின் ஊடுருவல்களைக் கண்காணித்தல் என்ற பெயர்களில் இராணுவ இருப்பு நிரந்தரமாக்கப்பட்டு வருகிறது. யுத்தம் முடிந்த பின்பும் கடந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் பாதுகாப்புச் செலவிற்கென இருபத்தினாயிரம் கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டமை வடக்கு கிழக்கில் ராணுவ நிலைப்படுத்தலை வலுப்படுத்தவேயாகும். இன்று வடக்கு கிழக்கில் சிவில் நிர்வாகம் என்ற பெயர்களின் கீழ் ராணுவ நிர்வாகமே அரசாங்கம் அர்ப்படுத்தியுள்ளது. வடக்கு கிழக்கின் வளங்கள் உள்நாட்டு வெளிநாட்டுக் கம்பனிகளுக்கும் பல்வேறு நிறுவனங்களுக்கும் தாரை வார்த்தப்பட்டு வருகின்றன. அதே வேளை திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் மேற்கொள்வதற்கான உள்ளூர்ந்த திட்டங்கள் வரையப்பட்டு முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. ஒரு இலட்சம் ராணுவத்தினரை நிலைகொள்ள வைத்து அவர்களுக்கு நிரந்தர வாழ்விடங்கள் அமைக்கப்படுவதானது எதிர்காலத்தில் எத்தகைய பாரிய எதிர்விளைவுகளைக் கொண்டு வரும் என்பது சிந்திக்கப்படவே இல்லை. இஸ்ரேல் பாணியிலான யுத்த குடியேற்றங்களால் பலஸ்தீன

மக்கள் இன்று வரை இன்னப்படுவது போன்ற அபாயத்தையே வடக்கு கிழக்கு மக்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டி ஏற்படப்போகிறது. இவ்வாறு செய்வது பேரினவாத விஸ்தரிப்பே ஒழிய இன ஐக்கியமும் அபிவிருத்தியும் அல்ல. தேசிய இனங்களின் தனித்துவங்களுக்கு ஊறு செய்யாது இன மேலாதிக்கம் செலுத்தாது மக்களை மதித்துப் பேணிப்பாதுகாத்துப் பல்லினத் தேசியத்தின் அடிப்படையில் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காண்பதே தேவையானதாகும். இவ்வாறான குழலில், மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கத்திடமும் ஜனாதிபதியிடமும், "மகிந்த சிந்தனை வரும்! தீர்வு வரும்!" என எதிர்பார்த்தபடியே இன்னமும் அரசில் அங்கம் பெறும் அல்லது அரசை ஆதரித்துவரும் கட்சியினர் இருக்கின்றனர் அவ்வாறே தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் இந்திய ஆளும் எசமானர்களை நம்பி நிற்கின்றனர். இவர்களுக்குப் பொருத்தக் கூடிய முதுமொழி ஒன்று உள்ளது. "கடல் வற்றும் வற்றும் என நம்பியிருந்த நரி குடல் வற்றிச் செத்ததாம்" பேரினவாத ஆளும் வர்க்கத்தின் தலைவராக முழுமை பெற்றிருக்கும் மகிந்தனையும் பிராந்திய மேலாதிக்கத் திற்கு முன் நிற்கும் மண்மோகன் சிங்கையும் நம்பி நம்பித் தமிழ்த் தலைமைகள் தத்தமது குடல்களை நிரப்பி குளிர்சியாகவே வைத்திருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே குடல் வற்றிய நிலையில் இருந்து வருபவர்கள் ஏகப் பெரும் பான்மையான உழைக்கும் வர்க்கமான தமிழ், முஸ்லீம், மலையகத் தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களேயாவர். இந் நிலையில் தான், தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் மத்தியில் புதிய அரசியல் சிந்தனை தோற்றுவிக்கப்படுவது அவசியமாகும். கடந்த காலப் பட்டறிவின் மூலம் புதிய அரசியல் கொள்கை வகுப்பும் புதிய போராட்ட மார்க்கமும் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அவற்றுக்குக் குறுக்கே நிற்கும் பழமைவாதம் நிறைந்த தமிழ்த் தேசியத்தைப் பற்றிய தெளிவு ஏற்பட வேண்டும். முற்போக்கான தமிழ்த் தேசியத்தையாவது தமிழர் தர்ப்பு முதலில் கையில் எடுக்க வேண்டும். அது வர்க்கப் போராட்டச் சக்திகளோடு இணைந்து முன் செல்லத் தயாராக வேண்டும். இதைவிட வேறு மார்க்கம் தமிழ் மக்களுக்கு இருக்க முடியாது.

நாஜி நடக்கு ம் உலகிலே

ஒவ்வாறு உலகமாளங்கள்
இலங்கையுடன் இந்தியா செய்து கொள்ளவுள்ள சீபா உடன்படிக்கை பற்றி இலங்கையில் கடுமையான எதிர்ப்புகள் எழுந்துள்ளதாலேயே அந்த உடன்படிக்கையிற் கைச்சாத்திடுவது கொஞ்சம் பிற்போடப்பட்டுள்ளது என்பது ஒரு இரகசிய முமல்ல. ஏற்கனவே இந்தியாவுடன் செய்யப்பட்டுள்ள வர்த்தக உடன்படிக்கையில் இலங்கை நட்புட்பட்டதற்கும் மேலாகச் சேவைத் துறையிலும் இந்திய ஆதிக்கம் ஏற்படும் என்பதே அச்சத்திற்கான பிரதான காரணமாயுள்ளது. இந்த நிலையில் இப்போது மெல்ல மெல்ல இந்திய மேலாதிக்கத்துடன் சமரசத்தை நியாயப்படுத்துகிற போக்குக்களும் தலைதாக்கியுள்ளன. சீன மிரட்டலைப் பற்றிப் பேசியே இந்திய மேலாதிக்கத்தையும் இலங்கையில் அதன் விஸ்தரிப்பு நடவடிக்கைகளையும் நியாயப்படுத்திப் பழகிய ஒருவர் சீனாவுக்கும் தாய்வானுக்குமிடையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள வணிக உடன்படிக்கைகள் போன்றவையே இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கைகள் என்று விளக்கம் கூறியிருக்கிறார். உலக அரசியல் வரலாறு தெரியாமல் இவ்வாறு எழுதுவது தமிழ்த் தேசியவாத 'நிபுணர்கட்கு' ஒன்றும் புதியதல்ல. தாய்வான் சீனாவின் ஒரு மாகாணமாக இருந்து 1949இல் சீன விடுதலையின் போது பிற்போக்காளர் வசமான ஒரு பிரதேசம். அமெரிக்க ஆதரவுதான் அது இன்னமும் தனி நிருவாகமாக நிலைத்திருக்கக் காரணமாகும். அதை இலங்கை-இந்திய உறவுடன் ஒப்பிடும்போது நாம் இலங்கை இந்தியாவின் ஒரு மாகாணம் என்ற நிலைப்பாட்டை ஏற்கிறோமா என்ற கேள்வி எழுதா? ஏற்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது வருந்தத் தக்க ஒரு உண்மை.

காசா, லேசா!
இந்திய ரூபாவைக் குறிக்கப் புதிய ஒரு சின்னம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அது சமஸ்கிருதம், ஹிந்தி முதலான மொழிகளின் எழுத்து முறையில் உள்ள 'ர' என்ற எழுத்திற்கும் குறுக்காக ஒரு கோடு போட்டாற் போல அமையும். அதன் வடிவம் ஏற்கனவே இலங்கைப் பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரமாகியுள்ளது. அந்தச் சின்னமே மேற்கொண்டு இந்திய ரூபாவைக் குறிக்கப் பயன்படும். அதைப் பற்றித் தமிழகத்தின் தமிழ்ப் பற்றாளர்கள் என்ன சொல்லப் போகிறார்கள்? ஏற்பார்களா? எதிர்த்துப் போர்க்கொடி எழுப்புவார்களா? ரூபா நோட்டுக்களை வீதியில் போட்டு எரிப்பார்களா? எதுவுமே நடவாது என்பது தான் உண்மை. இலங்கையில் இதுபோல நடந்திருந்தால் மட்டும் தமிழ் அழிக்கப்படுகிறது என்று அங்கிருந்து கூச்சல் எழுந்திருக்கும்.

தீக்குளிப்புப் பார்வையாளரும்
தான் முன்வைத்த சீர்திருத்தங்களை யூ.என்.பி. தலைமை கணிப்பீலெடுக்கவில்லை என்று ஆட்சேபித்து ஒரு யூ.என்.பி. ஆதரவாளர் தீக்குளித்திருக்கிறார். அது சரியா பிழையா என்ற விவாதம் ஒரு புறமிருக்க, யூ.என்.பி. தலைமையை விமர்சிக்க இது சிலருக்கு நல்ல வாய்ப்பாகி விட்டது. விடுவாரா மனோ கணேசன்? "தலைமையை எதிர்த்தது சரியானது ஆனால் தீக்குளித்திருக்க வேண்டாமே" என்பது தான் அவரது நிலைப்பாடு. தமிழ்நாட்டில் பரவலாக உள்ள தீக்குளிப்புக் கலாசாரத்தைப் பின்பற்றுவதில் சிங்களவர்கள் தமிழரை முந்தி விட்டனர். இல்லாவிட்டால் மனோ கணேசனை எம்.பியாக்கும்படி யாராவது தீக்குளித்திருக்க மாட்டார்களா? தீக்குளித்திருந்தால் மனோகணேசன் என்ன சொல்லியிருப்பாரோ!

நல்லதோ கெட்டதோ, என்ன செய்தியும் விளம்பரம் தான்
முன்னே பின்னே கேள்விப்பட்டிராத இந்திய நபர்கள் பலரும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் அகதிகளுடன் தொலைக்காட்சி நட்சத்திரங்களாகிறார்கள். அதைப் பற்றிச் சிலருக்கு மிகுந்த சினம் இருக்கிறது. ஆனால் நிதானமாக யோசித்தால் சீமான் போன்றவர்கள் இலங்கையின் தேசிய இனப் பிரச்சினையை முன்வைத்து ஆதாயம் தேடுவது போல இலங்கை அரசாங்கத்தின் பலவீனங்களை வேறு சிலர் தங்களுக்கு ஆதாயமாக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இவர்களில் யாருக்குமே சமூகத்தின் மீதோ மக்கள் மீதோ அக்கறை இல்லை என்பதில் ஒரு இரகசியமும் இல்லை. எல்லாவற்றையும் சினமாக்காரர்கள் விளம்பரமாக்குகிறார்கள். நமது ஊடகங்களும் ஒத்துழைக்கின்றன. அப்படியானால் தமிழ் மக்கள் செய்யக் கூடியதென்ன? இந்தச் சினமா, தொலைக்காட்சி மொகா தொடர், பண்பாட்டிலிருந்து ஈழத் தமிழர் விடுபடத் தொடங்கினார்கள் என்றால் தமிழகத்தின் அரசியல் சினிக் கூத்துக்களும் ஓயும்.

சிசுய்தகளை சூனம் மகாராஜா
மகாராஜா நிறுவனத்தின் தொலைக்காட்சியில் மும்மொழிகளிலும் மாதக் கணக்காக செய்திகளின் ஒரு பகுதியாக யூ.என்.பி தலைமையை — குறிப்பாக ரணில் விக்கிரமசிங்கவை — குறிவைத்து நீண்ட நேரத்துக்குக் கடுமையான விமர்சனம் முன்வைக்கப்பட்டு வருகிறது. திரும்பத் திரும்ப ஓரே கதைகள் சொல்லப்படுவது ஒரு புறமிருக்க இவ்வாறாக ஒரு அரசியற் கட்சியில் ஒரு சாராருக்கு ஆதரவாகவோ அல்லது ஒரு சாராருக்கு எதிராகவோ செய்தி என்ற பேரில் பிரசாரம் செய்வது மிக அநாகரிகமானது. அது ஊடகப் பண்பாட்டுக்கு ஒவ்வாதது. எனினும் இவ்விடயத்தின் மகாராஜா நிறுவனம் முன்பும் இதே விதமாகப் பன்முறை நடந்துள்ளது. மிஸ்தி மொறகொடவின் மீதான கண்டனப் பிரேரணை பாராளுமன்றத்தில் விவாதத்திற்கு எடுக்கப்படாமல் தடுக்கச் செய்தி நேரத்தை ஒதுக்கியதும் ஜே.வி.பி (குறிப்பாக விமல் வீரவன்ச), மேவின் சில்வா ஆகியோரைக் கேலி செய்யவும் எசமானின் செல்லப்பிள்ளையான ஸ்ரீ ரங்காவின் தேர்தல் பிரசாரத்திலும் இப்போது அவரை ஒரு பெரிய அரசியல் பிரமுகராக்கவும் அவருக்கு வழங்கப்படும் முக்கியத்துவமும் போன்றவை மகாராஜா நிறுவனம் ஒரு அரசியற் கட்சியாகவும் அரசாங்கத்தையும் பாராளுமன்ற அரசியலையும் திரைக்குப் பின்னாலிருந்து இயக்கும் ஒரு மா.பியா அமைப்புப் போலவும் உருமாற்றி வருகின்றன. 60 ஆண்டுகள் முன்பு ஏரிக்கரைப் பத்திரிகைகளும் டைம்ஸ் நிறுவனமும் நடந்து கொண்டதை விட மோசமான ஊடகப் பண்பாட்டற்ற ஒரு போக்கு இன்று விருத்திபெற்று வருகிறது என்பதையே மகாராஜாவின் ஊடகங்கள் நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இந்தியத் துணைத் தூதரகங்கள் யாருக்காக?

சண்முகம்

வடக்கில் யாழ்ப்பாணத்திலும் தெற்கிலும் அம்பாந்தோட்டையிலும் இந்தியாவின் ராஜதந்திரப் பிரதிநிதி அலுவலகங்களைத் திறப்பதற்கான முடிவு இலங்கை அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவை எதற்காகவென்றால் அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கென்றே பரப்புரை செய்யப்படுகிறது. என்ன சேவை, என்ன தேவை, என்ன நோக்கம் என்பதெல்லாம் யாரும் கேட்கக் கூடாத கேள்விகள்.

இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தின் குடும்பிகள் சம்மா ஆடாது என்பது நம் எல்லோரும் பட்டறிந்த உண்மை. 1987 யூலை 29ந் திகதி அன்று இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் கொழும்பில் ஜே.ஆர்.-ராஜீவ் கையொப்பமிட்ட மறுகணத்தில் இந்தியப் படைகள் வடக்கு கிழக்கில் வந்திறங்கிய வேகத்தை நாம் கண்டோம். அது நடப்பதற்குச் சில வாரங்கள் முன்பாக இந்திய விமானப்படை யுத்த விமானங்கள் பலாக்காரமாக இலங்கை எல்லைக்குள் ஊடுருவி வடக்கில் உணவுப் பொதிகள் போட்டன. அவற்றை இந்தியாவின் மனிதாபிமானக் கருணை உதவி எனப் புலிகள் இயக்கம் உட்படத் தமிழர் தலைமைகள் போற்றி வரவேற்றனர். இல்லை, இது இந்திய பிராந்திய மேலாதிக்கத்தின் ராணுவ வெள்ளோட்ட நடவடிக்கை என மாக்கிச லெனினிசவாதிகள் கண்டனம் தெரிவித்து எதிர்த்த போது தமிழ்க் தலைமைகள் சீற்றமடைந்து அவர்களுக்கு எதிராக அபாண்டம் கூறினர். இவை மட்டுமன்றி இந்தியாவின் பிராந்திய மேலாதிக்கத்திற்கு இலங்கைத் தமிழர் பலிகடாக்களாகப் பயன்படுத்தி வரும் போக்கை அவ்வப்போது ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துக் கூறி வந்தவர்களை தமிழ் உணர்வு அற்றவர்கள், தமிழீழத்தை அடையத் தடையாக நிற்பவர்கள் என நிந்தித்தனர். இதில் எந்தவொரு தமிழ்க் கட்சியும், 'விடுதலை இயக்கம்' எனப் பட்டதும் இந்திய ஆதிக்கத்தை விரல் சுட்டி நிற்க முதுகெலும்புற்றவர்காக நக்குண்டார் நாவிழந்தார்' என்றே இருந்து வந்தன. — அத்துடன், விடயம் தமிழ் மக்களுக்கு எதுவும் சாதகமாக முடியாது

எதிர்நிலை அழிவுகளைத் தந்த பின்பும், தமிழர் தலைமைகள் தமிழ் மக்களுக்கு என்ன நம்பிக்கையைக் கொடுத்தார்கள். 'தாய் நாடு' 'தொப்புள்கொடி உறவு' 'இந்தியா நம்மைக் கைவிடாது' என்றெல்லாம் அலைந்தனர். கொட்டை எழுத்திலும் பக்கம் பக்கமான விரித்தெழுதல்களிலும் நமது தமிழ் ஊடகங்கள் இந்த அமைப்புக்கள் எல்லாவற்றுக்கும் முக்கிய இடம் அளித்தன. மொத்தத்தில் எல்லோரும் சேர்ந்து தமிழ் மக்களை நம்ப வைத்தனர். இன்றும் அது தொடர்கிறது. இதில் உள்ள சோகம் ஏதெனில் வன்னி யுத்தத்திற்கும் முள்ளிவாய்க்கால் இறுதி அழிவுகளுக்கும் பேரவலங்களுக்கும் பின்பும் இந்தியா பற்றி தமிழ்த் தலைமைகள் இந்திய விசுவாசம் தெரிவித்து நிற்கின்றனவென்றால் நெஞ்சறியப் பொய்யுரைக்கும் இவர்களை எந்த ரகத்தில் வைத்து நோக்க முடியும்? இழப்புகளும் பேரவலங்களும் பட்டு, இந்தியாவின் பகையைப் பாத்திரத்தையும் பட்டறிவாகக் கொண்ட மக்களை ஏமாற்றத் தமிழ்த் தலைமை எவ்வித வெட்கமும் இன்றி மீண்டும் முன்வந்திருப்பது தான் வேதனை தருவதாகும். இதில் தமிழ் மக்கள் தான் உரிய தீர்மானங்களை எடுக்க முன்வரல் வேண்டும்.

இந்தியா வடக்கில் ராஜதந்திரப் பிரதிநிதி அலுவலகத்தைத் திறப்பது தமிழர் தாயகப் பகுதியின் ஒரு உத்தரவாதம் என்று யாராவது கூற முற்பட்டால் அத்தகையவர்கள் அரசியல் மூடர்கள் என்றே கூறலாம். உண்மையில் வடக்கு கிழக்கின் வளங்களைக் கொள்ளையிடத் தயாராகி வரும் ராட்சத இந்திய முதலீட்டுக்கான பாதுகாப்பிற்காவேயாகும். முதலீடு, வர்த்தகம், கொள்ளை லாபம் என்பன மட்டுமன்றிப் பண்பாட்டு ஊடுருவல் மூலமான கருத்தியல் திணிப்பு எனவும் விடயங்கள் பல தளங்களில் இந்திய ஆளும் வர்க்கத் தரப்பால் திணிக்கப்படப் போகின்றன. ஏற்கெனவே, சம்பூரில் தாம் வாழ்ந்த 500 ஏக்கர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்திலிருந்து தமிழர் முஸ்லீம்கள் அகற்றப்பட்டு இந்திய அனல் மின்நிலையம் திறுவப்பெறும் ஆக்கிரமிப்புப் பற்றி வாய் திறக்காத த.தே.

கூட்டமைப்பு எப்படி வடக்கில் ராஜதந்திரப் பிரதிநிதி அலுவலகம் திறக்கப்படுவதை எதிர்ப்பார்கள்? வீர வசனங்கள் பேசிய ஏனைய இயக்கங்களோ கட்சிகளோ ஒரு வார்த்தை கூறத் தயாரா? தமிழ் மக்களை அரசியல் அரங்கில் விற்றுப் பிழைக்கும் இவர்கள் தான் தமிழ்த் தேசியத்தின் காவலர்கள். அம்பாந்தோட்டையில் அவ்வாறான அலுவலகம் எதைக் குறிக்கிறது? எனக்கு வடக்கு கிழக்கு மட்டுமல்ல, தெற்கும் தேவை என்பதுடன் முழு இலங்கையும் எனது நவகொலனியாக இருக்க வேண்டும். இதில் யாரும் பங்குரிமை கோரக் கூடாது என்ற பிராந்திய மேலாதிக்க விஸ்தரிப்பு நோக்கோடும் வல்லாதிக்கத் திமீரோடும் தான் இந்தியா தற்போது வடக்கிலும் தெற்கிலும் ராஜதந்திரப் பிரதிநிதிகள் அலுவலகத்தைத் திறக்க முடிவு செய்துள்ளது என்பதை விளங்கிக் கொள்வது அவசியம்.

அம்பலமாகும் உதவி நிறுவனங்களின் மறைக்கப்படும் கதை

பிரச்சனையின் ஒருபகுதி உதவி வழங்கும் நிறுவனங்களால் ஏற்படுகிறது. "யுத்தக் குற்றங்களுக்காகச் சர்வதேச உதவி வழங்கும் அமைப்புக்களை விசாரிக்க வேண்டாமா?" - கேள்வி எழுப்பும் நிருபர். லிண்டா பொல்மன் (Linda Polman) என்ற யுத்த நிருபர் அவரால் வெளியிட்ட அண்மைய நூல் ஒன்றில் "உதவி வழங்கும் நிறுவனங்கள் அழிவு தொடர்ந்தும் நீடிப்பதற்கு உதவுகின்றன" என்ற முடிவிற்கு வந்துள்ளார். பாரிய அழிவு ஏற்பட்ட போதெல்லாம் பெரிய செல்வந்த உதவி நிறுவனங்கள் குறித்த இடத்திற்கு வந்து சேருகின்றன. "மோதல்களில் ஈடுபட்டுள்ள பிரிவினர் உதவியைத் தமது சொந்த நலனுக்காக பயன்படுத்தி யுத்தத்தை நீடிக்கின்றனர்" "சந்தையில் கேள்வி, நிர்மலம் நிலையை ஒத்ததாகவே இந்த உதவி வழங்கும் நிறுவனங்கள் பலநூறு கோடி பணத்தைச் செலவிடுகின்றன" எனக் கூறும் இந்தப் பெண் நிருபர் "உதவி யென்பது எப்போதுமே துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது. பணம் தவறான இடத்திற்கு சென்று மறைகின்றது" என்கிறார். பொல்மன் "ஒப்பந்த வியாதி" பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கிறார். உதவி நிறுவனங்கள் எவ்வாறு ஒப்பந்தங்களைப் பெற்றுக் கொள்வத பின்பு அதை எவ்வாறு நீடித்துக் கொள்வது. அதன் மூலம் நிதியைப் பாய்ச்சுவது என்ற விடயங்களில் அக்கறை செலுத்துகின்றன. "அனர்த்தங்கள் இடம்பெற்ற இடங்களில் குண்டுத் தாக்கு

தலுக்குள்ளான பாடசாலைகள் மருத்துவமனைகள் மீள்கட்டப் படுவதற்கு முன்பு உணவு விடுதிகளும் கொல்வ, ரெனிஸ் விளை யாட்டு வசதிகளும் கட்டப்படுகின்றன. "உதவி வழங்கும் ஊழியர்கள் செல்லுமிடமெல்லாம் விபச்சாரம் விருத்தியடைகிறது" என்கிறார். இந்த உதவிகளை கிளர்ச்சியினர்களும் அரசாங்கங்களும் எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார்கள். எவ்வாறு துஷ்பிரயோகம் செய்கின்றனர் என்பதை அவர் விளக் குகிறார். குடானில் டாபூரில் இராணுவ ஆட்சியினர் உதவியை நன்கு பயன்படுத்துகின்றனர். கொடுக்கும் ஒவ்வொரு உணவுப் பொதிக்கும் வரி அறிவிடப்படுவதால் உதவி வழங்கும் நிறுவனங்கள் கோடிக்கணக்கான டொலர்களை குடான் அரசுக்கு வழங் குகின்றன. குடான் அரசு நிதி ஒதுக்கீட்டில் எழுபது (70) சதவீதமான தொகையை இராணுவத்திற்குச் செலவிடுகிறது. அந்த இராணுவம் டாபூரில் கிராமங்களை தீயீட்டு மக்களை அவ்விடத்திலிருந்து விரட்டுகிறது. அண்மையில் உலக உணவுத் திட்டம் (World Food Programme) வெளியிட்ட அறிக்கையில் சோமாலியாவில் செலவிடப்பட்ட உத வித் தொகையான 25 கோடி டொலர்களில் அரைவாசித் தொகை யுத்தப் பிரபுக்களின் கைகளுக்குச் சென்றதாகக் கூறுகிறது. இதன் மூலம் யுத்தப் பொருளாதாரத்திற்குப் பெரிய உந்துதலாக உதவிப் பணம் செல்கின்றதாக ஐ.நா. உதவி ஸ்தாபனம் கூறுகிறது.

"இன்று சுமார் 37,000 உதவி அமைப்புக்கள் உலகில் 13,000 கோடி செலவிடுவதன் மூலம் பெரிய தொழிற்துறையாக உருவெடு த்துள்ளதாக பொல்மன் கூறுகிறார். அமெரிக்காவின் ஜோன் ஹொப்கின்ஸ் பல்கலைக்கழகம் 2005இல் உதவி நிறுவனங்கள் தொடர்பாக ஒரு ஆய்வை மேற்கொண்டது. இந்த உதவி நிறுவனங்களின் பொருளாதாரமானது, அதன் அளவில், உலக நாடுகளின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் அமெரிக்கா, யப்பான், ஜேர்மனி, பிரிட்டன் ஆகிய நாடுகளுக்கு அடுத்தபடியாக, ஐந்தாவது இடத்தில் உள்ளதாகத் தெரிவிக்க ப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சூழலில் நமது நாட்டில் இயங்கும் உதவி நிறுவனங்கள் தொடர்பாக விழிப்பாக இருக்க வேண்டாமா? கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒரு உதவி நிறுவனம் குழாய்க் கிணறு ஒப்பந்தம் செய்தது. 40 அடி ஆழத்தில் நீர் இருக்கும் என்ற கணிப்பீட்டில் ஒப்பந்தம் செய்தார்கள். 40 அடி தோண்டுவதற்கு முன்பே நீர் காணப்பட்டது. அத் திட்டத்திற்கு பொறுப்பாயிருந்த ஒரு அதிகாரியிடம் அணுகி கிணறுகள் 40 அடி ஆழத்திற்கு வெட்டப்பட்டதாக அவரின் ஒப்புதலைக் கேட்டனர். அந்த அதிகாரி அதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்து வேலையை இராஜினாமா செய்தார். (அவருக்குப் பின் வந்தவர்களெல்லாம் 40 அடி ஆழத்தில் நீர் வந்ததாகக் கூறியிருப்பர். ஏனெனில் அப்படி எவரும் முன்னையவர் போல் வேலையை ராஜினாமாச் செய்ததாக அறியவில்லை). இவ்வாறு தான் பெரும்பாலான உதவி வழங்கும் நிறுவனங்களில் விடயங்கள் இடம்பெறுகின்றன என்பதையே லிண்டா பொல்மன் தனது நூலில் தெரிவித்துள்ளார்.

ஜி.எஸ்

புதிய - ஜனநாயக மாக்கிச - லெனினிசக் கட்சி யாழ் நகரில் 10 கோரிக்கைகளை முன்வைத்து நடாத்திய எதிர்ப்புக் கூட்டம்

கடந்த 31.8.2010 அன்று, யாழ்ப்பாண நகரில் "இயல்பு வாழ்வை - ஜனநாயகத்தை - அரசியல் தீர்வை வென்றெடுக்க மக்களே அணிதிரள்வீர்" என்னும் தலைப்பில் புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சியின் வடபிரதேச அமைப்பு ஒழுங்கு செய்த எதிர்ப்புப் பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. யாழ். ப.நோ.சு. சங்க மண்டபத்தில் நடந்த கூட்டத்திற்கு கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் சி.கா. செந்திவேல் தலைமை தாங்கினார். தோழர் செந்திவேல் தனது தலைமையுரையில் வடக்கு-கிழக்கின் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பெயரளவில் சிவில் நிர்வாகம் இருப்பது போன்று தோன்றினாலும் ராணுவ நிர்வாகம் இருப்பது போன்று தோன்றினாலும் ராணுவ நிர்வாகமே சகலவற்றிலும் தீர்மானம் எடுக்கும் நிலையே காணப்படுகிறது. இயல்பு வாழ்வுக்கும் ஜனநாயகச் செயற்பாட்டிற்கும் இடமளியாத ஒரு இறுக்கமான நிலையே பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் முன்னெடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலை மாற்றப்படுவதற்கு நியாயமான அரசியல் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என எழுது கட்சி வலியுறுத்துகிறது. இதற்கு மக்கள் அரசியல் விழிப்புப் பெறுவதுடன் இதுவரையான அழிவுகளும் ஆதிக்க அரசியல் கொள்கைகளை தமிழ்த் தேசியத்தின் பெயரால் முன்னெடுத்து வந்த பாதையில் மாற்ற த்தைக் கொண்டுவர முன்வர வேண்டும். பாராளுமன்றப் பாதையாலும் ஆயுதப் போராட்டம் என்ற வழிமுறையாலும் தமிழ் மக்கள்

கடந்த 62 வருடங்களில் அழிவுகளையும் இழப்புக்களையும் சந்தித்து வந்துள்ளனர். அத்துடன் அரசியல் வனாந்தரத்தில் கைவிட்டுச் செல்லப்பட்டவர்களாகவும் ஆக்கப்பட்டனர். இன்று தமிழ் மக்களிடம் அச்சமும் அரசியல் விரக்தியும் செயலற்ற உறக்க நிலையுமே காணப்படுகிறது. இதற்கு பேரினவாத ராணுவ ஒடுக்குமுறை மட்டுமன்றி அதற்கான சூழலை ஏற்படுத்திய தமிழ்த் தலைமைகள் அனைத்துமே பொறுப்பாளிகளாவார்கள். எனவே தமிழ் மக்கள் அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி காலடி எடுத்து வைப் பதற்கு கடந்த காலப்பட்டறிவுடன் புதிய மாற்று அரசியல் கொள் கையை பிடித்து வெகுஜனப் போராட்டப் பாதையில் அணிவகுக்க முன்வரல் வேண்டும் என்பதை அறைகூவலாகவும் விடுத்தார். பெருந்தொகையான மக்கள் கூடியிருந்த இக் கூட்டத்தில் கட்சியின் சார்பாக முன்வைக்கப்பட்ட 10 அதி முக்கிய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்திக் கட்சியின் தலைமைத் தோழர்களான சோ. தேவ ராஜா, வெ. மகேந்திரன், கா. கதிர்காமநாதன், ச. பன்னீசெல்வம், க. தணிகாசலம் ஆகியோரும் சமூக நீதிக்கான வெகுஜன இயக்கத்தின் தலைவர் மு. தியாகராஜா, செயலாளர் ரி.வி. கிரு ஷ்ணசாமி ஆகியோரும் உரையாற்றினர். இக் கூட்டத்தை தொட ர்ந்து, இக் கோரிக்கைகளைப் பல்வேறு பிரதேசங்களில் சிறிய பெரிய கூட்டங்கள் கருத்தரங்குகள் கலந்துரையாடல்கள் மூலம் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்ற கருத்தும் கூட்டத்தில்

முன்மொழியப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இயல்பு வாழ்வும் ஜனநாயகமும் மறுக்கப்பட்டுள்ள இன்றைய சூழலில் இவ் எதிர்ப்புக் கூட்டமானது மக்களது பங்குபற்றலுடன் நடைபெற்ற முதலாவது கூட்டம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அரசாங்கப் பக்கம் தூவிய பா.உ. கள் சிகாம்பரமும் பிரபா கணேசனும்

அண்மையில் மலையக மக்களிடம்

வாக் குகள் வாங்கி ஐக்கிய தேசியக் கட்சிப் பட்டியலில் பாராளுமன்றம் சென்றவர்கள் மூவர். ஒருவர் மனோ கணேசனின் தம்பி பிரபா கணேசன். அவர் கொழும்பு மாவட்டத்திலிருந்து மலையக மக்களின் வாக்குகள் பெற்று வெற்றி பெற்றவர். மற்றவர் பிரபல வர்த்தகரும் தொழிற் சங்கம் வாங்கி அதன் மூலம் பெரும் பணச் செலவில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகக் கொண்டுவருமான திகாம்பரம். மூன்றாமவர் சக்தி "மின்னல்" நிகழ்ச்சி மூலம் தோட்ட மக்களுக்காக உருகி நின்று, பின்

மாகாண அமைச்சர் செந்தில் தொண்டமானுக்கு தமிழ் மொழி பிடிக்காத மொழியானது

பதுளை வினசன்ட் டயஸ் விலையாட்டரங்கில் கடந்த 2010.7.24.25 தினங்களில் மாகாண விளையாட்டுப்போட்டிகள் நடைபெற்றது. இதன் போது விளையாட்டு போட்டிகளுக்கான விண்ணப்பப் படிவங்கள் சிங்கள மொழியில். தமிழ் பாடசாலைகளின் இசைக் குழுக்களுக்கு இடம் இல்லை. விளையாட்டுப் போட்டிக்கான அழைப்பிதழ் சிங்கள மொழியில். விளையாட்டு போட்டி சிறப்பு மலரில் தமிழ் மொழி மருந்திற்கும் இல்லை. ஊவா மாகாண விளையாட்டு அமைச்சர் செந்தில் தொண்டமானின் வாழ்த்து கூட சிங்கள மொழியில் நிகழவில்லை நடைபெற்றது. வர்ணனைகள் அறிவித்தல்கள் என அனைத்துமே சிங்கள மொழியில். செந்தில் தொண்டமானின் உரை ஆங்கிலத்தில் பேசப்பட்டது. ஊவா மாகாண விளையாட்டு அமைச்சர் செந்தில் தொண்டமானுக்கு தமிழ் மொழி பிடிக்காத மொழியானது. தமிழர்கள் வாக்கினால் மாகாணசபைக்குத் தெரிவானதாலா என்று மலையகத் தமிழ் மக்கள் கேட்கின்றனர்

நடந்து முடிந்த பொதுத் தேர்தலின் போது தமிழரின் இருப்பைப் பாதுகாக்க இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸிற்கு அடிமாட்டுத்தனம் செய்த மலையக அதிபர் ஆசிரியர்கள் இப்போது தங்களின் முகத்தை எங்கே ஒழித்து வைத்திருக்கின்றார்கள் என்று மலையகத்தில் மாற்று சிந்தனைக் கொண்டவர்கள் கேட்கின்றனர்.

அரசாங்கத்தின் "மக நெகும்" வீதி புனரமைப்பு திட்டம்?

புசல்லாவை புரெட்டொப் தோட்ட பெண் ஒருவர் தகுந்த மருத்துவ சிகிச்சை வழங்கப்படாததன் காரணத்தினால் தனது குழந்தையை இழந்ததுவும் அதனைத்தொடர்ந்து கர்ப்பிணிப் பெண் வைத்திய சாலைக்கு செல்லும் வழியில் குழந்தை பிரசவித்து குழந்தை இறந்த சம்பவமும் பாதை சீர்கெட்டதாலேயே இடம் பெற்றுள்ளன. இவை நடந்தும் அரசாங்கத்தின் "மக நெகும்" வீதி புனரமைப்பு திட்டம் புசல்லாவை புரெட்டொப் தோட்ட மக்களின் கண்ணீரை கணக்கில் எடுக்காதது ஏன் என்று மக்கள் வினவுகின்றனர். இது இவ்வாறு இருக்க அட்டன் தலவாக்கலை பிரதான வீதியில் கொம்சல் பிரதேசத்தில் தர்மபுரம் என்னும் கிராமத்தில் தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு பல லட்சம் ரூபா செலவில் அமைச்சில் வேலைசெய்யும் ஒருவரது இல்லத்திற்கு செல்லும் தனியார் பாதையை புனரமைத்துள்ளமை பலரதும் கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளது

நீவாரண உதவி வழங்க மறுக்கும் கிராம உத்தியோகத்தர்கள்!

மலையக பிரதேசங்களில் ஏற்படும் தொழிலாளர் குடியிருப்புக்கள் தீக்கிரையாவது தொடர்பாக தீக்கமான செயற்பாடுகள் எடுக்கப்படாமல் தொடர்பாக தொழிலாளர்கள் தங்களின் அதிருப்தியை புதிய பூமி செயற்பாட்டாளர்களிடம் தெரிவித்தனர். அடிக்கடி தொழிலாளர் குடியிருப்புக்களை தீக்கிரையாகும் போது தங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய நிவாரணங்களைக்கூட மாத வருமானத்தை காரணம் காட்டி கிராம உத்தியோகத்தர்கள் வழங்காமல் இருப்பதாகவும் கூறுகின்றனர்.

தலவாக்கலை பெயர்வெல் தோட்டத்தில் தோட்ட குடியிருப்புக்கள் தீக்கிரையான போது பல அரசியல் வாதிகள் வீரவசனம் பேசி சென்றதோடு அந்த பக்கமும் திரும்பி பார்க்கவில்லை என்பதையும் தங்களுக்கு அரசாங்கம் வழங்க வேண்டிய நிவாரணங்களை முறையாக வழங்க வில்லை என்றும் முறையிட்டுள்ளனர். பா.ஊ க்கள் அமைச்சர்கள் எப்போது வருவார்கள்?

வாக்குகள் பெற்று பாராளுமன்றம் சென்றுள்ள சிறி ரங்கா என்பவர்.

இவர்களில் முதல் இருவருமான திகாம்பரமும் பிரபாகணேசனும் தற்போது அலரி மாளிகையில் தரிசனம் பெற்று அரசாங்கப் பக்கத்தில் போய் இருந்து விட்டார்கள். மூன்றாமவர் எப்போது போவாரோ அல்லது இருப்பாரோ யார் அறிவார். இவர்கள் மூவரும் தங்களை மலையக மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்று மாந்தடி நின்றுதுடன், அரசாங்கத்துடன் இணைந்து வெற்றிலையில் நின்ற இ.தொ.காவை விடத் தாம் எதிர்க் கட்சியான யானைச் சின்னத்தில் வெற்றி பெற்ற வீரர்கள் எனக் காட்டினர். ஆனால் இப்போது வெற்றிலையை இருகரம் கூப்பி வாங்கிக் கொண்டு பக்கம் மாறி விட்டனர். இதனை எதிர்பார்த்தவர்களாக இருப்பினும், இவ்வளவு விரைவாக நிறம் மாறுவார்கள் என அவர்களது ஆதரவாளர்களே நம்ப முடியாத அளவுக்குச் சென்றுள்ளனர்.

பக்கம் மாறிய தமது செயல் தமக்கானது அல்ல, முற்றிலும் மலையக-கொழும்பு வாழ் மலையக மக்களின் அபிவிருத்தி, சுபீட்சத்துக்காகவே என அறிக்கைகள் விட்டபடியும் உள்ளனர். ஏற்கனவே அரசாங்கத்தில் அமைச்சர்களாக இருந்து வருபவர்களாலேயே சிறு அசைவைக் கூட மலையக மக்களிடையே ஏற்படுத்த முடியாத போது இவ்விரண்டு பக்கம் மாறியவர்கள் எதைக் கிழிக்கப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை.

இத்தகையவர்களைக் குறை கூறிய பின் இல்லை. இது பற்றி தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களில் பங்கு கொண்டு அனுபவங்கள் பல பெற்ற அட்டன் குயில்வத்தையைச் சேர்ந்த ஒரு தொழிலாளியிடம் அபிப்பிராயம் கேட்டபோது அழகான பதில் கூறினார். "மனிதனாகப் பிறப்பதற்கு என்ன மாதவம் செய்தோமோ என்றொரு கூற்று உண்டு. அதனை நாம் மாற்றி மலையக மக்களாகப் பிறப்பதற்கு என்ன பாவம் செய்தோமோ என்றே கேட்கத் தோன்றுகிறது. இது மட்டுமல்ல தம்பி, முன்பும் இதே வழிமுறைதான் இடம்பெற்று வந்தது. நாம் ஏமார வரைக்கும் இவங்க இப்படித் தான் செய்து கொண்டிருப்பாங்க. நம்ப புள்ளையன், தோட்ட சனங்கள் தான் இதற்கு நல்ல மறுமொழியைக் கொடுக்க வேணும்"

எனவே மாற்று அரசியலையும் வெகுஜனப் போராட்ட மார்க்கத்தையும் மலையக இளந் தலைமுறையினரும் மலையக மக்களும் தமது தெரிவாகக் கொள்ளாத வரை தொழிற்சங்க அரசியல் பச்சேரந்திகளின் ஏமாற்றுக்கள் தொடவே செய்யும்.

ஜெயத்தை கேளுங்கள்

கேள்வி பதில்

கேள்வி : கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலும் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலும் றப்பர் தோட்டங்களை ஆரம்பிக்கப் போகின்றார்களாமே. வடக்கின் வசந்தம் எப்படி இருக்கப் போகிறது.?

ம. ரவி, பிரதான வீதி, கிளிநொச்சி.

பதில் : அட போங்க ரவி, வன்னியிலும் மன்னாரிலும் தேயிலைத் தோட்டங்கள் ஆரம்பிக்கவும் நுவரெலியா மாவட்டத்திற்கு கடல் நீரைக் கொண்டு வந்து இறால் உற்பத்தி செய்து நாட்டையே வசந்தமாக்கி மக்கள் எல்லோரையும் இராசாவாக்கப் போவதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். ஒரு உண்மை நிச்சயம்: றப்பர் தோட்டங்களையும் தேயிலைத் தோட்டங்களையும் முடி விடப்போகிறார்கள். பொறுத்திருந்து பாருங்கள்.

கேள்வி : மலையகத்தின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்?

ம.குமார், வட்டகொடை

பதில் : மலையகத்தில் உற்பத்தியாகும் ஆறுகளில் பாலும் தேனும் ஓடப்போகிறது. தோட்ட மக்களுக்கு ஒவ்வொரு பங்களாஈ வேலைக்கும் போக வர வாகனம் மூனு தோட்டத்துக்கு ஒரு பல்லைக்கழகம் இப்படி... மலையகம் வளரப் போவது. அதுக்குத் தானே நம்ம திகாம்பரம் தம்பியும், பிரபா கணேசன் மச்சானும் அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவு குடுக்கப் போனாங்களாம். நம்ம பொகவந்தலாவ ராசா மட்டும்தான் சும்மாவா இருக்கப் போராடு! அவரு என்ன என்ன அபிவிருத்திகள் செய்யப் போறாரோ தெரியல. பயமா இருக்கு போங்க.

கேள்வி: பிரபா. கணேசன் தனது முதுகில் குத்தி விட்டதாக மனோகணேசன் வேதனைப்பட்டு அழுகிறாரே?

ம. திருஞானம், வெள்ளவத்தை

பதில்: போகச் சொன்னதும் அவர்தான் போனதைப் பற்றி கோப்படுவது போல் நடப்பவரும் அவர்தான். இன்னும் சிலரை அனுப்ப முயற்சிப்பவரும் அவர் தான். ஒன்று உண்மை: யாரை யார் முதுகில் குத்தினாரோ அது கிடக்கட்டும். வாக்களித்த மக்களின் தலையில் கொச்சிக்காய் வாசமும், முகத்தில் மேல் மாகாண எச்சில் நாத்தமும் ஒன்றாகவே விளங்குகின்றது.

கேள்வி : எனது மகள் படிக்கவே மாட்டேன். என்கிறாள் எப்போதும் டி.வி. பார்க்கிறாள். களைப்பில் தூங்கி விடுகிறாள். இம்முறை ஏ.எல்.பரீட்சைக்குத் தோற்றுக்கொள்ளும். அவள் நன்றாக பாஸ். பண்ண என்ன செய்யலாம் திருமதி ரட்ணம் கொட்டகலை **பதில்:** பரீட்சைகளில் பாஸ் பன்னுவது ரொம்ப சிம்பிளங்க.

எங்களது பள்ளிக்கூடம்

(ஒரு ஏழை மாணவனின் பாடல்)

பாருங்க நம்ம ஊரு பள்ளிக்கூடம்
பள்ளிக் கூடத்தில் கட்டிடம் மூனு உண்டு
ரெண்டு குட்டிச்சுவரு ஒன்னில் கூர சரியில்ல (கூர் சரியில்ல)

கூர ஒழுகும் பள்ளிக் கூடத்துக்கு
சலக்கூடம் ரெண்டு உண்டு
ரெண்டிலுமே கதவு இல்ல தொரந்தே கிடக்கும்
தொரந்து கிடக்கும் கக்கசுக்கு
தண்ணீ வர ரெண்டு பைப்பு காத்து தான் வரும்
(பாருங்க)

பைப்புக்குத்தான் தண்ணிவிட
டாங்கி ரெண்டு மேல உண்டு
ரெண்டிலுமே குப்பதானே நெறஞ்சே கெடக்கும்
காடுகளை அழிச்சதனால் தண்ணி எல்லாம் வத்தி போச்சி
ஒன்று ரெண்டு எல்லாம் இப்ப கோடிப் பக்கம் தான்
(பாருங்க)

கோடிப்பக்கம் பாவிக்கிற பயலுக தான் நூறு பேரு
பொண்ணுகளின் பாடு எப்பவும் வேதனதானே
வேதனையில் வாடுகின்ற பொண்ணுகளோ நூறு பேரு
அரைவாசி பேரின் அம்மா இந்த நாட்டில் இல்ல
(பாருங்க)

அம்மா இல்லா புள்ளகளுக்கு
படிச்சிக் குடுக்க சேருமாரு பத்துபேரு
அஞ்சி எடம் காலி இன்னும் போடவே இல்ல. இருக்கிற
அஞ்சி பேரில் மூனு பேரு அரசியல்வாதி காலில் கிடக்க
பாடம் ஒன்னும் நடப்பதில்ல ஒரே ஆட்டம் தான்
(பாருங்க)

அஞ்சி பேர பார்ப்பதற்கு
அதிகாரிங்க மூனுபேரு
ரெண்டு பேரு வாய தொறந்து சிரிப்பதேயில்ல
சிரிக்கின்ற அதிகாரிக்கு எப்போதுமே இளிச்சவாயி
எலக்கனிலே சிரிச்ச சிரிப்பு இன்னும் தொடருது
(பாருங்க)

சிரிக்கின்ற அதிகாரிக்கும்
சிரிக்காத அதிகாரிக்கும்.
சப்போட் பன்ன மூனு மந்திரி எப்போதும் உண்டு
சப்போட் பன்னும் மந்திரியில்
ரெண்டு பேரு பண முதல
மத்தவரு எப்போதுமே ஊழல் பேர்வழி
(பாருங்க)

ஊழலிலும் திருட்டிலும்
ஒறைஞ்சி கிடக்கு மலையகந்தான்
ஒருத்தருமே வாய் தொறந்து கேட்பதேயில்லை
திருட்டுபய எல்லாஞ் சேர்ந்து
நமக்குப் போட்ட நாமம் மூனு
ரெண்டு கோடு பட்ட ஒன்னு
நாத்தி பதனொன்று
(பாருங்க)
- சித்தியில் ஆதவன் -

அக்கா! வித்தியா மாலை என்று ஒன்றை விற்பனை செய்கிறார்கள். ஒரு பாடத்துக்கு பத்து வீதம் கைகளில் கழுத்தில் கட்டிக் கொண்டால் எல்லாப் பாடத்திலும் 'ஏ' பாஸ் தான் டரை பன்னிட்டு முடிவை எனக்கு எழுதுங்கள்.

கேள்வி : டயகம பகுதியிலும், வலப்பனையிலும் பாரிய மண்சரிவு ஏற்படக்கூடிய நிலைமையும் பீதுறுதாலகால மலை இரண்டாகப் பிளப்பதாகவும் கூறுகிறார்களே உண்மையா? அப்படி என்றால் விளைவு என்ன ஆகும்?

எம். மணிமேகலா - அக்கரப்பத்தனை

பதில்: உண்மையில் தான் மேகலா. இதைவிட வட்டகொடை, பூண்டிலோயா, கிணிக்கத்தேனை, பேராதனை போன்ற பகுதிகளிலும் மண்சரிவு அபாயம் இருக்கின்றது. ஒரு சிறிய தீவில் இத்தனை நீர்த் தேக்கங்கள் இருப்பது போல உலகில் வேறு எங்கும் உண்டா? சுனாமி பேரவையின் போது நிகழ்ந்ததிலும் குறைவாக 5-6 நிக்டர் அளவு புவிநடுக்கம் இலங்கையில் ஏற்பட்டால் இதைப்பற்றி பேச, கேள்வி எழுப்ப யாரும் இருக்க மாட்டார்கள்.

கேள்வி : டெங்கு காய்ச்சல் மரணங்கள் அதிகரித்துச் செல்லுகின்றன. நோயாளர் எண்ணிக்கையும் ஆயிரமாயிரமாய் உயர்ந்து செல்லுகின்றது. இதைத் தடுக்கவே முடியாதா?

எஸ் - மனோகரன் - காக்கைதீவு

பதில்: இது டெங்கு அரசியல் மனோ. கியூ நாட்டு விஞ்ஞானிகள் டெங்கு நுளம்பைக் கட்டுப்படுத்த பீ.பீ.ஐ. பக்ரீரியாவைக் கண்டு பிடித்து வெற்றியும் கண்டு விட்டார்கள். அத்தகைய பக்ரீரியாக்களை இலங்கையில் உற்பத்தி செய்து சந்தைக்கு விட இருப்பதாக நமது சுகாதார அமைச்சர் கூறினார். இதோ நாளை கியூ பாவிலிருந்து பக்ரீரியா வருவதாக இன்னுமொரு புலுடா விட்டார்கள். டெங்கை கட்டுப்படுத்தி விட்டால் 'நுளம்புக் கொயில்' கம்பெனிகளுக்கு யார் லாபத்தைக் கொடுப்பது. ரெக்கிட் அன்ட் கோல்மன் போன்ற கம்பனிகளைப் பகைத்துக் கொள்ளலாமா?

உங்களது வினாக்களை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:
ஜெயத்திட்டம் கேளுங்கள், புதிய பூமி,
இல.50/9, இராகலை பசார்,
ஹல்கரனோயா.

2002 ஆம் ஆண்டு அப்போதைய பிரதமர் ரணில் விக்கிரம சிங்காவிற்கும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் தலைவர் வே.பிர பாகரணுக்குமிடையே ஏற்பட்ட புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்திற்கும் யுத்த நிறுத்த உடன்பாட்டிற்கும் பிறகு 2009 மே மாதம் 19ஆம் திகதிவரை நடைபெற்ற நிகழ்வுகளிலிருந்து பாடங்களை கற்றறியவும், நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தவும் விசாரணைகளை மேற்கொண்டு சிபாரிசுகளைச் செய்யும் படி ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ச ஆணைக்குமுன்னர் நியமித்துள்ளார். அது சாட்சியங்களைப் பதிவுசெய்து வருகிறது. இதன் மூலம் அரசாங்கம் தனது இரண்டு நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளப் பரிகரிக்கிறது. ஐ.நா. சபையின் செயலாளர் நாயகம் இலங்கையின் விவகாரம் தொடர்பாக அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி நியமித்துள்ள குழுவின் நடவடிக்கைகளுக்கு மாறாகச் செயற்படுவது ஒரு நோக்கமாகும். 2002 ஆண்டு ஏற்பட்ட புரிந்துணர்வு, யுத்த நிறுத்த உடன்பாட்டினால் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு பாரிய அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டதனாலேயே அரசாங்கம் இராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது என்பதற்குத் தேவையான சாட்சியங்களை பெற்றுக் கொள்வது இன்னொரு நோக்கமாகும்.

அதாவது அரசாங்கத்தின் முன் முடிவுகளை நியாயப்படுத்தவே கற்றறிதலுக்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை சாதாரணமாகவே புரிந்து கொள்ளமுடியும். வடக்கில் அரசாங்கம் மேற்கொண்ட இராணுவ நடவடிக்கைகளின் போது யுத்தக் குற்றங்கள் புரியப்பட்டனவா என்பதை விசாரித்தறிந்து குற்றவாளிகளுக்கு எதிராக இலங்கை அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று ஐ.நா. சபையை மத்தியப்படுத்திய ஐரோப்பிய நாடுகளினதும் ஐக்கிய அமெரிக்காவினதும் அழுத்தங்கள் ஒரு புறமிருக்க, தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணும் வகையில் அரசியல் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்றவாறான கோரிக்கைகளும் இருக்கின்றன.

இவ்வாறான ஒரு குழுவிலேய்தான் 1978 இல் ஆக்கப்பட்டு தற்போதும் நடைமுறையில் இருக்கும் அரசியல் யாப்பிற்குத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வரப்போவதாக மஹிந்த ராஜபக்ச அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளது. ஒருவர் இரண்டு பதவிக் காலங்கட்கு மேல் ஜனாதிபதியாக இருக்க முடியாது என்ற யாப்பின் ஏற்பாட்டை மாற்றி எத்தனை பதவிக் காலங்கட்கும் ஜனாதிபதியாக இருக்கலாம் என்று ஏற்பாட்டை புகுத்துவது அரசியலமைப்பின் பிரதான திருத்தமாக இருக்கும் என்று அரசு தரப்பில் கூறப்பட்டது. அதற்கு அரசாங்கத்துடன் இருக்கும் இடதுசாரிகளிடமிருந்தும், ஐ.தே. கட்சியிடமிருந்தும் எதிர்ப்புகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. ஏனைய கட்சிகளிடமிருந்தும் எதிர்ப்புகள் காட்டப்பட்டன.

அதன் பின்னர் நிறைவேற்று அதிகாரங்களை கொண்ட ஜனாதிபதி முறையை ஒழித்து அவ்வதிகாரங்களைப் பிரதமருக்கு வழங்கும் வகையில் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளப் போவதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. இந்த அறிவிப்புத் திறைவேற்று அதிகாரங்களை கொண்ட பதவியில் ஒருவர் எத்தனை தடவையும் இருக்கலாம் என்பதை இன்னொரு வகையில் நிலைநிறுத்த எடுக்கப்படும் முயற்சியாகவே கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இந்த அறிவிப்பு வெளிவந்து ஒரு சில நாட்களுக்குப் பின்னர் ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன அறிமுகம் செய்த நிறைவேற்று அதிகார முறையை ஒழித்து அவ்வதிகாரங்களைப் பிரதமருக்கு வழங்கும் வகையில் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளப் போவதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. இந்த அறிவிப்புத் திறைவேற்று அதிகாரங்களை கொண்ட பதவியில் ஒருவர் எத்தனை தடவையும் இருக்கலாம் என்பதை இன்னொரு வகையில் நிலைநிறுத்த எடுக்கப்படும் முயற்சியாகவே கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இந்த அறிவிப்பு வெளிவந்து ஒரு சில நாட்களுக்குப் பின்னர் ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன அறிமுகம் செய்த நிறைவேற்று அதிகார முறையை ஒழித்து அவ்வதிகாரங்களைப் பிரதமருக்கு வழங்கும் வகையில் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளப் போவதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது.

சுற்று 17 ஓகஸ்ட் 2010 பக்கம் 16 விலை 20/- சுழற்சி 132
இல. 47, 3ம் மாடி, கொழும்பு மத்திய சந்தைக் கட்டிடத் தொகுதி.
கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.பே: 060 2136530, தொலை நகல்: 011-2473757
E-mail : puthiyapoomi@gmail.com, web : www.ndpsl.org

ஜனாதிபதி முறை அவ்வளவு இலகுவில் மாற்றியமைக்க முடியாது என வெளிவிவகார அமைச்சர் ஜி.எல். பிரிஸ் தெரிவித்தனர். இது இருந்து நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறை மாற்றியமைக்கப்பட மாட்டாது என்பது மறைமுகமாகத் தெளிவாகிறது. ஐ.தே. கட்சி என்னதான் கூறினாலும் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறையை மாற்றுவதை விரும்பாது. இதில் மஹிந்த ராஜபக்சவிற்கும் ரணில் விக்கிரமசிங்கவிற்கும் வேறுபாடு கிடையாது. அரசாங்கத்தின் அடுத்த யோசனை விகிதாசார தேர்தல் முறையை மாற்றுவதாகும். இதன் நோக்கம் சிறிய கட்சிகளுக்கும் சிறுபான்மை இனக் கட்சிகளுக்கும் விகிதாசார தேர்தல்

யாப்பு சிறுக்கும் : கற்றறிந்த பாடங்களும் நல்லிணக்கமும்

முறையினால் ஒரு சில பிரதிநிதித்துவங்கள் கிடைப்பதை முடிவிற்கு கொண்டு வருவதாகும். இதன் நோக்கம், சிறிய கட்சிகளும் சிறுபான்மை இனக் கட்சிகளும் தயவில் பெரிய கட்சிகள் ஆட்சியமைக்கும் நிலையை தவிர்ப்பதாகும். இந்த யோசனையை ஐ.தே. கட்சி மனங்குளிர ஏற்றுக்கொள்ளும். ஆகவே நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறை தொடர்ந்து நிற்பதற்கும், விகிதாசார தேர்தல் முறையை மாற்றியமைப்பதற்கும் அரசாங்கம் கொண்டிருக்கும் எண்ணம் இலகுவில் நிறைவேறாது. இதைத் தவிரக், கட்சித் தாவல்களையும் சேர்த்துக் கூட்டினால் பாராளுமன்றத்தில் மஹிந்த அரசாங்கம் முன்றில் இரண்டு பெரும் பான்மை பலத்தைப் பெற இன்னும் 4 ஆசனங்களே தேவை. அதையும் கட்சித் தாவல்களினால் அடைவது கடினமல்ல. ஆக, அரசாங்கம் தன் பக்கத்தில் 150 ஆசனங்களை பெற்றுக் கொண்டால் அதன் எல்லா யோசனைகளையும் அரசியல் யாப்பில் இணைத்துக் கொள்ளமுடியும். தனியார் சர்வாதிகாரத்தை மேலும் நிலைநிறுத்தல், சிறிய கட்சிகள் சிறுபான்மை கட்சிகளின் பிரதிநிதித்துவங்களை பறித்தல் போன்ற ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் அரசாங்கத்தின் விருப்பத்திற்கு அரசியல் யாப்பினூடாகச் சட்ட அங்கீகாரத்தை பெற்றுக் கொள்ள

முடியும். நாடுகளின் சுதந்திரம், இறைமை, சுயாதிபத்தியம், மக்களின் உரிமைகள் போன்றவை பற்றி வரையறை செய்வதையும் ஆளும் வர்க்கத்தின் அதிகாரப்பிடி எவ்வகையிலும் தளராத பாதுகாப்பதையும் அரசியல் யாப்புகள் கொண்டுவரப்பட்டதாக அரசியல் விஞ்ஞானம் கூறுகிறது. அதே போன்று அரசியற் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான நம்பிக்கைகளாக அரசியல் யாப்பு மாற்றங்களுக்கும் திருத்தங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பதை மறுக்க முடியாது. அதாவது முதலாளித்துவ அமைப்பிற்குள்ளேயே அதன் இருப்பிற்கான பிரச்சினை ஒவ்வொன்றையும் இன்னொன்றாக மாற்றுவதற்காகவும் தனிப் பதற்காகவும் அரசியல்மைப்பு மாற்றங்கள் செய்யப்படுவதுண்டு.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்ற காலந் தொடர் அனைத்து மக்களும் இலங்கையின் ஆளும் வர்க்கங்களுக்கு அடிமையாக்கப்பட்டனர். அத்துடன் விசேடமாக தமிழ், முஸ்லிம், மலையகத் தமிழ் மக்கள் இனரீதியான ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாக்கப்பட்டு வருகின்றனர். அதற்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் யாவும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டன. இதுவே 2009 மே 19 வரையும் நடைபெற்ற சம்பவங்களிலிருந்து கற்றறிய வேண்டிய பாடங்களில் பிரதான பாடமாகும். இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளைக் கணக்கில் எடுத்து சிறுபான்மை தேசிய இனங்களின் அபிவிருத்திகளை நிறைவு செய்யும் எந்தவொரு அர்த்தமுள்ள அரசியல் தீர்வை முன்னெடுக்காது பேரினவாத முதலாளித்துவ வர்க்கம் பேரின ஆதிக்கத்தை மேலும் மேலும் நிலைநாட்டும் நடவடிக்கைகளையே எடுத்து வருகிறது என்பது இன்னொரு கற்றறிந்த பிரதான பாடமாகும். இந்த பிரச்சினையின் வளர்ச்சியில் ஏகாதிபத்திய சக்திகளும் மேலாதிக்க சக்திகளும் இலங்கையின் மீது அவற்றின் பிடிக்களை இறுக்கியுள்ளன. இது விளங்க வேண்டிய இன்னொரு விடயமாகும். இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டால், நாட்டின் சுதந்திரம், இறைமை, சுயாதிபத்தியம் என்பனவற்றிலிருந்து தேசிய இனங்களின் ஐக்கியம், சமத்துவம், சுயநிர்ணய உரிமை என்பன பிரிக்கப்பட முடியாது என்பது தெளிவாகும். தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஒருமைப்பாட்டினூடாகவே அவை வெல்லப்படும். மேலாதிக்கத்தின் 'ஒன்று கலத்தல்' கொள்கையின் அடிப்படையில் எடுக்கப்படும் பேரினவாத நடவடிக்கைகளால் ஒருமைப்பாட்டை நிலைநாட்ட முடியாது. அதனால் நாட்டின் சுதந்திரமும் இறைமையும் சுயாதிபத்தியமும் பாதிக்கப்படும். தேசிய இனப் பிரச்சினையினால் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புக்களுக்கான சரியான காரணங்களை கற்றறிந்து, தேசிய இனங்களிடையே சமத்துவம், சுயாட்சி, சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் ஆகக் குறைந்தது தேசிய ஜனநாயகத்தையாவது நிலைநாட்டும் இலக்கைக் கொண்டு புதிய அரசியலமைப்பை ஆக்க வேண்டும். பேரினவாதம், நிலப்பிரபுத்துவம், முதலாளித்துவம் போன்றவற்றின் கலவையாக தனியான சர்வாதிகாரக் குடும்ப ஆட்சி என்பனவற்றை நிலைநாட்ட மேற்கொள்ளப்படும் எந்தவொரு அரசியல் யாப்பு மாற்றமும் நாட்டிற்கோ, மக்களுக்கோ மேம்பாட்டை ஏற்படுத்தமுடியாது. "முடர்கள் பாரையை தூக்குவது தங்க என் கால்களில் போட்டுக் கொள்வதற்கே" என்பதை ஆளும் வர்க்கங்கள் புரிந்து கொள்வதே இல்லை.

ஆசிரியர் குடி

தமிழ்க் கட்சிகளின் அரசாங்கமும் அவற்றின் அரசியல் நிலைப்பாடும்

அண்மையில் தமிழ்க் கட்சிகள் என்பவை ஒன்று கூடி அரசாங்கம் என ஒன்றை நிறுவி உள்ளனர். இந்தத் தமிழ்க் கட்சிகளின் அரசாங்கத்தில் உள்ள கட்சிகளாக டக்ளஸ் தேவானந்தாவின் ஈ.பி.டி.பி., சித்தார்த்தனின் புளொட், சிறிதரின் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். (நாபாஅணி), ஆனந்தசங்கரியின் தமிழ் விடுதலைக் கூட்டணி, பிள்ளையானின் த.ச.வி.பு. சிறி ரெலோ, ஈரோஸ், சிவாஜிலிங்கம் தலைமையிலான அணி என்பன அணிசேர்ந்துள்ளன. இவர்கள் தங்களோடு தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பையும் வந்து இணைந்து கொள்ளுமாறு அதன் தலைவர் சம்பந்தனுக்கு எழுதியும், பதில் இன்னும் இந்த அரசாங்கக் கட்சிகளுக்கு கிடைக்கவில்லை.

மேற்படி தமிழ்க் கட்சிகள் இவ்வாறு கூடியிருப்பது முதற் தடவையல்ல. கடந்த வருடம் மே மாதத்தில் கோர யுத்தம் முடிவுற்ற சில மாதங்களுக்கிடையில் ஜனாதிபதித் தேர்தல் வருவதற்கு முன்பாக இத் தமிழ்க் கட்சிகளின் தலைவர்கள் சுவிற்சலாந்து நாட்டின் தலைநகர் குரிச்சில் ஒரு விரிவான அரசாங்கத்தில் ஒன்று கூடினர். இவர்களுடன் பல தமிழ், முஸ்லிம், மலையகக் கட்சிகளின் தலைவர்களும் சேர்ந்திருந்தனர். அந்த அரசாங்கத்தில் நடிப்புச் சதேசிகளாக வேடமிட்டு தமிழ், முஸ்லிம், மலையக ஐக்கியம் என்ப படம் பிடித்து உலகெல்லாம் காட்டினர். என்ன கொள்கை, எதற்கான கூட்டம், ஏன் ஒன்று கூடினீர்கள் எனக் கேள்வி எழுப்பியதற்கு எந்தவொரு கட்சியும் தலைவரும் தக்கபதில் கூறவில்லை. கூடினோம் உண்டு களித்து உல்லாசம் பயணம் போய்வந்தோம் என்று போனதே தவிர உருப்படியாக எதுவும் நடக்கவே இல்லை. இந்த ஒற்றுமையின் இலட்சணத்தை ஜனாதிபதித் தேர்தலிலும் பின் பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலும் காண முடிந்தது.

ஜனாதிபதித் தேர்தலில் இரண்டு பேரினவாத யுத்த முன்னெடுப்பாளர்களுக்கும் அணி பிரிந்து நின்று சேவகம் செய்த தமிழ், முஸ்லிம், மலையகக் கட்சிகளின் காட்சிகளையே மக்கள் காண முடிந்தது. தனித்து நின்ற சிவாஜிலிங்கத்தை எந்தவொரு தமிழ்க் கட்சியும் ஆதரிக்கவில்லை. தேசிய இன ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகி நிற்கும் தமிழ், முஸ்லிம், மலையக மக்களின் பிரதிநிதிகள் எனக் கூறிக் கொள்ளும் கட்சிகளும் நேர்மையான இடதுசாரிக் கட்சிகளும் இணைந்து ஒரு பொது வேட்பாளரை ஜனாதிபதித் தேர்தலில் நிறுத்த வேண்டும் எனும் அரசியல் முக்கியத்துவம் மிக்க கோரிக்கையை புதிய-ஜனநாயக மாட்சிச-லெனினிசக் கட்சி முன்வைத்திருந்தது. ஆனால் அதை குரிச்சில் கூடிய மேற்படி கனவான்களின் கட்சிகள் ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை என்பது கடந்து போன கதை. இலங்கையில் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சவும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் எதை விரும்பினார்களோ அதையே தமிழ், முஸ்லிம், மலையகக் கட்சிகள் தமக்குள்

செய்து கொண்டன. அதற்கு வழிகாட்டுவது போல இந்திய ஆளும் வர்க்கக் கருவியான "ஹோ" என்ன கூறியதோ அதையே ஏற்றுச் செயல்பட்டனர். தமிழ்த் தேசியம் எனக் கூறிக் கொள்ளும் எந்தவொரு தமிழ்க் கட்சிக்கும் சுயமான கொள்கையோ சுயகொள்கையோ இல்லாமலோ கிடையாது என்பதையே இதுவரையான நடைமுறைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பேரினவாதிகளை நிராகரித்து விலகிச் செல்ல முடியாத கட்சிகளே மீண்டும் தமிழ் அரசாங்கத்தில் வேஷம் கட்டி ஆட முன் வந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் எவ்வளவு தான் புதிய அரசாங்கம் எதனைத் திறந்தாலும் அதில் நடிப்பவர்கள் ஆடுபவர்கள், பாடுபவர்கள் யாவரும் பழையவர்களாகவே உள்ளனர் என்பதை மக்கள் நன்கு அறிவர். இதில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களோ அமைச்சர்களோ அல்லது மாகாண சபைப் பிரமுகர்களோ முன்நிலையில் இருக்கலாம். அவர்கள் தமக்குரிய வளங்கள் பாதுகாப்புடன் போன்றவற்றுடன் இவ் அரசாங்கத்தில் நிற்கலாம். தமக்குரிய அதிகாரங்களுடன் ஆதிக்க அரசியலும் நடத்தலாம். ஆனால் பின்வரும் கேள்விகள் அவர்களை நோக்கி மக்கள் மத்தியில் இருந்து கேட்கப்படுகின்றன. அவற்றுக்கு நியாயமான பதில் கூற வேண்டிய கடப்பாட்டில் இத் தமிழ்க் கட்சிகள் உள்ளன. அவர்களிடமிருந்து நேர்மையான பதில்கள் வருமா என்பதே சந்தேகத்திற்குரியதாகும்.

வெகுஜனம்

தமிழ் அரசாங்கத்தில் ஒன்று கூடி நிற்கும் கட்சிகளது தமிழ்த் தேசியத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையும் பொது வேலைத் திட்டமும் யாது? தமிழ் மக்களின் பேரழிவுக்கும் பேரவலங்களுக்கும் ஒரு காரணமாக அமைந்த தமிழ்த் கோரிக்கையை கையில் எடுத்து இன்றும் அதன் பெயரில் கட்சிகளாக இருந்து வரும் உங்கள் கட்சிகளின் தற்போதைய கொள்கைகள் எவை? தமிழ்த் தேசியத்தை கைவிட்டு விட்டீர்களாயின் அதற்குரிய மாற்றுக் கொள்கை எது? அப்படியாயின் பாராளுமன்றம் மாகாண சபைகள், பிரதேச சபைகளில் பதவி பெறும் நோக்குடன் மட்டும் உங்களை மட்டுப்படுத்திக் கொண்டீர்களா? இதுவரை அழிவுகளுக்கு அடிப்படைக் கருத்தியலாகத் தமிழ்த் தேசியம் கொண்டிருந்த பழமைவாத ஆதிக்கக் கருத்தியலைக் கொண்ட அரசியலையே தொடர்வது தானா உங்கள் அடிப்படை நிலைப்பாடு? தொழிலாளர்-விவசாயிகள்-மீனவர்கள் மற்றும் உழைக்கும் தமிழ் மக்களும், தாழ்த்தப்பட்டு சமூக அநீதிகளுக்கு சாதியின் பெயரால்

ஆட்படுத்தப்பட்ட தமிழ் மக்களின் முன்றில் ஒரு மக்கள் பிரிவிருக்கும் பழமை, 'பண்பாடு, ஆணாதிக்கம் என்பனவற்றால் அமுக்கப்பட்டு நவீன பெண்ணடிமைத்தனம் தொடர்வதற்கும் நீங்கள் கூறும் மாற்றுக் கொள்கை என்ன? தாய் நாடு என்றும் தொப்புள்கொடி உறவேன்றும் கூறி இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தையும் அதன் ஆளும் எசமானர்களையும் உங்கள் இரட்சகர்களாக தொடர்ந்து ஏற்று வந்தீர்கள். ஆனால் அந்த எசமானர்கள் இலங்கை தமிழர்களுக்கு இழைத்த துரோகம், அழிவுகள், பச்சை உயிர்ப் பலியெடுப்பிற்கும் பின்பும் அந்த எசமானர்களை எதிர்த்தோ கண்டித்தோ ஒரு வார்த்தை தானும் நீங்கள் பேசியுள்ளீர்களா?

இன்று கூடியுள்ள புதிய அரசாங்கத்தினை இந்தியா உருவாக்கிக் கொடுத்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறதே, அது உண்மையா? அமெரிக்க மேற்குலக ஏகாதிபத்தியத்திய மேலாதிக்க சக்திகளை நீங்கள் எவ்வாறு நோக்குகிறீர்கள்? அவர்களது உலகமயமாதல் நிகழ்ச்சி நிரலை நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா. எதிர்க்கிறீர்களா? இவற்றைவிட முக்கியமாகத், தெற்கின் பேரினவாத முதலாளித்துவ ஆளும் வர்க்கத் தரப்பாக இருந்துவரும் மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கத்தை எவ்வாறு நோக்குகிறீர்கள்? உங்களது அரசாங்கத்தில் கூடியுள்ள கட்சிகள் யாவும் பேரினவாத அரசாங்கங்களின் தயவில் இருந்து கொண்டோ இந்திய ஆளும் வர்க்க அரசவணைப்பில் சுகம் கண்டு கொண்டோ தானே இதுவரை காலமும் இருந்து வந்தீர்கள்? இப்போதும் அதன் தொடர்ச்சியை முன்னெடுப்பதற்கான ஒரு முன் முயற்சிதானா இத் தமிழ்க் கட்சிகளின் புதிய அரசாங்கம் தொடக்கம்?

சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய தெளிவும் தூரநோக்கும் உங்களுக்குண்டா? அவற்றின் அடிப்படையிலான சுயாட்சியும் வடக்கு-கிழக்கு இணைப்பும் பற்றிய உங்கள் நிலைப்பாடு யாது? தமிழீழப் பிரிவினை என்றபெயரில் நீங்களும் அழிவுகளுக்குக் காரணமாக இருந்தீர்கள். இப்போது அபிவிருத்தி என்ற பெயரில் அழிவுற்ற மக்களுக்கு அற்ப சொற்ப எலும்புத் துண்டுகளைப் பெற்றுத் தர டமாரம் அடித்து நிற்கிறீர்கள். தமிழ் மக்களின் இருப்பையும் எதிர்காலத்தையும் உத்தரவாதப்படுத்தக் கூடிய நியாயமான அரசியல் தீர்வு என்பதைப் பற்றி மகிந்த சிந்தனையின் மறுப்பு நிலைக்கு அப்பால் போக முடியாது ஏன் உள்ளீர்கள்? உங்கள் கட்சிகளின் தனித்துவத்தையே தக்க வைக்க முடியாது ஆளும் கட்சிகளின் பின்னால் நின்று அவர்களது ஆணைக்கு அடிபணிந்து சேவை செய்து கொண்டு எவ்வாறு தமிழ் மக்களுக்கு புதிய அரசாங்கத்தின் ஊடாக உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்?

இன்று தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உள்ள பிரச்சினை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பா அல்லது தமிழ் அரசாங்கக் கட்சிகளா என்பதல்ல. தங்கள் தலைவீதியை மாற்றியமைக்கத்தக்க தூர நோக்குடைய கொள்கைகளையும் அதன் நடைமுறைகளையும் தேர்ந்தெடுப்பதேயாகும். அதற்கான அரசியல் பக்குவநிலைக்குத் தமிழ் மக்கள் கருத்தியல் சிந்தனை நடைமுறை வழிகளின் தொடர்ச்சி 12ம் பக்கம்

தொழிலாளர் போராட்டம் தொடர்கின்றன!

ஒடுக்கப்படுபவர்கள் ஒரு நாள் ஒன்றுபடுவார்கள், அடக்கப்படுபவர்கள் எழுச்சி பெறுவார்கள். வரலாறு தந்த எளிமையான வரை விலக்கணம் அதுதான். அடக்கப்பட்ட தொழிலாள வர்க்கம் எழுச்சி பெறும் கதையைத் தான் கூற விழைகின்றோம். யூலை மாதம் தொடக்கம் ஆகஸ்ட் வரை 29 நாட்களாக மாத்தளை மாவட்டத்தில் எல்கடுவை பிள்ளைவேலன் நிறுவனத்தின் கீழ் இயங்கும்.

- 1) பிட்டகந்த குரூப்
- 2) தம்பலகல டிவிசன்
- 3) சின்ன செல்வகந்த
- 4) பெரிய செல்வகந்த

தோட்டத் தொழிலாளர்கள், 14 அம்ச அத்தியாவசிய கோரிக்கையை முன்வைத்து, அடையாள வேலை நிறுத்தத்தை மேற்கொண்டனர். இப் போராட்டம் பிட்டகந்த தொழிற்சாலைக்கு முன்பாக இடம் பெற்றதாகத் தொழிலாளர் தலைவர்கள் தெரிவித்தனர்.

மேலும் போராட்டத்தின் உண்மை நிலவரங்களை அறிய எமது புதிய பூமி நிருபர்கள் தொழிலாள தலைவர்களான திரு. ராமலிங்கம், ரவி ஆகியோரை அணுகி விபரங்களை கேட்டறிந்தனர். “எமது தோட்டத்தில் ஓர் சர்வாதிகார ஆட்சி தான் நடக்குது. எங்களது நியாயமான கோரிக்கைகளை கூட நினைத்துப் பார்க்காத, தோட்ட நிர்வாகம் தான் இங்கு இருக்குது. நாம் மாடி வீடு கேட்கல, 1000 ரூபா சம்பளம் கொடு என்று கேட்கல. எங்களது தோட்டம் எதிர் காலத்திலும் நல்லா இருக்கலாம். நாம் கொஞ்சம் நாளைக்கு வேல செய்யலாம். தோட்டம் காடு மண்டிக் கிடக்குது. நாம் எப்படி வேல செய்யலாம்? தேயில செயடி கவனிக்காம 40 கிலோ, 20 கிலோ என்றால் எங்க போய் எடுப்போம்! நீங்களை நியாயத்தை சொல்லுங்கள்!” என்று பெண் தொழிலாளி ஒருவர் கொட்டித் தந்தார்.

“எங்களது தோட்டத்தில் பிரச்சினைகள் எக்கச்சக்கமா இருக்கு - எல்லா இடத்திலும் தான். நிர்வாகம் தீர்க்கக் கூடிய தீர்க்கப்பட வேண்டிய கோரிக்கைகளை வைத்து தான் நாம் அடையாள வேலை நிறுத்தத்தை ஆரம்பித்தோம்” என கோரிக்கைப் பட்டியலை காட்டினார்.

1. கொழுந்து பறிக்கும் தொழிலாளருக்கு அரைப்பேர் போடுவது.
2. கொழுந்து மலையில் நிரை பிரிக்காமல் முன்னர் உள்ள மாதிரி பிரித்தல்.
3. காடாக்கி கிடக்கும் மலைகளை துப்பரவு செய்தல்.
4. தோட்டத்தில் உள்ளவர்களின் வீடுகளை பலாத்காரமாக எடுப்பதை நிறுத்துதல்.
5. மலைகளில் மரங்கள் நடாமல் தேயிலை கண்டுக்களை போடுதல்.
6. கல்வாத்து வெட்டின மலையில் தேயிலை அடியில் உள்ள மீனாக்களை துப்பரவு செய்தல்.
7. லயன்களை புணருத்தாபனம் செய்தல்.
8. எங்களுக்கு தரப்படும் தூசு (டஸ்ட்) தேயிலை தூளை விட்டு விட்டு, நல்ல தூளை வழங்குதல்.
9. ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் பெயர் பதித்தல்.
10. மலைகளில் வேலைசெய்யும் பொழுது பாம்பால் கடிபட்டும் குளவிகள் கொட்டியும் துன்பப்பட்டுக் குணமாகாமல் இருக்கின்றவர்களுக்கு பெயர் போடல்.
11. ஈ.பி.ஈ. பணம் போடல். 3 வருடமாக போடப்படவில்லை.
12. சேவைக்காலப் பணம் கொடுக்கவில்லை. அது கொடுக்கப்பட வேண்டும்
13. மரக்கறி தோட்டங்களை விவசாயம் செய்ய தடைசெய்யக் கூடாது.
14. தேயிலைக்கு உரம் போடவேண்டும்.

இது தான் எமது மக்களின் கோரிக்கை. தொழிலாளர்களுக்கு பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய நியாயமான கோரிக்கைகளை இது வாகும்.

மேலும் தமது தோட்டத்தின் மீது அத் தொழிலாளர்கள் கொண்ட அக்கறையே இதில் அதிகளவு வெளிப்படுகின்றது.

இப் 14 கோரிக்கைகளில் முதல் இரு கோரிக்கைகளை மாத்திரம் நிறைவேற்ற முடியும் என தோட்ட நிர்வாகம் வாய் மூலம் கூறியுள்ளதாம்.

எனினும் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு உரித்தான போர்க் குணத்தோடு தொழிலாளர்கள் கூறிய கருத்து என்னவென்றால் நாம் நிச்சயமாக எமது போராட்டத்தை கைவிடப் போவதில்லை. தொழிற் சங்கங்களுக்கு முறையிட்டிருக்கின்றோம்.

தொழிற்சங்கங்கள் நடவடிக்கை எடுக்காதவிடத்து, வீதிக்கு இறங்கத் தயார் என்றார். 20 வருடத்திற்கு உழைத்து மேலாக உரிமைகளுக்காய் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் மூத்த தொழிலாளி. மேலும் திரு.ஏ.தர்மராஜ் என்ற முன்னாள் கங்காணி பேசுகையில் தேயிலை மலையில், சமமான முறையில் நிரைகள் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என கூறினார். 22 கிலோகிராம் கொழுந்து எடுத்தால் 405 ரூபா சம்பளம், 18 கிலோகிராம் கீழே கொழுந்து எடுத்தால் வெறும் 285 தான் எனவும் குறிப்பிட்டு தேயிலைகளை முறையாக கவனிக்காத விடத்து எங்ஙனம், தேயிலை கொழுந்திருக்கும் எனவும் கேள்வி எழுப்பினார்.

முடிவாக, இளம் தொழிலாளி சிவகுமார், தீவ்வு இன்றேல் போராட்டம் நீடிக்கும் எனவும், புதிய பூமிக்கு நிச்சயம் அறிவிப்போம் எனவும் ஆக்ரோஷமாகக் கூறினார்.

நாம் கூற முற்படுவது இது தான். தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் வென்றெடுக்கப்பட வேண்டும். வரலாற்றில் மக்களை ஏமாற்றி வந்த தொழிற்சங்கங்களைப் புறக்கணிக்க வேண்டியதன் அவசிபத்தை மக்கள் உணர வேண்டும். இதே உத்வேகத்தோடு செயற்படுவார்களேயானால் நிச்சயம் தொழிலாளர் உரிமைகள் வென்றெடுக்கப்படும். பிட்டகந்த தோட்ட மக்களின் ஏனைய கோரிக்கைகள் வென்றெடுக்கப்படும் வரை, புதிய பூமி அவதானித்துக் கொண்டிருக்கும். மக்களோடு இணைந்து செயற்படும்.

மாத்தளை நிருபர்கள்

மற்றொரு அவலம் !

சட்டங்கள் நடைமுறைக்கு ஏற்றதாய் இருக்க வேண்டும். கண்டி கலாபொக்க தோட்டம், இலங்கை பெருந்தோட்ட கூட்டுத்தாபனத்திற்கு சேர்ந்த தோட்டமாகும்.

அங்கு வித்தியாசமான ஓர் பதாகை மரத்தில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது. மோட்டார் சைக்கிளில் சென்ற எமது கண்ணில் அது மாட்ட... அருகில் வேலை செய்து கொண்டிருந்து தொழிலாளியிடம் வினவினோம்.

“இது ஒரு வித்தியாசமான சட்டமய்யா, நாங்கள் பிடுங்கும் கொழுந்தில் தப்பி தவறி ஒரு முற்றிய இலை அகப்பட்டால் ஓர் இலைக்கு ரூபா 25” என தொழிலாளி கூற உண்மையில், ஆத்திரம் தான் வந்தது. “எவன் ஐயா, இந்த மாதிரி புத்திசாலிச் சட்டமெல்லாம் கொண்டு வந்தவன்” என்று கேட்க, “எங்க தோட்டத்தில் முதல் இருந்த துரை ஒருத்தனால தான். ஆனா, எதை எதையோ! கண்டுக்காத தோட்ட தலைவர் மாருக, இதுக்கு சரி பேசுவாங்க தானே! பேசாட்டி தானே! பிரச்சினை” என்றார்.

இவ்வாறு எல்லோரும் முயன்று, இச்சட்டத்தை நடைமுறைக்கு கொண்டு வரவில்லை. வந்திருந்தால் நம்ம மக்களுக்கு சம்பளத்திற்கு பதிலாக இலைத் தான் தான் வீட்டிற்கு கொண்டு போகலாம் இல்லையா?

ஆனால் பதாகையில் வேற மாதிரி தான் எழுதியிருந்தது. இந்த படத்தில் இருப்பது தான். நல்ல வேளை தொழிலாளிய கேட்தால உண்மை விளங்கியது.

அதே வேளை கலாபொக்க தோட்ட மக்கள், தமது சீவனோபாயத்திற்காக வளர்த்த ஆடுகளை எல்லாம் விற்றுத் தீர்த்து விட்டார்கள் என தொழிலாளி கூற என்னவென்று வினாவினோம். “அந்த அநியாயத்த ஏன் கேக்குறீங்க. தேயில மலையில் இருக்கும் எந்த மரச், செடிகளையும் வெட்டக் கூடாது, வெட்டினால், வேல இல்ல, மேலும் விறகு கூட வெட்ட முடியாது ரொம்ப கஷ்டப்படுகிறோம்.”

எப்படியெல்லாம் எமது தொழிலாளர்கள் அடக்கப்படுகின்றார்கள். பார்த்தீர்களா? நாம் உறுதியாகக் கூறுவது, விரைவில் விடிவு வரும். சைக்கிள் டையரியிலிருந்து இரு தோழர்கள்.

இனியாவது புரிந்து கொள்ளுங்கள்!

பாராளுமன்றத்திலே, ஒவ்வொரு மாதமும் தவறாமல் அவசரகாலச் சட்ட நீடிப்பிற்கான வாக்கெடுப்பு நடைபெறுகின்றது. ஆளும் கட்சி அக்கறையுடன் வாக்களிக்க, எதிர்க்கட்சியில் வீற்றிருக்கும் சில அரசாங்க ஆதரவாளர் அன்பாக வாக்களிக்க, சிறுபான்மைப் பிரதிநிதிகளும் கைக்காசுக்கு அளவாக வாக்களிக்க, சிறப்பாக மற்றும் சிலர் வருகை தராதுவிட, அவசரகாலச் சட்ட நீடிப்பு அரங்கேறுகிறது. அவசரகாலச் சட்டத்தைப் பற்றியும் அதன் சமூக விளைவுகளையும் பிரதிபலிப்புக்களையும் இச் சிறு கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

அவசரகாலச் சட்ட நீடிப்பிற்கு அரசாங்கம் கூறும் விளக்கம், நாட்டின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் அரசு சொத்துக்களை பாதுகாப்பதற்கும் மீண்டும் பயங்கரவாதம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காகவும் என்றெல்லாம் அமைகின்றது.

மக்கள் அதன் உண்மையைப் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் இன்று நிலவுகின்றது. அதனை நோக்குவோம்.

“இலங்கை சனநாயக சோஷலிச குடியரசின் ஆள்புலத்தினது, குறித்த சில பகுதிகளில் தனி நாடொன்றைத் தாபிக்க உட்கருத்தான் குறித்த சில ஆட்களினாலும், ஒருங்கமைப்புக்களினாலும் புரியப்படும், பயங்கரவாதம்” -- இவ்வாறு அவசரகாலச்சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்படுவதற்கு காரணம் கூறப்படுகின்றது. இலங்கை சனநாயக சோஷலிச குடியரசின் ஆள்புலத்தின் சில பகுதிகளில் ஏற்பட்ட பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை இந்த அவசர காலச் சட்டம் எவ்வாறு தடுத்தது என நோக்கினால் அச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும் காலத்தில் தான் வடக்கில் புலிகளின் தனி நிர்வாகம், குண்டு வெடிப்புக்கள் கடத்தல்கள் ஆயுத பலமேற்றல் என்பன தங்கு தடையின்றி ஏற்பட்டது.

இவ்வாறான குழலில் அச் செயல்களைத் தடுப்பதற்குப் பதிலாக, வடக்கு-கிழக்கு, மலையகம், கொழும்பு என்று இலங்கையின் பல பகுதிகளில் பரந்து வாழும் தமிழினத்தவர் மீது புலிப்பார்வை பார்க்கப்பட்டு இனத்துவேசம் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு, பகைமை உணர்வோடு மனிதனை, மனிதன் அனுகும் முறை ஏற்பட்டு அவர்களின் சராசரி வாழ்வியல் போக்குக்கு ஆய்வு வைக்கப்பட்டது. பொருளாதாரத்தில் பங்காளிகளாக இயங்குவதற்கு சுரண்டலும் அடக்குமுறையும் பாராபட்சமும் காட்டப்பட்டுச், சமுதாயம் பிளவுபடுவதற்கும் அடிப்படை உரிமைகளை நசுக்கப்படுவதற்கும் வழி

சுபி காலரோ

கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மேலும் சிவில்லியன்களின் கண் முன் நடக்கும் ஊழல் சந்தர்ப்பவாத அரசியல், கடத்தல், கப்பம், கொலை, ஊடக அடக்குமுறை, சனநாயக உரிமைகள் பறிக்கப்படல் போன்றவற்றைப் பார்த்து ரசிப்பதற்கும், அராஜகங்களுக்கு எதிரான மக்கள் போராட்டங்களை நசுக்குவதற்காகவும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் மக்கள் பங்கேற்பதைத் தடுப்பதற்காகவும், அவசர காலச்சட்டம் பெருமளவு பங்காற்றுகின்றது.

மேலும் மக்கள் நலன் அற்ற அரசாங்கங்களுக்கு எதிரான மக்களின் எழுச்சியை நசுக்குவதற்காகவும் மாற்றுக் கருத்து, கொள்கை, தத்துவார்த்தங்களை பின்பற்றும் மக்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் அடிப்படை உரிமைகளையும், மனிதச் சுதந்திரத்தையும் தடுப்பதற்கும் மக்கள் சார்பான வெகுஜன அரசியல் சக்திகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் அவசரகாலச் சட்டம் அரசாங்கத்தின் கருவியாக இருந்து வந்திருக்கிறது. நாட்டின் அபிவிருத்தியையும், வளர்ச்சியையும் முழுமைப்படுத்த

மலையகத்தில் கைதும் தடுத்து வைப்பும்

மலையகத்தின் நடைமுறை விடயங்களை ஆராய்கின்ற போது தற்காலத்தில் பெருமளவு பேசப்படுவதும் பெரும்பாலான குடும்பத்தவர்களின் தவிப்பும் அவர்களின் சார்ந்துள்ளோர்களின் ஏக்கமும் அவை சிறையில் வாடும் தமது பிள்ளைகள் பற்றியனவேயாகும். பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம், அவசரகாலச் சட்டம் என்பனவற்றின்படி கடந்த 30 வருட யுத்த காலத்திலும் யுத்தம் தீவிரமாக நடைபெற்ற இறுதிக் காலப் பகுதியிலும், மலையக இளைஞர்களும் யுவதிகளும் கொழும்பிலும் மலையகத்திலும் பெருமளவில் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்களில் பெரும்பாலானோருக்கு ஆணைங்கள் தொடர்பான சிக்கல்களும், அவர்களின் சாதாரண நடத்தையின் மீது கொண்ட சந்தேகமும் இருந்துள்ளன. விஷேடமாக தமிழர் என்றாலே புலிகள் என்ற நினைப்பிலேயே கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்வாறு தடுத்து வைக்கப்பட்டோரில் மாத்தளை மாவட்டத்தில் உக்குவளை பிரதேச செயலாளர் பிரிவுக்கு உட்பட்ட ரத்வத்தை மற்றும் அதனைச் சார்ந்த பிரதேசங்களில் இருந்து சுமார் 14 இளைஞர்களுக்கு மேற்பட்டோர் உள்ளனர். மேலும் நுவரெலியா, கண்டி ஆகிய மாவட்டங்களில் இருந்தும் கணிசமான பேரும் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டனர். கடந்த 2008-2009 நடுப்பகுதிவரை, 1 1/2 வருடங்களாக விசாரணை என்ற பெயரில் பல காவல் நிலையங்களில் வைக்கப்பட்டு இறுதியாக போகும்பரை சிறைச்சாலையில் விளக்கமறியல் கைதிகளாக வைக்கப்பட்டுள்ளனர். முடிவுகள் ஏதும் இன்றி இவ் இளைஞர்கள் தொடர்ந்து வைக்கப்பட்டுள்ளதால் சாதாரண பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களாகிய இவர்களின் பெற்றோர்கள் நாளாந்தம் சிறைச்சாலைக்கும் நீதிமன்றத்திற்கும் அலைந்தவாறு உள்ளனர். சட்டத்தரணிகளும் மனித உரிமை நிறுவனங்களும் விடுதலை செய்வதாகக் கூறும் உறுதிமொழிகளை நம்பும் அப்பாவி மக்கள் தங்களது ஒவ்வொரு பணத்தையும் அன்றாட உழைக்கும் பணத்தையும் செலவிட்டு மிகுந்த வறுமையில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். மேலும் சிங்கள மக்களோடு சேர்ந்து வாழும் பிரதேசமாகையால் இன முரண்பாடும் சில வேளைகளில் மோதல் நிலையும் தோன்ற இடம் உண்டு.

இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட சிக்கல்களையும் எதிர் மலையக மக்கள் நோக்கியுள்ளனர். எமது இளைஞர்கள், விடுதலைப்புலிகளிடமோ அவர்களது நடவடிக்கைகளிலோ எந்தவித தொடர்பும் அற்ற அப்பாவிக்கள். ஆனால் பொலீஸ் தரப்பில் அவர்கள் மீது பல்வேறு குற்றச் சாட்டுக்கள் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எது எவ்வாறு இருப்பினும் நேரடி யுத்தத்தில் முன்னிலை வகித்த புலிகள் இயக்கத் தலைவர்களுக்கு பொது மன்னிப்பும் பதவிகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந் நிலையில் எந்தவித நேரடித் தொடர்பும் அற்ற எமது பிரதேச இளைஞர்களை விடுதலை செய்யாது தொடர்ந்தும் தடுத்து வைத்திருப்பது எந்தவிதத்தில் நியாயம்?

சிறைச்சாலையில் கொடுக்கப்படும் அரை குறை உணவுகளை விரும்பாது வீட்டின் உணவுகளை உண்பதற்கான நாட்களை எதிர்பார்த்தே எமது இளைஞர்கள் காணப்படுகின்றனர். கடந்த மாதங்களில் உண்ணாவிரத போராட்டங்களில் ஈடுபட்டதாகவும், புதிய பூமிக்கு பெற்றோர்கள் தெரிவித்தனர். பெற்றோர்களும் பிரதேச மக்களும் கூற முற்படுவது என்னவென்று வினவினோம். அதற்குக் கிடைத்த பதில், “இவ்வாறு தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள எமது பிரதேச இளைஞர்கள் பலர் குடும்ப தலைவர்களும் ஆவார்கள். இதனால் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள அனைவருக்கும், விசாரணைகள் விரைவுபடுத்தப்பட்டு, விரைவில் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும்” எனவும், “நல்ல முடிவுகள் கிடைக்க வேண்டும்” எனவும் “நம்ம கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் முடிவு வேண்டும்” எனவும் புதிய பூமி நிருபர்களிடம் கண்ணீர் மல்கி குறிப்பிட்டனர்.

உக்குவளை பிரதேச செயலர் பிரிவில் கைதுசெய்யப்பட்டோர் விபரம் :-

இராமநாதன் நவதீபன், சுரணஜீவ் பெர்னாண்டோ, தட்சணாமூர்த்தி செல்வகுமார், துரைசாமி வசந்தன், பேச்சமுத்து அழகுராஜ், அழகப்பன் ஞானகுமார், நாச்சான் ராஜேந்திரன், சுந்தரமணி சிவகுமார், அந்தோனி சத்தியராஜ், முனியாண்டி பாலசுப்பிரமணியம், விஸ்வநாதன் ரமேஸ்குமார், பத்மநாதன் பிரகாஷ், வேனு யோகராசா, வீராசாமி சிவசுப்பிரமணியம், விஸ்வநாதன் ரமேஸ்குமார், முத்துசாமி லவன், கணேஷன் கோபி, கணேஷன் புலப்பராஜ், காளியப்பன் மகேஸ்வரன், மாரியப்பர் ராஜசிங்கன் ஆகியோராவர்.

இந்த இளைஞர்களைக் கடந்த 2 வருடங்களாகச் சிறையில் விசாரணையின்றி வைத்திருப்பது ஏனோ!

மாத்தளைப் பிரதேசம் உட்பட அனைத்து மலையக இளைஞர்களையும், துரித விசாரணைக்கு உட்படுத்தி, விடுதலை செய்யுமாறு புதியபூமி சார்பாக அரசாங்கத்திடம் கேட்கிறோம்.

புதிய பூமி

மாத்தளை நிருபர்

முடியாமையும், சனநாயக வகிப்பாகத்தை குழிதோண்டிப் புதைக்க இவ் அரசால் முடிந்தது. இவை போன்ற இன்னோரன்ன விளைவுகளை கடந்த காலத்தில் நடந்தேறியவையாகும். இவை தற்போதும் நடந்து கொண்டிருப்பவை.

அவசரகாலச் சட்டத்தை ரத்துச் செய்து சாதாரண மக்களின் ஜனநாயக குழந்தையை ஸ்தாபிக்க இது போன்ற மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகளை தடுக்க நாமனைவரும் ஒற்றுப்பட்டுக் குரல் கொடுக்க வேண்டும். வெகுஜனப் போராட்டங்களை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

மக்களை இனியாவது புரிந்துக் கொள்ளுங்கள். உண்மை-பொய், சுயநலம், பணம் சேர்ப்பு, தேர்தல் பம்மாத்துக்கள் போன்றவற்றைப் புரிந்து கொண்டு, மக்களை மாற்று அரசியல் அரங்கினுள் புகுந்து கொள்ளுங்கள்.

புதிய பூமி

மாத்தளை நிருபர்

குமிழ்த் தேசியத்தின் பார்வையும்

குறுந் தேசியவாத வளர்ச்சியும்

சிங்களம் கற்றல் சிங்களப் பேரினவாதம் சிங்களத்தை அரசு கரும மொழியாக்கியதன் நோக்கம் தமிழரின் மொழியை அழித்துத் தமிழரைச் சிங்களவாக்குவதாக இருந்திருந்தால், சிங்களம் அரசுகரும மொழியாக மட்டுமல்லாது கல்விக்கான மொழியாகவும் திணிக்கப்பட்டிருக்கும்.

சிங்களம் மட்டுமே என்ற கோஷம் மொழிவழி இன உணர்வைக் கிளறிவிட வசதியாயிருந்தது. வாக்குகளைப் பெற்றுத் தேர்தல்களை வெல்ல உதவியாயிருந்தது. தமிழர் சிங்களத்தைப் படித்துச் சிங்களவருடன் போட்டியிடுவார்களேயாயின் சிங்களத்தை அரசுகரும மொழியாக்கியதன் முக்கியமான ஒரு நோக்கமே முறியடிக்கப் பட்டிருக்கும். எனினும், சிங்களம் மட்டுமே சட்டம் முழுமையாக நிறைவேற்றப் படுமானால் தமிழ் அழிந்துவிடும் என்ற வாதம், தமிழரசுக் கட்சியால் நீண்டகாலமாகவே முன்வைக்கப்பட்டு வந்ததாகும்.

ஆனால் சிங்களம் அரசுகரும மொழியாக்கப்பட்ட பேரினவாத நோக்கங்களில் ஒன்று அரசாங்க உத்தியோகங்களில் தமிழரின் தொகையைக் குறைப்பதாகும். அது வெளிப்படையான பாரபட்சமாக ஒரு காலத்தில் வடிவெடுத்திருக்கும் என்பது ஒரு புறமிருக்க, சிங்களத்தைக் கற்க வேண்டாம் என்று தமிழரை வற்புறுத்தியதன் மூலம் தமக்கிருந்த அரசாங்க வேலை

தொடக்கப்பட்ட காலத்தில் தமிழ் மொழி புறக் கணிக்கப் படவில்லை, சிங்களம் தமிழர் மீது திணிக்கப் படவில்லை, தமிழர் சிங்களம் கற்க மறுத்ததை சிங்களப் பேரினவாதிகள் அதிகம் கவனத்தில் எடுக்கவும் இல்லை. ஏனெனில் தமிழர் சிங்களம் படிக்காமல் விடுவது சிங்களவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கட்குச் சாதகமானது என்று அவர்கள் கண்டனர்.

தமிழரசுக் கட்சி வெறுமனே மொழியையே பிரச்சினையாக்கிய போது, பேரினவாதம் தமிழரை அரசாங்க உத்தியோகத் துறையினின்றும் உயர் தொழில்களினின்றும் ஓரங்கட்டுவதிலேயே குறியாய் இருந்தது. பாடசாலைகளிற் சிங்களம் கற்கும் வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டதன் மூலம் பொருள் வசதி குறைந்த தமிழரே நட்ப்பட்டனர். அதைவிடச் சிங்கள மக்களுடன் தமிழர் உறவுகளைப் பேணுவதற்குரிய வாய்ப்புக்களும் இழக்கப் பட்டன. பல்வேறு துறைகளிலும் தமிழரும் சிங்களவரும் சமூகங்களாக ஒருவரை ஒருவர் அறிய ஒரு கொலனி ஆதிக்க மொழியே பாலமாய் அமைய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குக் குறுகிய தேசியவாதக் கண்ணோட்டங்களே முக்கியமாக பங்களித்தன.

இலங்கை என்ற பேர்

இந்த நாடு அதன் வரலாற்றில் ஈழம், இலங்கை என்ற இரண்டு பேர்களாலுமே தமிழில் பொதுவாக அறியப்பட்டு வந்துள்ளது. பிரித்தானியக் கொலனி ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கை என்ற பேரே இந்த நாட்டைக் குறிக்கும் தமிழ்ச் சொல்லாயிற்று. சிங்களத்தில் அது லங்கா என்றும் ஸ்ரீ லங்கா என்றும் அறியப் பட்டுள்ளது. 1972ம் ஆண்டு புதிய அரசியல் யாப்பு ஸ்ரீ லங்கா என்ற பேரைச் சிங்களத்தில் மட்டுமன்றி ஆங்கிலத்திலும் இந்த நாட்டைக் குறிக்கும் பேராகப் பிரகடனஞ் செய்த போதும், தமிழில் அது இலங்கை என்று அறியப்பட இடமளித்தது. பேரினவாதத் தன்மை கொண்டதாக அறியப்பட்ட அந்த அரசியல் யாப்பின் சாதகமான சில அம்சங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

முதன் முதலாக ஈழம் என்ற சொல்லால் தமிழ்ப் பிரதேசங்களை மட்டுமே குறிக்கும் போக்குக்கள் "தமிழ் ஈழம்" என்ற கோட்பாட்டை ஒரு அரசியல் இயக்கமாக்கும் வரை, தமிழர் நடுவே இலங்கை என்ற பேரே இந்த நாட்டை அடையாளப்படுத்தப் பயன்பட்டது. ஆங்கிலம் படித்தோர்டையே, தமிழர் மட்டுமன்றிப் பிறரும், "சிலோன்" என்ற பேரைக் கைவிடச் சில ஆண்டுகள் எடுத்தது.

தமிழ் ஈழம் என்ற தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தும் நோக்கில் இலங்கை என்ற பேருடன் தமிழருக்கிருந்த நெருக்கத்தை நீக்கும் நோக்குடனே இந்த நாடு வலிந்து சிறீ லங்கா என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்தப் போக்குத் தம்மை "இடதுசாரிகளாகக்" காட்டிக் கொள்ள விரும்பிய இயக்கங்களையும் விட்டுவைக்கவில்லை. இலங்கை என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு அந்நியத் தன்மை கொண்ட சிறீ லங்கா என்ற பேரால் இந்த நாட்டைக் குறித்து, அதன் மூலம் ஈழம், தமிழீழம் என்ற பேர்கள் அதனின்றும் வேறுபட்ட ஒரு மக்களையும் பிரதேசத்தையும் குறிக்குமாறு செய்ய அவர்கள் முயன்றனர். சிங்களப் பேரினவாதிகட்கு அது ஒரு பொருட்டே அல்ல. தமிழ் மக்கள் சிங்களப் பேரினவாதம் வேண்டுமாறு தமிழிலும் இந்த நாட்டின் பேரை ஸ்ரீ லங்கா என்று வைத்துக் கொள்வதில் அவர்களுக்கு என்ன குறை? அதே வேளை தமிழ் ஈழக் கோரிக்கையால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட பிரதேசங்கள் (அவை பற்றிய நிச்சய மின்மைகளும் கருத்து வேறுபாடுகளும் ஒருபுறமிருக்க) தவிர்ந்த பிரதேசங்களில் வாழும் மலையகத் தமிழரும் முஸ்லிம்களும் தாம் வாழும் நாட்டை இலங்கை என்று அழைக்க உரிமையுடையவர்களா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இவ்வாறு ஸ்ரீ லங்கா என்ற பேரை அவர்கள் மீது திணித்த பெருமை சிங்களப் பேரினவாதிகட்கல்லாது குறுகிய தமிழ்த் தேசியவாதிகட்கே உரியதாகிறது.

நம்மை வலியுறுத்தும் தேவை

தமிழர் தமது உரிமைகளையும் தாம் பங்கு கோர வேண்டியவற்றையும் மறந்துவிடுவதால் தமிழீழக் கோரிக்கை எவ்வளவு தூரம் வலுப்பெற்றுள்ளது என்று என்னால் நிச்சயமாகக் கூற முடியாது. ஆனால் அது கணிசமான வெற்றி என்று கூறமாட்டேன்.

தொடர்ச்சி 15ம் பக்கம்

ஒரு மலையக மாணவனின் டயரி

- எஸ். உதயசூரியன்

ஐஸ்லை முதல்வாரம்

கடுமையாக மழை, காற்று, மண்சரிவு ஏற்பட்டிருந்தது. அம்மாவும் அப்பாவும் தொடர்ந்து வேலைக்குப் போனார்கள். எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருக்கின்ற எமது தொழிலாளர்களுக்கு காப்புறுதித் திட்டம் எதுவும் இல்லை. ஒரு நாள் வேலைக்குச் செல்லாமல் வீட்டிலிருந்தால், சாப்பாட்டிற்கு என்ன செய்யமுடியும்?

அம்மாவைக் கூடக் கடித்து இரத்தம் வெளியேறிக் கொண்டே இருந்தது. துரைமார்களுக்கு இவ்வாறான துன்பங்கள் ஏதும் இல்லை. வாகனத்தில் போவார்கள் வருவார்கள். அவர்களது பங்களாவில் குளிரகாயவென விசேட ஏற்பாடுகள் எல்லாம் உண்டு. லீவு போடலாம். அந்த சொகுசு எல்லாம் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்குமா?

இரண்டாம் வாரம்

மழை தொடர்ந்து பெய்தது. மாணவர் வரவும் மிகவும் குறைந்துவிட்டது. இதனால் இவ்வாரம் பாடங்கள் எதுவும் நடைபெறவில்லை. ராகுலஜியின் "பொதுஉடைமை தான் என்ன?" என்ற நூலை வாசித்தேன். மிகவும் இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் அது இருந்தது.

மூன்றாம் வாரம்

இவ்வாரமும் மழைதான். புதன், வெள்ளிக் கிழமைகளில் பாடங்கள் நடைபெற்றன. புவியியல் பாடத்தின் போது, புவி எவ்வாறு உருவாகியது என்று குமார் சேரிடம் ரவி கேட்டான். அவரால் சரியாக பதில் சொல்ல முடியவில்லை. கடவுள்தான் பூமியையும், உயிரினங்களையும் தாவரங்களையும் படைத்தார் என்று ஒரு நம்பிக்கை இருக்கின்றது. வேறு சிலர் புவி அண்டவெளியில் பரவிருந்த தூசு மண்டலத்தின் சேர்க்கையால் உருவாகியது என்றும் கூறுகின்றனர் என்ற பதிலை சொன்னார். அப்படி என்றால் எந்த மதக் கடவுள் படைத்தார். என்று ராணி கேள்வி கேட்க அவருக்கு கோபம் வந்துவிட்டது. பாடப்படுத்தாததை வீசி விட்டு வேகமாக போய்விட்டார்.

நான்காம் வாரம்

இவ்வாரத்தில் மழை சற்றுக் குறைந்திருந்தாலும் தூறல் நிற்கவில்லை. பரீட்சைக்குரிய ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றமையால் பாடங்கள் நடக்கவில்லை.

ஐந்தாம் வாரம்

மழை மீண்டும் உக்கிரமாகியது. பரீட்சைக்குரிய ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. வேறு பாடசாலையிலிருந்து ஒரு ஆசிரியர், இடமாற்றம் பெற்று எமது பாடசாலைக்கு வந்திருந்தார். தேர்தல் காலத்தில் குறித்த ஒரு தொழிற்சங்கத்துக்காக ஓடு ஓடு என ஓடியவராம். பாடம் படிப்பிப்பாரோ தெரியவில்லை.

ஆகஸ்ட் முதல்வாரம்

இரண்டாம் தவணையின் கடைசிவாரம் பரீட்சை இடம்பெற்றது. வினாத்தாள்களில் பல குறைபாடுகள். இந்த வினாவை இப்படி திருத்திக் கொள்ளுங்கள் அதை இப்படி மாற்றிக் கொள்ளுங்கள் என்று ஆசிரியர்கள் கூறிக் கொண்டே இருந்தார்கள். பின் வரிசையில் இருந்தவர்களுக்கு எதுவும் விளங்கவில்லை. உங்களுக்கெல்லாம் ஆயிரம் முறை சொல்ல முடியாது. எதையாவது எழுதி தொலையுங்கள் என்று கூறி முடித்தார்கள். எப்படி இருந்தாலும் 'றிப்போட் காட்' கிடைக்காது தானே என்று பலரும் பேசிக் கொண்டார்கள்.

இலவசக் கல்வி என்று பேசினாலும் முழுக்க முழுக்க 'டிபூசன்' வகுப்பு தான். ஒரு சென்டரில் படித்தால் மட்டும் போதாது இரண்டு அல்லது மூன்று இடங்களில் படித்தால் தான் 'சிலபஸ்' முடியும். ஒரு பாடத்துக்கு ஆயிரம் வீதம் மூன்று இடங்களுக்கும் மூலாயிரம் மூன்று பாடங்களுக்கும் ஒன்பதாயிரம் ரூபாய் மாதத்துக்கு செலவாகும். இனி போக்குவரத்துச் செலவு, 'டி' செலவு என ஒரு தொகை செலவாகும். பஸ்ஸில் நெரிசல் 'சில்மிசம்' 'டபிள் மீனிங்' ஜோக்குகள் 'கோலயா' முதுகில் கைவைத்து தள்ளுதல் என எத்தனை பாடுபட வேண்டி இருக்கின்றது. பாடசாலையில் முறையாக பாடம் நடந்தால் இது எல்லாம் நடக்காது தானே என ஒரு அக்கா எங்களுக்கு விளக்கமாக சொன்னார். எங்கள் வீட்டு பொருளாதார கஷ்டத்தை நினைத்தேன். பஸ் சீசன் டிக்கட்டுக்கே கடன் வாங்கி காசை கொடுக்கும் அப்பாவிடம் இவ்வளவு தொகையை எப்படி கேட்பது? எனக்கு மட்டுமா இந்த பிரச்சினை? இவ்வாறான பிரச்சினைகளை எவ்வாறு தீர்க்க முடியும்? தலைவியே என்று ஒதுங்கிக் கொள்ள முடியுமா? நானும் குமாரும் இதைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருந்தோம்.

கடைசி நாள் நானும் எனது நண்பன் ரவியும் தான் எங்களது வகுப்பிற்கு வந்திருந்தோம். ரவி லெனினின் வாழ்க்கை வரலாறு உள்ளடக்கிய சீடி. ஒன்று கொண்டு வந்திருந்தான். பள்ளிக் கூடத்தின் பின்புறமாக உள்ள பாதையால் இரண்டு பேரும் வெளியே போய், சிவா அங்கின் வீட்டில் சீடியைப் போட்டுப் பார்த்தோம். லெனின் என்ற மாமனிதனுக்குள்ள ஆற்றலையும் வீரத்தையும் கண்டு வியந்து போனோம். சிவா அங்கின் பல விடயங்களை ஆழமாகப் படிப்பவர். லெனின் செய்த போராட்ட வரலாறை மேலும் விளக்கமாகச் சொன்னார். நாம் ஏன் லெனனைப் போல வாழமுடியாது? நானும் ரவியும் நிறையவே பேசினோம்.

இரண்டாவது வாரம்

விடுமுறை ஆரம்பம் முதல் இரண்டு நாளும் விடுக்கு போய் வந்தேன். மழை அதிகமாகப் பெய்தது. குளிர் எனக்கு சுகமில்லாமல் போய்விட்டது. ஞாயிறு அன்று மரணவீடு ஒன்றிற்கு மாமா கூட்டிச் சென்றார். றோசால்லை வரை ட்ரெயினிங் போனோம். வழி எங்கும் சிவப்பு, வெள்ளை நிறங்களிலான கொடிகள் நடப்பட்டிருந்தன. மயிலாடி என்ற கிராமத்தில் அந்த மரண நிகழ்வு இடம்பெற்றது. 'தோழர்' நாராயணனுக்கு புரட்சிகர அஞ்சலி என்று பெரிய பதாதைகள் தொங்கவிடப் பட்டிருந்தன. அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் முகமாக பல துண்டுப் பிரசுரங்கள் வெளியிடப் பட்டிருந்தன. அவர் பொதுவுடைமைத் தத்துவங்களை ஏற்றுக் கொண்டவர் என்பதாலும் அவரது இறுதி நிகழ்வு இவ்வாறு தான் இடம்பெற வேண்டும் என எழுதி வைத்திருந்த படியாலும் சமய சம்பிரதாய நிகழ்வுகள் எதுவும் இடம்பெறவில்லை. அஞ்சலி உரைகள், மலர்ஞ்சலி, செங்கொடி சார்த்துதல் போன்றன இடம்பெற்றன.

பலபேர் ஏதோ பிறந்தோம், வாழ்ந்தோம், செத்தோம் என இருக்கின்ற போது இவ்வாறான உயர்ந்த மானுடத்தன்மை கொண்டவர்களை நாம் பின்பற்றி செல்ல வேண்டும் என்பதை அறிவு பூர்வமாக சிந்தித்து ஏற்றுக் கொண்டேன். அட்டன் நகரில் மிக அண்மையில் மரித்த பிரபல கணித ஆசிரியர் ஒருவரின் இறுதி நிகழ்வையும் அந்த இறுதி நிகழ்வையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன். நிறைய வேறுபாடுகள் இருப்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

வட்டுக்கோட்டையில் இருந்து முல்லைத்தீவு வரை

- வெகுஜனன் -

தமிழ் இளைஞர் இயக்கங்களை இந்திய ஆளும் வர்க்கம் அரவணைத்துப் பயிற்சி முகாம்கள் வைத்திருப்பதற்கும் அனுமதித்தது. அதற்கும் அப்பால் ஓய்வு பெற்ற உயர் ராணுவ அதிகாரிகள் மூலம் பயிற்சிகள் வழங்குவதையும் ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால் அவை சுதந்திரமாக இடம்பெற இந்திய பாதுகாப்புத் தரப்பு அனுமதிக்கவில்லை. யாவும் அதன் பன்முகப்பட்ட ராணுவ பொலீஸ் உளவுப் பிரிவுகளின் பலத்த கண்காணிப்புகள் மத்தியிலேயே இடம்பெற்றன. எதிர்காலத்தில் இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தின் ஒரு கருவியாகத் தாங்கள் பயன்படும் அபாயம் பற்றி எந்தவொரு இளைஞர் இயக்கத் தலைமையும் தூரநோக்குச் சிந்தனையுடன் இருக்கவில்லை. இந்தியாவின் துணையுடன் பள்ளாதேஷ் பிரிவினை சாத்தியமானதை தமிழ்மக்களவுடன் பொருத்திப் பார்ப்பதிலேயே தங்கியிருந்தனர். சில இயக்கங்கள் பலஸ்தீனப் போராளி இயக்கங்களுடன் தொடர்புகொண்டு அங்கு ஆயுதப் பயிற்சி பெற்றனர். அவ் வாரே இஸ்ரேலில் ஆயுதப் பயிற்சி பெறுவதிலும் முனைப்புக் காட்டப்பட்டது. இதில் உள்ள முரண்கையாதெனில் தமிழ் இளைஞர்களுக்கும் இலங்கை சிங்கள ராணுவத்தினருக்கும் இஸ்ரேலிய இராணுவ அதிகாரிகளினால் ஒரே முகாமில் பயிற்சி வழங்கப்பட்டதாகும். இவையனைத்தும் எத்தகைய உள் நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தன என்பதையிட்டுச் சிந்திக்க முடியாத தலைமைகளையே தமிழ் இளைஞர் இயக்கங்கள் கொண்டிருந்தன. அவ்வாறே தமிழர் மத்தியிலான ஆதிக்க அரசியல் தலைமைத்துவமாக இருந்து வந்த தமிழர் கூட்டணியும் இந்திய, அமெரிக்க, இஸ்ரேலிய விசுவாசிகளாக விளங்கினர். 1983க்கு பின்னான காலப் பகுதியில் இந்தியா தனது மேலாதிக்கம் நோக்கிய காய் நகர்த்தலை இலங்கை மீது மேற்கொண்டது. ஒரு புறத்தில் இளைஞர் இயக்கங்களை இராணுவச் செயற்பாட்டிற்காகக் களமிறக்க முழு உதவி ஒத்தாசைகள் புரிந்தது. மறுபுறத்தில் ஜே.ஆர். அரசாங்கத்துடன் இணைப் பிரச்சினை தீர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தை என்பதனை அதே தமிழர் தரப்புத் தலைமைகளையையாகக் கொண்டு முன்னெடுத்தது. இலங்கையிலும் அரசாங்கத்திற்கும் தமிழர் தரப்பிற்கும் பல தடவைகள் சந்திப்புகள் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. அவை யாவும் பயனற்றவையாகவும் வெறும் போக்குக் காட்டுவனவாகவும் அமைந்திருந்தன. அதே வேளை வடக்கு-கிழக்கில் இளைஞர் இயக்கங்களின் ஆயுத நடவடிக்கை விரிவு பெற்று வந்தன.

கூட்டணியும் இணங்கிப் பேச்சு வார்த்தை மேசையில் பங்கு கொண்டன. தமிழர் கூட்டணித் தலைவர்களான அ. அமிர்தலிங்கம், மு—சிவசிதம்பரம் மற்றும் இளைஞர் இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகள் ஒரு புறமாகவும் ஜே.ஆர். சர்கோதரர் எச்.டபிள்யூ. ஜயவர்த்தன தலைமையிலான அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள் மறுபுறமாகவும் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டனர்.

இதன் போதே தமிழர் தரப்பில் நான்கு கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. அவற்றையே திம்புப் பிரகடனம் எனப் பிற்கால பேச்சுக்களிலும் எழுத்துக்களிலும் காண முடிந்தது. அந்த நான்கு கோரிக்கைகளாவன: 1 - இலங்கைத் தமிழர்களை ஒரு தேசிய இனமாக அங்கீகரித்தல், 2 - தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்றுக் கொள்ளல், 3 - தமிழர்களின் பாரம்பரிய தாயகத்தை அங்கீகரித்தல், 4 - இலங்கையைத் தம் நாடாகக் கொண்டு அனைத்துத் தமிழரையும் பிரஜாவுரிமையையும் ஏனைய அடிப்படை உரிமைகளையும் அங்கீகரித்தல்.

இவ்வாறு முன்வைக்கப்பட்ட திம்புப் பேச்சுவார்த்தை இரண்டு தடவைகளுடன் முறிவடைந்து விட்டது. அதே வேளை இயக்கங்களும் ராணுவமும் தத்தமது வழிகளில் தாக்குதல்கள் எதிர்த் தாக்குதல்கள் பழிவாங்கல்கள் எனத் தொடர்ந்தன. இலங்கை ராணுவத்தின் கொடூரத் தாக்குதல்கள் கொலை வெறியாட்டத்திற்கு வடக்கு கிழக்கின் தமிழ் மக்கள் பலியாகி வந்தனர். அவற்றுக்குப் பழிவாங்கும் நோக்கில் இளைஞர்களும் யுவதிகளும் ஆயுத இயக்கங்களில் இணைந்து கொண்டனர். ஆனால் அவ்வாறு இணைந்த இளைஞர் யுவதிகளை ஒரு ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனத்தின் விடுதலைப் போராளிகளாக மாற்றும் பெற வைப்பதில் எந்தவொரு இயக்கமும் வெற்றிபெறவில்லை. கொலை, கொள்ளை, கப்பம், சகோதரப் படுகொலை என்பனவே அவர்களின் தலைகளை நிரப்பிக் கொண்டன. அல்லது ராணுவத்துடனான மோதலில் மாண்டு போவது தியாகம் என்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆயுதம் ஏந்திய ஒவ்வொரு இயக்க இளைஞரும் தமிழ் மக்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்தும் ஆயுததாரிகளாகவே நடந்து கொண்டனர். வாயளவில் சோசலிஷம், இடதுசாரிக் கொள்கைகள் பற்றி அவ்வப்போது கூறிவந்த இயக்கங்களும் இந்த நடைமுறைகளுக்கு விதிவிலக்காக இருக்கவில்லை.

இராணுவத்தின் மீதான தாக்குதல்கள் வெற்றிபெற்ற போதெல்லாம் தமிழ் மக்கள் “எங்கள் பொடியன் விடமாட்டார்கள்” என உற்சாக வார்த்தைகள் வழங்கிய அதே மக்கள் இயக்கங்களின் அடாவடித்தனங்கள் மற்றும் கொலைகள் கொள் கைகளைக் கண்டு எதுவும் பேச முடியாத இயலாத மௌனத்திற்கு ஆளாகினர். அந்தளவிற்கு இளைஞர்கள் விடுதலையின் பெயரிலான ஆயுத கலாசாரத்தின் உச்சமாக விளங்கினர். படித்தோர் படியாதோர் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள் ஏழை பணக்காரன் நீதி நியாயம் பேசுவோர் எல்லோரும் தாமே உற்சாமுட்டி வரவேற்ற அதே ஆயுத இளைஞர் இயக்கங்களுக்கு அஞ்சி நடுங்கி வாழ் திறக்காத ஒரு நிலையில் வாழ வேண்டிய தாயிற்று. ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் மக்கள் ஒரு புறத்தால் பேரினவாத ஒடுக்குமுறை ராணுவத்தால் ஒடுக்கப் பட்ட மறுபுறத்தால் விடுதலைப் போராட்ட இயக்கங்கள் என்பனவற்றில் அடக்கப்பட்ட நிலைக்குள் சிக்கண்டு தவித்து வந்தனர். அதாவது உண்பதற்கும் குடிப்பதற்கும் மட்டுமே வாழ்களைத் திறப்பது. மற்றுமபடி வாய்களைத் திறவாதிருப்பதே உசிதமானது என்றே பெரும்பாலான மக்கள் கருதினர். இதுவே தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் எனத் தமிழ் இயக்கங்களாலும் பிற்காலத்தில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தாலும் முன்னெடுக்கப்பட்டு முடிவில் தோல்வி கண்ட போராட்டத்தின் சாரம்சமாகும். இலங்கை அரசாங்கம் இந்தியாவின் தலையீட்டுக்கு அப்படியே அடிபணிந்து கொள்ள மறுத்தது. இந்திய அரசாங்கம் முன்வைத்த ஆலோசனைகளை இழுத்தடிப்பதிலும் ராணுவ ரீதியிலான

நடவடிக்கைகளை முன்தள்ளுவதிலும் ஜே.ஆர். அரசாங்கம் முனைப்புக்காட்டியே வந்தது. இச் சூழலில் இந்திரா காந்தி 1984ல் தனது சீக்கிய மெய்காப்பாளரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அவரது இழப்பைத் தமிழ்த் தலைமையினர் யாவரும் தமது சொந்த இழப்பாகவே கருதியமை விசேடமான ஒன்றல்ல. இது வழமையான இந்தியா மீதான விசுவாசமும் பிரமையுமேயாகும். இந்திரா காந்தியின் மறைவுக்குப் பின் அவரது மகனான ரஜீவ் காந்தி பிரதமராகினார். அவரும் தொடர்ந்து இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையைக் கைவிடாது இலங்கை மீதான இந்திய அழுத்தத்திற்கு வலுவூட்டினார்.

இலங்கை அரசாங்கம் தனது இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் இந்திய அழுத்தத்திற்கு பதிலிறுக்க முன்வந்து 1987 மே மாதத்தில் குடாநாட்டின் வடமராட்சிப் பிரதேசத்தை தனது ராணுவக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்கான “ஒப்ப பேச்சு” லிபேரேசன்” நாடாத்தியது. அந்த ராணுவ நடவடிக்கையால் அரசாங்கம் எதிர்பார்த்த பெரும் பயனைப் பெறவில்லை. ஆனால் முன்னேறிச் சென்ற ராணுவ நடவடிக்கை என்ற அளவில் அரசாங்கம் திருப்தி கொண்டதுடன் அது இந்தியாவிற்கும் போராளிகளுக்கும் தனது பலத்தை வெளிக்காட்டும் சந்தர்ப்புமுகியது. இதில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு மறைக்கப்பட்ட செய்தி பற்றியும் அவ் வேளை பேசப்பட்டது. அதாவது இலங்கை அரசாங்கம் தனது “ஒப்ப பேச்சு” லிபேரேசன்” பற்றிய இரகசியச் செய்தியை முன் கூட்டியே இந்திய ஆளும் வர்க்க அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருந்தது என்பதாகும்.

இவ் இராணுவ நடவடிக்கை 26.5.87 இல் இடம்பெற்றுச் சில நாட்களின் பின் இந்தியா தனது தலையீட்டு முயற்சியில் மற்றொரு நாடகத்தை நடத்தியது. அதாவது வடபுலத்து தமிழர்கள் பசி பட்டினியால் வாடி வருவதாகவும் அவர்களுக்கு உணவு அளிப்பது தனது தார்மீகக் கடமை எனவும் இந்திய மத்திய அரசு ஒரு பிரசாரத்தை கட்டவிழ்த்து விட்டது. அப் பிரசாரத்தின் கையோடு 3.6.87 அன்று 19 படகுகள் உணவுப் பெட்டுகளை ஏற்றிக்கொண்டு பாக்கு நீரிணை வழியே இலங்கை நோக்கிப் பயணித்தன. இப் படகுகளை இலங்கையின் கடற்படை தனது கடல் எல்லையில் வைத்து மறித்து திருப்பி அனுப்பியது. அவ் வேளை இலங்கைக் கடற்படை அதிகாரி படகில் வந்தவர்களிடம் “இங்கு எந்தத் தமிழரும் பட்டினியுடன் இல்லை. இவ் உணவுப் பெட்டுகளை நாளாந்தம் பட்டினியுடன் வீதிகளில் இருந்துவரும் இந்திய மக்களுக்கு கொடுங்கள்” எனக் கூறினர் என்று கூறப்பட்டது.

படகுகள் கடல் எல்லையை மீறி வராத திரும்பிச் சென்ற போதிலும் மறுநாள் 4.6.87 அன்று முற்பகலில் இந்திய ராணுவ விமானங்கள் “ஒப்ப பேச்சு” யூமலை” என்ற பெயரில் உணவுப் பொதிகளை வடபுலத்தில் ஆங்காங்கே வீசிச் சென்றன. அவ் வேளை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஏனைய இயக்கங்களை அழித்தும் தடைசெய்தும் கொண்டபின் தனி இயக்கமாகிக் கொண்டிருந்தது. விடுதலைப் புலிகள் உட்படப் பெரும்பாலான தமிழர்கள் அந்தப் பொதிபோடல் தமக்கான இந்திய ஆதரவின் அடையாளம் என நம்பினர். போடப்பட்ட உணவுப் பொதிகளை கண்டெடுப்போர் அவற்றை உடனடியாகத் தமது முகாம்களில் ஒப்படைக்க வேண்டும் என விடுதலைப் புலிகளின் தலைமை கேட்டுக் கொண்டதுடன் இந்தியாவிற்கு நன்றியையும் தெரிவித்தது. ஆனால் இச் சம்பவத்தையடுத்துச் சில நாட்களில் வெளிவந்த புதிய ஜனநாயக கட்சியின் (அன்று இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது)) அரசியல் மாத இதழான செய்தாகை கருமையான கண்டனக் கட்டுரையை எழுதியிருந்தது. இப் பொதி போடலுக்குப் பின்னால் இந்திய மேலாதிக்கத் தலையீட்டு மறைந்திருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டியது. இக் கட்டுரை மிக விரிவாக விடயங்களை எடுத்துக் காட்டியதைப் பொறுக்க முடியாத விடுதலைப் புலிகள் அன்றைய ஈழநாதம் பத்திரிகையில் அதன் ஆசிரியரைக் கொண்டே மறுப்புக் கட்டுரை எழுத வைத்தனர். அதில் மொட்டந்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சுப் போடுவது போன்று சீனத் தலையீட்டு பற்றியும் அவர்களது கையாட்கள் தான் கம்ப்யூனிஸ்டுக்கள் என்றும் எழுதப்பட்டிருந்தது. இது பற்றிய வாதப் பிரதிவாதம் அவ்வேளை இடம் பெற்றதைப் பலர் அறிவர். ஆனால் வரலாறு எதை நிரூபித்துச் சென்றுள்ளது என்பதே பார்க்கப்பட வேண்டியதாகும்.

**இலங்கையில் தலையீட்க்
காத்திருந்த
இந்தியாவுக்கு 83ல்
இளவன்முறை தகுந்த
வழியைத் தீர்ந்து
விட்டது.**

இயக்கங்கள் முன்னிலைக்கு வந்தன. பெருந்தொகையான இளைஞர் யுவதிகள் அவற்றில் இணைந்து வந்ததுடன் பயிற்சி பெற்ற போராளிகளாகவும் வளர்ச்சி பெற்று வந்தனர். இதில் உள்நாட்டுப் பயிற்சியும் இந்திய, பலஸ்தீன, இஸ்ரேலியப் பயிற்சிகளும் உட்பட்டிருந்தன. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் (LTTE) தமிழீழ விடுதலை இயக்கம் (TELO) ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி (EPRLF) ஈழமாமணவர் புரட்சிகர அமைப்பு (EROS) புளொட் என அறியப்பட்ட தமிழீழ மக்கள் விடுதலை கழகம் (PLOTE) ஆகிய இந்த ஐந்து அமைப்புகளில், புளொட் தவிர்ந்த நான்கு அமைப்புகள் இணைந்து ஈழத் தேசிய விடுதலை முன்னணி எனச் சிறிது காலம் செயற்பட்டனாயினும் அது நீடிக்கவில்லை. இது 1985ம் முன் கூற்றில் இடம் பெற்றதாகும். பணம், அதிகாரம், தலைமை என்பன பற்றியே இவற்றுக்கிடையிலான பிரதான போட்டி இருந்ததே தவிர அவர்கள் உச்சரித்த தமிழீழ விடுதலை என்பது முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. இலங்கை அரசாங்கம் தீர்வு பற்றிய நிலைப்பாட்டில் முதலில் ஏற்புது போன்று நிலை எடுப்பதும் பின் அதனை மறுத்து இழுத்தடிப்பதுமாகவே சென்று கொண்டிருந்தது. அதன் உச்ச கட்டமாக இந்திய அனுசரணையுடன் பூட்டான் தலைநகர் திம்புவில் 1985ம் ஆண்டின் யூலை, ஆகஸ்ட் மாதங்களில் பேச்சுவார்த்தை இடம் பெற்றது. தமிழ் இளைஞர் இயக்கங்களும் தமிழர்

ஜே.வி.பி மீதான தாக்குதல்

ஜனநாயகத்திற்கு விடுத்த மிரட்டல்!

ஓகஸ்ட் 12ஆம் திகதி ஜெனரல் சரத் பொன்சேகாவை விடுதலை செய்யுமாறு கோரி, ஜனநாயக தேசியக் கூட்டமைப்பு காலியில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டத்தின் மீது பொலிசார் மேற்கொண்ட தடியடி, கண்ணீர்ப்புகைத் தாக்குதல்களையும் அதன் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளதையும் ஜனநாயக நடவடிக்கைகள் மீது நாடாத்தப்பட்ட திட்டமிட்ட தாக்குதலாகவே புதிய - ஜனநாயக மாக்கிச - லெனினிசக் கட்சி கருதுகிறது. அரசின் வழிகாட்டலில் பொலிசார் நாடாத்தியதாக நம்பப்படும் மேற்படி தாக்குதலை எமது கட்சி வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது. இவ்வாறு புதிய - ஜனநாயக மாக்கிச - லெனினிசக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் சி.கா.செந்திவேல் கட்சியின் மத்திய குழுவின் சார்பாக விடுத்த அறிக்கையில் தெரிவித்தார். அவர் மேலும் அவ்வறிக்கையில் கூறியிருப்பதாவது: அரசாங்கத்தை விமர்சித்தும் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தும் நடத்தப்படும் ஆர்ப்பாட்டங்களைக் கலைக்கவும் மக்கள் போராட்டங்களை முறையிலேயே களையவும் அரசாங்கம் பயன்படுத்தி வந்துள்ள அரசு வன்முறை, போர் முடிந்ததன் பின்பு கூடியுள்ளதே ஒழியக் குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவசரகாலச் சட்டமும் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டமும் முன்னர் எவ்வாறு தமிழ் இளைஞர் இயக்கங்களை அடக்குவதற்காகப் புகுத்தப்பட்டுப் பின்னர் சிங்கள மக்களுக்கெதிராகப் பயன்பட்டனவோ, அவ்வாறே விடுதலைப் புலிகளின் பயங்கரவாதத்தை முறியடிக்கிற பெயரில் முன்னெடுக்கப்பட்ட பல நடவடிக்கைகளும் நாட்டின் அனைத்து மக்களுக்கும்மேதிராகப் பயன்படுமென்று புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சி முதலிலிருந்தே எச்சரித்து வந்துள்ளது.

இன்று ஜே.வி.பிக்கு எதிராகப் பயன்படும் அரசு வன்முறையை இயலுமாக்குகிற சட்டங்கட்கும் அரசு அடக்குமுறை இயந்திரத்தின் வலுப்படுத்தலுக்கும் அன்று ஜே.வி.பி. முழு ஆதரவு வழங்கியது. போர் மூலம் தேசிய இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணுகிற அரசாங்கக் கொள்கையையும் ஆதரித்துத் தூண்டி நின்ற ஜே.வி.பி.. இன்றுவரை தன் நிலைப்பாட்டின் தவறை ஏற்க ஆயத்தமாக இல்லை. தென்னிலங்கையில் அதன் ஆர்ப்பாட்டங்களிற் பெரும்பான்மையானவை ஜெனரல் சரத் பொன்சேகாவை மையப்படுத்தி உள்ளனவே ஒழிய, எங்கேனும் தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்டு வரும் கொடுமைகள் பற்றிச் சிங்கள மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் நோக்கிலானவையாகக் கூட இல்லை. எனினும் அரசாங்கம் ஒரு அமைதியான ஆர்ப்பாட்டத்தின் மீது வன்முறையைப் பிரயோகித்ததையும் ஜே.வி.பியினர் இலக்கு வைத்து அதன் தலைவர்களை மட்டுமே கைது செய்ததையும் மிக ஆபத்தான ஜனநாயக விரோதப் போக்காகவும் இந்த நாட்டின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் தேசிய இனங்கட்கும் எதிரான மிரட்டலாகவும் புதிய - ஜனநாயக மாக்கிச - லெனினிசக் கட்சி காணுகிறது. எனவே புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சி ஜனநாயக தேசியக் கூட்டமைப்பின் ஆர்ப்பாட்டத்தின் மீது பொலிசார் மேற்கொண்ட தடியடி, கண்ணீர்ப்புகைத் தாக்குதல்களையும் அரசியல் நோக்கக் கொண்ட கைதுகளையும் வன்மையாகவும் நிபந்தனையின்றியும் கண்டிக்கிறது. எதிர் காலத்தில் இவ்வாறான அல்லது மேலும் மோசமான தாக்குதல்கள் மக்களின் நியாயமான போராட்டங்கட்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் அபாயங் குறித்து எச்சரிக்கையுடன் இருக்குமாறும் ஐக்கியப்பட்ட மக்கள் போராட்டங்களை முன்னெடுக்க முன்வருமாறும், சகல ஜனநாயக, இடதுசாரி, முற்போக்குச் சக்திகளையும் அனைத்து மக்களையும் எமது கட்சி கேட்டுக் கொள்கிறது.

தோழர் மாமா நாராயணனுக்கு இழந்த வணக்கம்!

உங்கள் புன்னகை எங்கே?
உங்கள் முச்சைப் போன்று
அதுவும் ஓடி ஒழிந்து கொண்டதா?
வாழ்க்கை என்றால் என்ன?
சுவாசிப்பது மட்டுமா வாழ்க்கை?

இல்லை, இல்லை!
இல்லை என்றால்
வாழ்க்கை என்பது என்ன?
வாழ்க்கை என்பது வேறு--
வாழ்க்கை பற்றிய
குறைந்த பட்ச அர்த்தத்தையாவது
நீங்களும் உங்கள் நினைவுகளை
எம்மிடம் விட்டு சென்றீர்களா?

நீங்கள் உங்களுக்காயும்
பிறருக்காயும்
பங்களிப்பதே வாழ்க்கை
என வாழ்ந்தீர்கள்
"தனியொருவர் பலருக்காயும்
பலர் தனியொருவருக்காயும்
பங்களிப்பதே வாழ்க்கை
இது மாக்கிசுயத்தின்
விஞ்ஞானபூர்வமான மொழி
நீங்களும் அதைத்தானே
செய்தீர்கள்.

சிலர் தங்களுக்காய் வாழ்வர்
தமது வாழ்விற்காய் மற்றவரையும்
பயன்படுத்துவர்.
இதில் நீங்கள்
எந்த ரகம்?
நீங்கள் உங்களுக்குக் குறைவாயும்
ஏனையொருக்கு நிறைவாயும்
பங்களித்தீர்கள்.

உங்கள் வாழ்வு பிறருக்கு
பிறரின் வாழ்வு உங்களுக்கு
என்பதை உங்கள் வாழ்வால்
எமக்குப் புரிய வைத்தீர்கள்.
அவ்வாறெனின்
சுவாசிப்பது மட்டுமா
உங்களது வாழ்வு?
நீங்கள் சுவாசிப்பதை
இப்போது காணோமே!
அதனால்

நீங்கள் இறந்து விட்டீர்களா?
இல்லை, இல்லை!
நீங்கள் பிறந்தது பங்களிக்கவே
நீங்கள் அதை நிறைவேற்றிவிட்டீர்களே.
சுவாசிப்பது மட்டுமல்ல வாழ்க்கை.

உயிரி ஒவ்வொன்றினதும் பங்களிப்பும்
வரையறுக்கப்பட்டதே.
உங்களது வரையறையும்
முடிவிற்கு வந்தது--
அவ்வளவுதான்.
அதனால்
நீங்கள் இறக்கவில்லை.
மாணிடம் இருக்கும்வரை
உங்கள் பங்களிப்பு
மறையாது.

நீங்கள் இறக்கவில்லை,
இளைப்பாறி இருக்கிறீர்கள்.
உங்களுக்கு எங்கள்
பிரியாவிடை.
இறுதி வணக்கம்
தோழர் மாமா நாராயணனுக்கு!
சிகப்புச் சிறுவன் பிரதீஷ்

துக்கத்தைப் பலமாக மாற்றி முன் செல்வோம் !

தோழர் நாராயணன் கடந்த 12-08-2010 அன்று இயற்கை எய்தினார் என்னும் செய்தி நம் அனைவரையும் அதிர்ச்சிக்கும் கவலைக்கும் உள்ளாக்கியது. அவருக்கு ஏற்பட்ட கடும் நோய் விரைவாகவே அவரைச் சாகடித்து விட்டது.

தோழர் நாராயணன் மனித நேயமும் மனச்சாட்சியும் மிக்க ஒருவராக வாழ்ந்தார். மலையக மக்கள் அனுபவிக்கும் துன்புறு வாழ்வுக்கு முடிவு வேண்டும் எனவும் அதற்கான முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டவர். அந்நி அடக்குமுறைகள் அரசியல் ஏமாற்றுக்களை எதிர்த்து நின்றவர். அதனால் தன்னை ஒரு பொதுவுடைமைவாதி ஆக்கிக் கொண்டார். புதிய - ஜனநாயக மாக்கிச - லெனினிசக் கட்சியின் உறுப்பினராகி மலையகத்தின் முன்னிலைத் தோழர்களில் ஒருவராகவும் பாட்டாளி வர்க்க புதிய ஜனநாயக தொழிலாளர் சங்கத்தின் துணைத் தலைவராகவும் செயற்பட்டு வந்தவர். தோழர் நாராயணன் மலையக மக்களின் வாழ்வு மாற்றத்திற்கான பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வந்தவர். கொழும்பில் தொழில் புரிந்த காலத்தில் அங்கு பணிபுரிந்த மலையக இளைஞர்களின் உரிமைகளுக்கும் சமூக மேம்பாட்டிற்கும் வழிகாட்டியாக இருந்தவர். தோழர் நாராயணன் மலையகத்தில் மாற்று அரசியலின் வளர்ச்சிக்கும் அதன் அடிப்படையிலான கல்வி கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் தொழிற்சங்க வளர்ச்சிக்கும் இறுதி வரை அயராது உழைத்து வந்த தோழராவார். அத்தகைய தோழர் நாராயணனின் மறைவு மலையக மக்களுக்கும் கட்சிக்கும் அவரது அன்பும் பாசமும் மிக்க குடும்பத்தினருக்கும் பெரும் இழப்பாகும். அவரது மறைவுக்கு எமது கட்சியின் மத்திய குழு தனது ஆழ்ந்த செவ்வஞ்சலியைச் செலுத்துகிறது. அவரது குடும்பத்தினருக்கு தமது அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கின்றது. துக்கத்தைப் பலமாக மாற்றி தோழர் நாராயணன் விட்டுச் சென்ற பணிகளை முன்னெடுப்பதே அவருக்கு நாம் செலுத்தும் அஞ்சலியின் அர்த்தமாகும்.

கொழும்பு 13-08-2010 புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக்கட்சி மத்திய குழு

தோழர் நாராயணன் மறைவுக்கு சீவப்பு அஞ்சலி ஒரு சீரந்த தோழரைக் கட்சியும் மக்களும் இழந்துள்ளனர்

தோழர் நாராயணனின் இறுதி நிகழ்வுகள் மலையகத்தின் அமைந்துள்ள அட்டன் ரொசல்ல உச்சி மலையின் மயிலாடிக் கிராமத்தில் இடம்பெற்றது. பெருந்தொகையான மக்கள், தோழர்கள், நண்பர்கள் கலந்து கொண்ட இறுதி நிகழ்வுகள் எவ்வித சமயக் கிரிகைகளும் சடங்குகளும் இன்றிச் செங்கொடி போர்த்திய நிகழ்வுடன் இறுதி அஞ்சலிகள், உரைகள், மலர் அஞ்சலி என்பவற்றுடன் நிறைவு பெற்றுக் கொண்டது. கட்சித் தோழர்களின் புரட்சிகர இறுதி செவ்வஞ்சலியுடன் அவரது உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. இவ் அஞ்சலிக் கூட்டத்திற்கு கட்சியின் தேசிய அமைப்பாளர் தோழர் வெ. மகேந்திரன் தலைமை தாங்கினர். பொதுச் செயலாளர் சி.கா. செந்திவேல், சர்வதேச அமைப்பாளர் இ. தம்பையா, அரசியல் குழு உறுப்பினர்கள் சோ. தேவராஜா, ச.பன்னீர்செல்வம் விரிவுரையாளர் சி.இராஜேந்திரன்

உட்பட நண்பர்களும் அஞ்சலி உரை நிகழ்த்தினர். மலையகத்தில் மக்களது துயர் வாழ்வுக்கு முடிவு கொண்டு வரவேண்டும் என்னும் உந்துதலில், கடந்த இரண்டு தசாப்தங்க ளாகப் புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சியில் இணைந்து இறுதிவரை உறுதியாகச் செயல்பட்டு வந்த தோழர் நாராயணன் (வயது 55) நாளுக்கு பிள்ளை களின் தந்தையாவார். மூன்று வருடங்களாக விசாரணை எதுவுமின்றி தடுத்து வைக்கப்பட்ட மலையகத் தோழர்கள் 5 பேரில் குற்றச் சாட்டுக்கள் இல்லை என அண்மையில் விடுவிக்கப்பட்ட ஒருவரான தோழர் நா. கிருஷ்ணப்பிரியன் தோழர் நாராயணனின் மகன் என்பதும் குறிப்பிட த்தக்கது.

16/08/2010

16/08/2010

16/0

தஹ்நாயக்கவின் அதிரடியான நடவடிக்கையால் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் பெரிய அதிர்ச்சி எதுவும் ஏற்படவில்லை. பண்டாரநாயக்கவின் சடுதியான சாவு கட்சியில் ஒற்றுமை உணர்வை வலுப்படுத்தியது எனலாம். எனினும் ஆளுங் கட்சியாக இருந்து தேர்தலில் போட்டியிடுவதன் சில வசதிகள் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சிக்கு இல்லாமற் போயின. அதைவிடக், கூட்டணியிலிருந்து விலகிய பிலிப் குணவர்தனவின் தலைமையிலான புரட்சிகர லங்கா சமராஜக் கட்சி 1956ம் ஆண்டுத் தேர்தலை வென்ற மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி (எம்.ஈ.பி) என்ற பேரைத் தனதாக்கிக் கொண்டதும் ஒரு மேலதிகக் குறைபாடானது. இந்தச் சூழல் யூ.என்.பிக்குச் சாதகமாயிற்று. பண்டாரநாயக்க - செல்வநாயகம் உடன்படிக்கைக்கு யூ.என்.பி. எதிர்ப்புத் தெரிவித்த போது அரசியலில் மீண்டும் நுழைந்தவரான ட்.லி சேனநாயக்கவின் தலைமையில் 1960ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நடந்த தேர்தலில் யூ.என்.பி. போட்டியிட்டது. அதில் 909,000 வாக்குகளுடன் யூ.என்.பி. 151 ஆசனங்களில் 50 ஆசனங்களை வென்றது. எவ்விதமான போட்டித் தவிர்ப்பு உடன்படிக்கையுமின்றிப் போட்டியிட்ட ஸ்ரீ.ல.ச.க. 648,000 வாக்குகளுடன் 40 ஆசனங்களையும் ம.ஐ.மு., ல.ச.ச.க.,

செல்வோருக்கோ கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கோ முதியோருக்கோ வலதுகுறைந்தோருக்கோ இருக்கைகள் அன்று ஒதுக்குவது பற்றி யாருமே எண்ணியதில்லை. இப்போதுதான் அது கவனிக்கப் படுகிறது. தமிழரசுக் கட்சி தன்னுடன் கூட்டரசாங்கம் அமைக்காததாலும் எதிர்வரவிருந்த தேர்தலில் யூ.என்.பி. எதிர்ப்புக் கூட்டணி ஒன்று ஆயத்தமாகி வந்ததாலும் பண்டாரநாயக்காவின் மொழிக் கொள்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை வைத்து ஸ்ரீ.ல.ச.கட்சி ஆட்சியமைத்தால் தமிழரசுக்கட்சி ஒத்துழைக்க வாய்ப்புத் தென்பட்டதாலும் யூ.என்.பி. தமிழரசுக் கட்சிக்கு எதிரான கடும் போக்குடன் பேரினவாதத் தேர்தல் பிரசாரத்தை முன்னெடுத்தது. தேர்தல் பிரசாரம் உச்சக் கட்டத்தை எட்டிய போது, இலங்கையை இரண்டாகப் பிரித்துத் தமிழரசுக் கட்சியிடம் வடக்கு-கிழக்கை ஒப்படைக்க ஸ்ரீ.ல.ச.க. திட்டமிடுவதாகப் பிரசாரம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ.ல.ச.க., பண்டாரநாயக்கவின் சாவு ஏற்படுத்திய அனுதாப அலையை முழுமையாகப் பயன்படு

இலங்கையின் இருபதாம் நூற்றாண்டு

மேலுரம்பல் 27

உலகின் முதலாவது பெண் பிரதமர்

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியன முறையே 326,000, 322,000, 142,000 வாக்குகளுடன் 10, 10, 3 ஆசனங்களை வென்றன. இது யூ.என்.பியை முறியடிக்க ஒரு ஸ்ரீ.ல.ச.க. இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணியால் அல்லது தேர்தல் உடன்படிக்கை புடன் மட்டுமே முடியும் என்ற பாடத்தை உணர்த்தியது. ஆயினும் பேரினவாதத்துடன் சமரசம் செய்தே பிலிப் குணவர்தனவின் ம.ஐ.மு. தனது வாக்குரிமையைக் கூட்டிக் கொண்டது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்த விடயம். அத்துடன், பிற இடதுசாரிகளுடன், குறிப்பாக ல.ச.ச.கவுடன், அதன் முரண்பாடுகள் கடுமையாகவே இருந்தன. யூ.என்.பியிடம் ஆட்சி அமைக்கப் போதிய பெரும்பான்மை இருக்கவில்லை எனினும், 15 ஆசனங்களை வென்ற தமிழரசுக் கட்சியின் ஆதரவுடனும் ஆறு நியமன உறுப்பினர்களுடனும் இணையக் கூடிய சுயேட்சை உறுப்பினர்களுடனும் சிறிய கட்சிகளுடனும் சேர்ந்து ஆட்சி அமைக்கத் தமிழரசுக் கட்சியை அணுகியது. அப்போது தமிழரசுக் கட்சிக்குள் யூ.என்.பி பற்றிய அவநம்பிக்கை வலுவாக இருந்ததுடன் தமிழ்க் காங்கிரசுக்கும் யூ.என்.பிக்கும் இருந்து வந்த நெருக்கமும் அரசாங்கத்தில் இணைந்தால் தமிழ்க் காங்கிரஸ் எந்தப் பேரினவாதக் கட்சியிடம் சரணடைந்ததோ அதனிடமே தமிழரசுக் கட்சியும் சரணடைந்ததாகிவிடும் என்ற தயக்கமும் இருந்தன. அதைவிட முக்கியமாக, யூ.என்.பி. விரோதக் கட்சிகள் பாராளுமன்றத்தில் வலுவாக இருந்ததாலும் யூ.என்.பி 1956ல் மக்களிடையே இழந்த செல்வாக்கை இன்னமும் மீட்காத நிலையிலும் (பெற்ற வாக்கு வீதம் 27லிருந்து 29.6 வரை மட்டுமே உயர்ந்தது) ஆட்சியைச் சில ஆண்டுகட்கும் கொண்டு நடத்துவது இயலாது என்பதும் ஒரு முக்கிய விடயமாகும். யூ.என்.பியே பெரிய கட்சி என்ற அடிப்படையிலும் ஸ்ரீ.ல.ச.க. வுடன் கூட்டரசாங்கத்திற்கு இடதுசாரிக் கட்சிகளோ மக்கள் ஐக்கிய முன்னணியோ ஆயத்தமற்ற நிலையிலும், யூ.என்.பி சார்பான ஆளுநர் நாயகம் (தேசாதிபதி) ஒலிவர் குணதிலக ட்.லி சேனநாயக்கவின் தலைமையில் யூ.என்.பியை அரசாங்கம் அமைக்க அழைத்தார். யூ.என்.பி அரசாங்கம் சிம்மாசன உரை "மீதான வாக்கெடுப்புக்கு" அப்பால் நிலைக்காது என்பது தெரிந்ததே. ஏப்ரல் 22 அன்று நடந்த வாக்கெடுப்பில் அரசாங்கம் தோற்றது. மறுநாளே ட்.லி சேனநாயக்க பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்கும்படி ஆளுநர் நாயகத்தைக் கோரினார். எதிர்க் கட்சிகளுடனான கலந்தாலோசனை யுடன் அது ஏற்கப்பட்டது. ஜூலை 20 அன்று தேர்தல் நடக்கும் என முடிவானது. இடைக்கால அரசாங்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கிய யூ.என்.பி அமைச்சரவை அக் காலப் பகுதியில் மக்களின் ஆதரவைப்பெற இரண்டு கொத்து (இரண்டு படி, ஏறத்தாழ இரண்டு கிலோ) அரிசியைக் கொத்துக்கு 25 சதப்படி விற்கத் தீர்மானித்தது இவ்வாறே பஸ்களில் மதகுருமாருக்கு இருக்கைகள் ஒதுக்கப்பட்டன கைக்குழந்தைகளுடன்

த்துவதானால் திருமதி பண்டாரநாயக்கவை அரசியலுக்குக் கொண்டு வரும் தேவையை உணர்ந்தது. அதற்கும் மேலாக சிரிமா பண்டாரநாயக்க தலைமையை ஏற்றால் ஸ்ரீ.ல.ச. கட்சிக்குள் கொவிம நிலவுடைமை முதலாளிய மேட்டுக்குடிப் பாரம்பரியத்திடம் தலைமை தொடர்ந்து இருக்கும் என்பதும் ஒரு காரணமாயிருந்தது என்றே நம்புகின்றேன். சலாகம் சமூகத்தைச் சேர்ந்த சீ.பி. டி சில்வாவின் தலைமையை ஏற்பது, கொவிம மேட்டுக்குடிக்கு மட்டுமன்றிச் செல்வாக்குள்ள பிற சிறுபான்மைச் சாதிப் பிரிவினருக்கும் இடைஞ்சலாகி இருந்திருக்கும் என்பது போகத், தேர்தல் அரசியலில் சாதி என்பது முக்கியமான பரிமாணமாகவே இருந்தது. தனித்துப் போட்டியிட்டு ஸ்ரீ.ல.ச.க. வெல்ல இயலாது என்பதால் அதன் தலைவர்கள் ம.ஐ.மு. தலைமையை அணுகினர். தேர்தலில் ஸ்ரீ.ல.ச.க. பெற்ற வாக்குகளில் அரைவாசி மளவு வாக்குகளைப் பெற்றுப் 10 ஆசனங்களை வென்றதையத்தாலும் பிலிப் குணவர்தன தலைமையிலானவர்கள் பண்டாரநாயக்க ஆட்சியிலிருந்து விலகுமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதாலும் ம.ஐ.மு. எவ்வித ஒத்துழைப்புக்கும் உடன்படவில்லை. அதன் பயனாக ம.ஐ. முன்னணியிலிருந்து சில அரசியல் தலைவர்கள் விலகி ஸ்ரீ.ல.ச.கவில் சேரவும் நேர்ந்தது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சமசமாஜக் கட்சியும் ஸ்ரீ.ல.ச. கட்சியுடன் மோதல் தவிர்ப்பு உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொண்டன. அதன் விளைவாக 1960 ஜூலை தேர்தலில் ஸ்ரீ.ல.ச.க. 75 ஆசனங்களையும் சமசமாஜக்கட்சி 12 ஆசனங்களையும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 4 ஆசனங்களையும் வென்றன. யூ.என்.பி பெற்ற வாக்குக்களின் விகிதம் 27.6 இலிருந்து 37.5 சதவீதமாக உயர்ந்த போதும் அதன் பாராளுமன்ற ஆசனங்களின் தொகை 50 இலிருந்து 30 ஆகக் குறைந்தது. ஸ்ரீ.ல.ச. கட்சியின் வாக்குவிகிதம் 21 இலிருந்து 33 சதவீதமாக உயர்வதற்கு இடதுசாரிகளுடனான மோதல் தவிர்ப்பும் ம.ஐ.மு. சந்தித்த பெரும் தோல்வியுமே (10 ஆசனங்களிலிருந்து 3 ஆசனங்கள்) காரணமாயின. சிரிமா பண்டாரநாயக்கவின் அரசியல் நுழைவு யூ.என்.பியின் ஆதரவுத் தளத்தைப் பாதிக்கவில்லை என்பதும் யூ.என்.பி எதிர்ப்பு அணியை ஸ்ரீ.ல.ச.கவை மையமாகக் கொண்டதாக்கியது என்பதுமே இங்கு முக்கியமாகக் கவனத்திற்குரியனவாகின்றன. பாராளுமன்றப் பாதையை நோக்கி இடதுசாரிகளின் தலைமைகள் பெயரத் தொடங்கிவிட்டன என்பதை அடுத்து வந்த ஆண்டுகளின் நிகழ்வுகள் தெளிவாகவே உணர்த்தின. சிரிமா பண்டாரநாயக்க அரசியல் அனுபவமற்றவாகவே 1960 இல் பிரதமரானார். 1960 ஜூலை தேர்தலில் அவள் போட்டியிடவில்லை. முதவை (செனெற்) உறுப்பினராக நியமனம் பெற்றே அவர் பிரதமரானார். அதன் பின்பு யாரையாவது பாராளுமன்றப் பதவியை விலகச் செய்து

தேர்தல் மூலம் பிரதிநிதிகள் சபைக்கு அவர் தெரிவாவார் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் அவர் 1965ம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தல் வரை முதவையின் உறுப்பினராகவே இருந்தார். உலகின் முதலாவது பெண் பிரதமர் என்பதற்கும் மேலாக மக்களால் தெரிவு செய்யப்படாத பிரதமர் என்ற ஐயத்திற்குரிய பெருமையும் அவரைச் சார்ந்து நின்றது. பெரும்பாலான கத்தோலிக்க மக்கள் ஏழைகளாகவே இருந்து வந்துள்ளனர். அவர்களது பின்தங்கிய சமூக நிலையைக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை தனக்குச் சாதகமாக்கி மக்களை யூ.என்.பிக்கு ஆதரவாக வாக்களிக்கும்படி தூண்டி வந்தது. அதைவிடக் கத்தோலிக்க நடவடிக்கை (கத்தலிக் அக்ஷன்) என்ற அமைப்பு தீவிர இடதுசாரி விரோத அரசியலைக் கத்தோலிக்கரிடையே முன்னெடுத்ததோடு வசதிபடைத்த கத்தோலிக்கர்களது நலன்களையும் கவனித்துக் கொண்டது. ஸ்ரீ.ல.ச.க. 1956இல் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் யூ.என்.பி. ஆட்சியை மீட்டெடுப்பது பற்றிக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் மேட்டுக்குடிகள் தீவிரமாக இருந்தனர். ஆங்கிலிக்கன் திருச்சபை உட்பட்ட புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ நிறுவனங்கள் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை போலல்லாது பெருமளவும் நடுத்தர, உயர்நடுத்தர வர்க்க மக்கள் நடுவிலேயே செயற்பட்டு வந்ததால் அவர்களுடைய செயற்பாடுகள் கூடிய தந்திரோபாயத்துடன் மேட்டுக்குடி நலன்களைக் கவனித்துக் கொள்வனவாக அமைந்தன. கிறிஸ்தவ மதமாற்றத்திலே கூட அதன் வர்க்கத் தன்மை தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருந்ததனால் அரசியல் செல்வாக்குள்ள தரப்பினருடன் இணங்கிப் போவதும் நேரடி மோதலைத் தவிர்ப்பதும் ஆங்கிலிக்கன் திருச்சபையின் அணுகுமுறையாக இருந்தது. எனினும் ஏகாதிபத்திய ஆதரவான சிந்தனை திருச்சபைகளிடையிலும் வலுவாக இருந்தது. அது வலுவிழந்து போகாமல் உறுதிப்படுத்தவே பின்பு எவாஞ்சலிச அமைப்புக்களின் நுழைவும் செயற்பாடுகளும் மேற்குலகின் ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களால் தூண்டப்பட்டு ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தன என்பதை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவது தகும். திருமதி பண்டாரநாயக்க ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு நிலைப் பாட்டிலிருந்து தன் அரசியல் வாழ்வைத் தொடங்கியவரல்ல. எனினும் பண்டாரநாயக்கவை விட வெளிப்படையாக ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான நிலைப்பாடுகளை அவரது தலைமையிலான அரசாங்கத்தை எடுக்குமாறு அவரது காலத்து அரசியற் சூழல் அரசாங்கத்தைத் தூண்டி நின்றது. அதைப்பற்றிய ஆய்வுக்குப் போகு முன்பு பாராளுமன்ற அரசியலிருந்து ஓங்கட்டப்பட்டு அதன் காரணமாக நாட்டின் பிரதான அரசியற் கட்சிகளால் ஏறத்தாழப் பூரணமாகவே புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒரு சிறுபான்மைச் சமூகமான மலையகத் தமிழரின் அரசியல் வரலாற்றைப் பற்றிய தனிக் குறிப்புக்கள் இவ்விடத்து முக்கியமானவை. 1960-1964 காலகட்டத்தின் அரசியல் நிகழ்வுகள் சில மலையகத் தமிழரை மிகவும் பாதித்தன என்ற வகையில் பிரதான நீரோட்டத்தினன்று விலக்கப்பட்ட மலையகத் தமிழரின் அரசியல் வரலாறு பற்றி இவ்விடத்து அடுத்து எழுதுவது முக்கியமானதாகிறது.

தமிழ் அறிஞர் கவிஞர் இ.முருகையனின் முதலாம் ஆண்டு நினைவு தினம் 17-07-2010 அன்று கொழும்பில் நடைபெற்ற போது தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் தலைவர் பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் தலைமை உரை கொள்வதையும் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டோரையும் படத்தில் காணலாம்

உலகின் "பெரிய ஜனநாயக" நாடு?

இந்தியா என்றவுடன் மேலே பார்த்து தாய் நாடு என்று கூறும் தமிழ்த் தேசியவாதிகள் நம் நாட்டில் உள்ளனர். இந்தியாவில் கொடுமையான இனங்களை அடக்கியாளும் ஆளும் வர்க்க நடவடிக்கைகளை ஜனநாயகத்தின் பெயரால் அடக்கி வாசிக்கும் போக்கு நம் மத்தியில் திட்டமிட்டவாறே காணப்படுகிறது.

இந்தியா தனது பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக சிக்கி நாட்டைக் கைப்பற்றலாம். ஐ.நா. தீர்மானத்தை மீறி காஷ்மீரில் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பு நடத்தாமல் விடலாம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியை மோசடி செய்து, கொமன்வெல்த் விளையாட்டை ஒக்டோபரில் நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்யலாம். வடகிழக்கு மாநிலங்களில் தேசிய இனமக்களின் கோரிக்கைகளை மறுத்து ராணுவ ஒடுக்குமுறை செய்யலாம். மேற்கு வங்காளம் பீஹார், ஒரிஸ்சா, குஜராத்தில் புழங்குபடி மக்களையும் விவசாயிகளையும் தாழ்த்தப்பட்டோரையும் தினம்தினம் வேட்டையாடி நரபலி கொள்ளலாம். இவை யாவும் இந்திய ஜனநாயகத்தின் புனிதக் கைங்கரியங்கள். இவை பற்றி தமிழ்த் தேசியவாதிகள் யாரும் வாயே திறப்பதில்லை.

பிரதமர் மன்மோகன் சிங் தலைமையில் இயங்கும் சமஷ்டித் திட்டக் கமிஷன் வருடந்தோறும் தில்லி வறுமைப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மேம்பாட்டிற்கான செலவு செய்வதற்கு கோடிக்கணக்கான பணத்தைத் தில்லி ஆட்சியாளருக்கு வழங்கி வருகிறது. இந்தப் பணத்தில் 740 கோடி ரூபாயை, ஒக்டோபரில் இடம்பெறப்போகும் கொமன்வெல்த் விளையாட்டுப் போட்டியை முன்னிட்டு, விளையாட்டுப் போட்டி வசதிகளை மேம்படுத்தும் நோக்கில் குறையாடப்பட்டுள்ளது.

இது தொடர்பாக தில்லியின் முதலமைச்சர் ஷீலா தீக்ஷித் எதுவும் கூற மறுத்து விட்டார். பிரதமர் அலுவலகமும் அபிப்பிராயம் எதையும் தெரிவிப்பதை தவிர்த்துக் கொண்டது. (RTI) எனப்படும் அமைப்பு ஒரு மனுவை கோட்டில் தாக்கல்

செய்திருந்தது. அந்த மனுவின் பிரதியை லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகை நிருபர் பார்த்ததாகவும் டில்லியில் உள்ள சேரி வீடுகள் உடைக்கப்படும் காட்சியின் படத்துடன் பூலை 17ம் திகதி டைம்ஸ் செய்தி வெளியிட்டிருந்தது.

இந்தியாவின் சனத்தொகை 110 கோடியாகும். இச் சனத்தொகையில் 55 சதவீதமானவர்கள் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்வதாக ஐ.நா. புள்ளிவிபரம் தெரிவிக்கிறது. உலக வங்கியின் முன்னைய கணிப்பின்படி தினமொன்றிற்கு ஒரு அமெரிக்க டொலரையே அதற்கு கீழே வருமானம் பெறும் நபரே வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்வதாக கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை இலங்கை நாணயத்தில் பார்த்தால் தினமொன்றிற்கு 125 ரூபாய் வருமானம் பெறுபவர்கள் வறுமைக்கோட்டின் கீழ் உள்ளனர் எனலாம்.

இந்தப் புனித பாரத பூமியில் 70 வருடங்களாக ஜனநாயகம் கோலோச்சுவதாக பல அரசியல்வாதிகள் எம்மை நம்பச் சொல்கிறார்கள்.

டில்லியில் மட்டும் 23 இலட்சம் தலித்துகள் எனப்படும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிக மோசமான குழலில் வாழ்கிறார்கள். இந்தத் "தீண்டத் தகாத"வர்களில் ஆகக் கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் மனித மலத்தை தமது கைகளாலேயே சுத்தம் செய்கிறார்கள். இவர்களின் மேம்பாட்டிற்கு ஒதுக்கிய நிதியே கொமன்வெல்த் விளையாட்டை முன்னிட்டு டில்லியை அழகுபடுத்தப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

விளையாட்டு வீரர் தங்கும் "கிராமத்திற்கு" சுத்தமான நீர் விநியோகம், அக் கிராமத்தைச் சுற்றி மின் அலங்காரம் போன்றவை யெல்லாம் மிக வேகமாக இடம்பெறுகின்றன. மக்களைச் சில பகுதிகளிலிருந்து அப்புறப்படுத்தி நகர் மையத்தை அழகுபடுத்துகிறார்கள். இவை யாவும் இந்திய ஜனநாயகத்தின் பெயரில் இடம் பெறுகின்றன.

- சிரீ -

கோவையில் ஒரு கோமாளிக் கூத்து

செம்மொழி மாநாடு ஏன் கூட்டப்படுகிறது என்று அது அறிவிக்கப்பட்ட போதே எச்சரிக்கப்பட்டது. எனினும் எச்சரித்தவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்களை விட மோசமான ஒரு கூத்தாகவே செம்மொழி மாநாடு அமைத்தது. தனது ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை நடத்த வேண்டும் என்ற சின்னத்தனமான ஆசையையும் தாண்டிக் கருணாநிதியின் புகழ் பாடும் ஒரு விழாவாக மாநாடு கேவலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

விழா பற்றிய செய்தியில் தமிழாராய்ச்சி பற்றி எதையுமே, காணக்கிடைக்காமை வியப்பளிக்கவில்லை. நமது ஊடக முதலாளி மாருக்கும் அது பற்றி ஏது அக்கறை! அதைவிடக், குறுகிய கால அவகாசத்தில் கனதியான ஆய்வுகளை யாரார் செய்ய இயலும்? யாரால் ஆய்வுக் கட்டுரைகளிற் தரத்தை மதிப்பிட்டு அவற்றை ஏற்கவோ நிராகரிக்கவோ இயலும்? எனவே இந்த மாநாட்டின் நோக்கம் தமிழ் ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிப்பதல்ல என்ற முன்னைய எச்சரிக்கை சரியானது என்றாலும், தமிழறிஞர்கள் எனப்படுவோரும் அவர்களிலும் சிறப்பாக முக்கியமான கவிஞர்கள் எனப்படுவோரும் மாநாட்டின் முக்கியமான நோக்கத்தை மிகவும் சரியாகவே விளங்கிக் கொண்டு ஆனையாள் முந்தி ஒரு அற்ப மனிதனின் தன்முனைப்புக்குத் தீனி போடுவதற் கவனங்காட்டினர். இந்தப் பெறுமதியற்ற பொய்ப் புகழாரங்கட்காகத் தமிழக மக்களின் பணம் 500 கோடி (5 பில்லியன்) இந்திய ரூபாக்களுக்கு மேலாகக் செலவாகியுள்ளது. ஆடம்பரச் செலவுகளில் எந்தளவு கருணாநிதியின் குடும்பத்திற்கும் எடுபிடிகளுக்கும் போய்ச் செர்ந்திருக்கும் என்பது இன்னொரு தமிழராய்ச்சிக்கூறிய விடயமாய் இருக்கலாம்.

தங்கள் காலத்திலேயே தங்களைப் பிறர் புகழாவிட்டால் தங்களுக்குப் பிறகு யாரும் புகழமாட்டார்கள் என்பதை அறிந்த பழைய மன்னர்களும் ஜமீன்தார்களும் பிரபுக்களும் புலவர்களுக்குக் காசுகொடுத்துத் தமக்கில்லாத பெருமைகளை எல்லாம் இருப்பதாகக் காட்டுவார். நிலவுடைமை வேருன்றிய நாளிலிருந்து வளர்த்து வந்த அச்சமற்ற மீன நிலைநிறுத்தி தமிழ் மொழிக்கு அதன் பழைய 'பெருமை களில்' ஒன்றை மீட்டுத்தந்துள்ள டாக்டர் கலைஞர் முதல்வர் செம்மொழி தந்த செம்மல்...முத்துவேல் கருணாநிதியை எப்படி மெச்சுவது என்று தெரியாமல் தான் பலர் மெச்சாமல் இருக்கிறார்கள் என நினைக்கின்றேன்.

- சிவம் -

சமூக வழக்குகளில் 4

ஏற்றுத் தூழ்வுகள்

சமஸ்கிருதத்திற்கும் தமிழுக்கும் இடையே பார்ப்பனியம் கற்பித்த ஏற்றுத் தூழ்வு தவறென்று பலருக்கு எளிதாக விளங்குகிறது. ஆனால் வழக்கொழிந்து போன ஒரு மொழி நடைமைச் செந்தமிழ், தூய தமிழ் என்றெல்லாம் தூக்கிப் பிடித்து மக்கள் மொழி வழக்கை அப்படியே நிராகரிக்கும் ஒரு வழக்கம் தவறானது என்பது பலருக்கும் விளங்கவில்லை. செந்தமிழ் என்பதையோ தூய தமிழ் என்பதையோ எப்படி வரையறுப்பது என்று யாராலும் திட்டவாட்டமாகக் கூற இயலாதளவிற்குத் தமிழ் வேகமாக மாறிக்கொண்டு வந்துள்ளது. சங்க இலக்கியங்களின் தமிழைப், பயிற்சியின்றியோ பிறர் உதவியின்றியோ, நம்மில் யாராலும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. அவை நாமறிந்த தமிழில் கூறப்படவில்லை. திருக்குறள் முதல் தேவார திருவாசகங்கள், திருமொழி ஊடாகக் கம்பராமாயண

சீ. சீவசேகரம்

வடிவிலோ தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட வடிவிலே தமிழுள் வருவதை விரும்புவதில்லை. அதன் விளைவாக பஸ் இலங்கையில் வச என்று எழுதப்பட்டாலும் தமிழகத்தில் பேருந்து என்றும் கார் அங்கு மகிழ்ந்து எனவும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. தமிழ்த் தூய்மை நோக்கிலான சொல் மாற்றங்கள் இவ்வாறு நிலைபெற முன்னரே, அவற்றைப் போலப் பல மடங்கு எண்ணிக்கையில் அயற் சொற்கள் ஏறத்தாழ மூலவடிவில் அல்லது உள்ளூர்ப் பேச்சு வழக்கிற்கு உடன்பாடான விதமாக மாற்றம் பெற்றுப் பேச்சுத் தமிழில் நிலைபெற்று எழுத்திலும் இடம் பிடித்து விடுகின்றன.

செந்தமிழ் வழக்கும் இழ்சினர் வழக்கும்

த்தையும் கடந்து ஒரு நீண்டகாலத்தின் இலக்கியங்களை உரையாசிரியர்களின் துணையுடனேயே நாம் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன் பொருளென்ன? நமக்கு எளிதில் விளங்கக் கூடாது என்று வேண்டுமென்றே சிரமமான சொற்களையும் வாக்கிய அமைப்புக்களையும் பாவலர்கள் பயன்படுத்தினார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? எனினும் அத்தகைய ஒரு சிந்தனைப் போக்கு தமிழ்ப் பண்டித மரபில் இருந்து வந்துள்ளது.

பேச்சு மொழிக்கும் எழுத்து மொழிக்குமிடையிலான உறவு தொடர்ச்சியான ஊடாட்டங்களைக் கொண்டது. ஒன்றிலிருந்து மற்றதற்கான பரிமாறல் சொற்களின் வரவும் நிலைபெறலும், சொற்களின் மாற்றம், சொற்களின் வழக்கொழிதல், சொல்லாக்க முறையிலும் வாக்கிய அமைப்புக்களிலும் புதிய வடிவங்களின் வருகை, மரபுவழி வடிவங்களின் மாற்றமும் வழக்கொழிதலும் போல பல வகைகளில் அவற்றின் விளைவுகள் அமைகின்றன. இன்று யாராவது 'குமலி' என்றால், அது நாயைக் குறிக்கும் என்று எத்தனைபேர் விளங்கிக் கொள்வார்கள்? 'விடை' என்றால் எடுத்து என்று எத்தனைபேர் விளங்கிக் கொள்வார்கள்? 'சோழ நாடு சோறுடைத்து' என்பதை விளக்காமல் யாருக்கு இன்று விளங்கும்? அயற் சொற்கள் பேச்சு வழக்கின் வழியாகவே பெரிதும் அறிமுகமானாலும் மனிதர்தம் இடங்களாலும் பேர்கள் பெருமளவும் எழுத்து வழக்கின் வழியே தான் நம்மை வந்தடைகின்றன. இவை அயல்மொழி உச்சரிப்பு எவ்வாறு நிகழ்கிறது என்பதைச் சார்ந்து தமிழிற் தமது வடிவத்தைப் பெறுகின்றன காலனி - கொலனி, பர்சனல் - பேசனல்/பேர்சனல், ஜார்ஜ் - ஜோஜ்/ஜோர்ஜ் என்பன தமிழகத்திற்கும் இலங்கைக்குமுள்ள வேறுபாடுகளிற் சில. செந்தமிழ்க் கொள்கையாளர்களில் அயற் சொற்கள் 'மூல'

பேச்சு மொழிக்கும் எழுத்து மொழிக்குமிடையிலான முரண்பாடு எல்லா மொழிகளிலும் உள்ளது தான். அது பகை முரண்பாட்டல்ல. பேச்சு மூலமான கருத்துப்பரிமாறல் -- இன்றைய கணினி வழித் தொடர்பாடலைக் கணக்கிலெடுத்தாலும் -- எழுத்து மூலமான தைவிட நேரடியானது. எனவே அது எளிதாக மாற்றங்கட்கு உட்படுவதுடன் புதியனவற்றை உள்வாங்கவும் இயலுமானதாய் இருக்கிறது. கட்டுப்பாடற்ற முறையில் மாற்றங்களும் உள்வாங்கல்களும் நிகழும்போது மொழியிற் பலவாறான சிக்கல்களும் நெருக்கடிகளும் வருகின்றன. எனவே காலத்திற்குக் காலம் திருத்தற் குறுக்கீடுகள் இடம்பெறுகின்றன. இலக்கண நூல்கள், அகராதிகள் போன்றன 'முறைசார்' குறுக்கீடுகள் எனலாம்.

எல்லாச் சமூகங்களிலும் மொழி என்பது வர்க்கம், பிரதேசம், சமூகப் பிரிவு என்பன சார்ந்து வேறுபாடுகட்கு உட்பட்டே இயங்குகிறது. பழமைவாதமும் சாதிய, வர்க்க வேறுபாடுகளும் உள்ளதுடன் கல்வி போதியளவிற்குப் பரவலாக்கப்படாத சமூகங்களில் இவ்வாறான வேறுபாடுகள் பெருமளவிற்கு காணப்படும. பரவலான மொழிப் பாவனையும் கருத்துப் பரிமாற்றும் முன்னேயே, நவீன, சிந்தனைகட்குப் பயன்படாத குழலொன்றில் மேற்கூறியவாறான நெறிப்படுத்தல்கள் மேல்தட்டு வர்க்கங்களினதும் கற்றோர்தம் மொழிப்பாவனைக்கு வரையறுக்கப்பட்டு விடுகின்றன.

தமிழின் குறிப்பான பிரச்சனையாக இருந்து வந்திருப்பது ஏதெனில் பழமை வாதமும் 'தூய்மைக்' கோட்பாடும் மொழிக் கொள்கை மீது செலுத்துகிற ஆதிக்கமாகும். தமிழ் எவ்வாறு அயற் சொற்களை உள்வாங்கலாம் என்பதற்கு வடமொழி மெய் எழுத்துக்கள் நான்கு தமிழுள் வருவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முன்பு வகுக்கப்பட்ட விதிகட்குப் பிறகு, சில எழுத்தியல் விதிகள் (எந்த எழுத்து முதலில் அல்லது முடிவில் வரலாம் என்பது பற்றியவை போன்று) எவரது அனுமதியும் இன்றி மீறப்பட்டு மீறல் ஏற்புடையதாகியதை

விட்டால், தமிழ் எழுத்தின் பல பிரச்சினைகள் கவனிக்கப்படாமலே கிடக்கின்றன.

இன்று நவீன தமிழில் நடைமுறையில் உள்ள 'இலக்கண' விதிகள் விவரிக்கப்படுகின்றனவே ஒழியத் தமிழின் வளர்ச்சியை மனதிற்கு கொண்ட திசைப்படுத்தல் இல்லை. இவையெல்லாம் வற்றிற்கும் அடிநாதமாக தமிழ் என்பது காலத்தால் மாறாத பலன்புகளை உடைய மொழி எனும் மயக்கமே. அது தமிழைப் புனிதப் படுத்தித் தூய தமிழென்று கூறி ஒரு மலை உச்சியில் அமர்த்திப் பார்க்கிறது. அதனுடைய கடந்த கால வளர்ச்சிக்குப் பங்களித்த பேச்சு மொழி, வட்டார வழக்குக்கள், அயற் பங்களிப்புகள் போன்றவற்றின் பங்கு மறுக்கப்படுகின்றது. எப்போதே நிலைபெற்ற ஒரு வடிவிலான தமிழால் சமகாலத் தேவைகளை நிறைவுசெய்ய இயலும் என்ற பொய் தமிழின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக உள்ளது.

அதே சிந்தனையின் இன்னொரு பக்கம் 'தூயதமிழ்' என்பதற்குப் புறம்பான எந்தத் தமிழ் வழக்கையும் இழிவாகக் கருதும் போக்காகும். இப் போக்கு இன்று ஆக்க இலக்கியத் துறையில் முறியடிக்கப்பட்டு விட்டாலும் அந்த வெற்றி எளிதாகக் கிட்டவில்லை. பேச்சு மொழியை இலக்கிய மொழியாக ஏற்கச் செய்வதற்கான போராட்டத்தில் முற்போக்கான சிந்தனையாளர்களதும் குறிப்பாக இடதுசாரிகளதும் பங்கு பெரியது. இவ் விடயத்தில் புதுமைப்பித்தனின் கதைகளை இலங்கையிற் பல்கலைக்கழகப் பாடநூல் களாக்கிய பின்பே தமிழகம் அவ்வாறு செய்தது என்பது தமிழகத்தில் 'சான்றோர்' நடுவே உள்ள பழமைவாதத்திற்குச் சான்றாகும். தூய தமிழ், செந்தமிழ் எனப்படுவனவற்றுக்குப் பேச்சுமொழி வழக்கிற்கிட்குமிடையிலான ஏற்றத் தாழ்வான உறவு இன்னமும் தொடர்கிறது. அதை ஒரு பகை முரண்பாடாக நோக்காமல் தமிழை நவீனப்படுத்தப் பேச்சுத் தமிழில் இருந்து எவற்றைத் தமிழ் உள்வாங்கக் கூடும் எனவும் எவற்றின் பயன்பாட்டின் மூலம் எழுத்து மொழியின் குறைபாடுகளை நீக்க முடியும் என்றும் அறிஞர்கள் (தமிழ்ப் பண்டிதர்கள், தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் மட்டுமல்ல, தமிழைப் பெருமளவிற்கு அறிவுத் தேவைகட்குப் பயன்படுத்தும் அனைவரும்) விசாரிக்க வேண்டும். அத்துடன் பேச்சு மொழி வழக்குக்களிடையே சிலவற்றை உயர்வாகவும் வரையறைகட்குப்பட்டு ஏற்கத் தக்கதாகவும் பிறவற்றை ஏற்கத் தகாதனவாகவும் நோக்குகிற போக்கு இன்று வலுவாக இல்லாவிடினும் இல்லாமற் போய்விடவில்லை. வர்க்க, சாதிய பிரதேச அடையாளங்கள் அயற் சொற்கள் ஏறத்தாழ மூலவடிவில் அல்லது உள்ளூர்ப் பேச்சு வழக்கிற்கு உடன்பாடான விதமாக மாற்றம் பெற்றுப் பேச்சுத் தமிழில் நிலைபெற்று எழுத்திலும் இடம்பிடித்து விடுகின்றன.

மாற மறுக்கும் செந்தமிழ் வேண்டுமானால் "செம்மொழி" யாகி ஒய்வெடுக்கட்டும். சனநாயக முறையில் பேச்சும் எழுத்தும் உறவாடி ஒன்றை ஒன்று வளப்படுத்துகிற வழிகள் பற்றிச் சிந்திப்பதன் மூலமே தமிழை வளமான ஒரு நவீன மொழியாக்கி வளப்படுத்த உதவுவோம்.

பேச்சுமொழியைச் செந்தமிழ் எனும் எழுத்து மொழியிலும் தாழ்வாகக் கருதுவது நிலவுடைமைச் சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வான சிந்தனையை ஒத்தது. தமிழர் நிலவுடைமைச் சமூக உறவுகளினின்று விடுபட்டு வரும்போது அவர்களது நிலவுடைமை உறவுகளிலிருந்து மொழியும் விடுபட வேண்டாமா? அதே வேளை அயலுறவுகளில் அந்திய போகமும் தவறு அந்திய விரோதமும் தவறு என்கிற அணுகுமுறை போன்று, பிற மொழிகளுடன் தமிழின் கொடுக்கல் வாங்கல்களும் அமைவது பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். பேச்சுமொழியும் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளைத் தாங்கி நிற்கின்றது. எழுத்துக்கும் பேச்சுக்குமான சமத்துவம் பல்வேறு வட்டார வழக்குகளிடையிலான சமத்துவமாகவும் பேணப்படுவது பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

வன்னி

மண்ணும் மக்களும்

தமிழில் காடவர் எனப் பொருள்படும் சமஸ்கிருதச் சொல்லான வன்ய என்பதே

வன்னி எனக் கருதப்படுவதில் இருந்து வன்னியின் தொன்மைக் காலம் நவீனங்களற்றதும் சமஸ்கிருத செல்வாக்குக்குட்பட்டதாகவும் இருந்ததாக அறியமுடிகிறது. போத்துக்கேயர் முதல் ஆங்கிலேயர் வரையான காலங்களிலும் வன்னியின் அதிபதிகளாக இருந்த முதலிகள் இந்தியக் கோவிலான சிதம்பரத்துக்கு நிதி வழங்கிச் சேவித்தும் வன்னி மக்கள் மீது ஓடுக்குமுறைகளைத் திணித்தும் வந்துள்ளனர். கடந்த அறுபதாண்டுகளாக இருந்து வந்த பாராளுமன்றத் தலைமைகள் மேற்படி பிறழ்வுகளை மேலும் மெருகேற்றியுள்ளார்கள். முற்போக்கு அரசியல் கொள்கைகளைக் கருவறுத்தும் தமிழ் மக்களை நோக்கி சிங்கள மக்களிடம் இருந்து நீட்டப்பட்ட நேசக் கரங்களை புறந்தள்ளியும் பகை அரசியலை மிகவும் முயன்று முயன்று வளர்த்துச் சிங்கள-தமிழ் மேட்டுக்குடி நலன்களுடன் மிகவும் ஒத்துப்போகும் இந்திய-மேற்குலக நலன் சார்ந்த அரசியலுக்கே சேவகம் செய்து வந்தனர்.

தாம் பிறந்து வளர்ந்த இடங்களில் தொழில் வாய்ப்புகளற்ற, நிலமற்ற யாழ் மாவட்டத்து மக்களும் தென் பகுதிக் இனக் கலவரங்களால் அடித்து விரட்டப்பட்ட மக்களும், காலத்துக்கு காலம் வாழ்வும் புகலிடமும் தேடிப், பூர்வீக மக்கள் மட்டும் வாழ்ந்த வன்னியில் தாமும் நிரந்தரக் குடிகளாயினர். இனவாத அரசியலானது இந்த மக்கள் மீது போரையும் அவலங்களையும் திணித் துள்ளது. அடிப்படை வசதிகளற்ற நிலையில் காட்டு விலங்குகள் விஷ விலங்குகள் நோய்கள் என்பனவற்றை எதிர் கொண்டு தமது இருப்புகளைத் தக்கவைத்து வந்த மக்கள்

தமது மண்ணிலிருந்து துரத்தப்பட்டு முட்கம்பி வேலிக்குள் உறவுகளையும் உடமைகளையும் இழந்து கைதிகளாயினர். போரின் காரணமாக மக்கள் நாலா பக்கமும் சிதறியுள்ள நிலையிலும் மீளக்குடியமர்த்தல் முழுமையாக முடிவடையாத நிலையிலும் மீளக்குடியமர்த்தப்பட்டவர்கள் இயல்பு வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப முடியாமல் திணறிக்கொண்டிருக்கும் நிலையிலும்

அவசரமும் அவ சியமு

மாக அரசு இந்த மண்ணைக் கபளீகரம் செய்ய எத்தனிப்பது எதிர்காலத்தில் இந்த மக்களின் சுயம் என்பதை முற்றாக அழிக்கும் நோக்கிலாகும்.

ஒரு நோக்கு

விசு

இரண்டு தலைமுறைகளாக இந்திய மேற்குலக நலன்களுக்குச் சேவகம் செய்து வந்த தமிழ் தலைமைகள் தமிழ் மக்களுக்காக எவற்றையும் செய்யவில்லை. இலங்கை அரசு தருணம் பார்த்துத் தனது பேரினவாத நோக்கத்தை வன்னி மண்ணில் நடைமுறைப்படுத்த முனைகின்றது. இராணுவக் குடியிருப்புகள் நிறுவப்படுகின்றன. பெளத்த பீடங்கள் தொல் பொருள் ஆய்வுகளில் இறங்கியுள்ளது.

இன்றைய நிலையில் வன்னி மண்ணையும் மக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பும் கடப்பாடும் முழுக்க முழுக்கத் தமிழ் தலைமைகளைச் சார்ந்ததாக உள்ளது என்றே மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் அனைச் செய்து முடிக்கும் நிலையில் இல்லை. அவர்கள் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் என்றென்றும் பாராளுமன்ற முடிதிரித்த குறுநில மன்னர்கள் போன்று ஆதிக்க அரசியல் நடாத்துவதில் அக்கறையாக இருந்து வருகிறார்களே தவிரச், சாதாரணத் தமிழ் மக்கள் பற்றிய அக்கறை அற்றவர்களாகவே உள்ளனர். அந்தளவில், அவர்களும் ஆளும் வர்க்கமும் விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் உழைக்கும் மக்களும் நிலையை எவ் வகையிலும் கணக்கிற் கொள்ளப் போவதில்லை இதுவே வன்னியின் மிகப் பெரும் சோகமாகும்.

செல்வி தர்ஷிகா மரணத்தில் நீதி நிலைபெறுமா?

யா/வேலகை அரசினர் வைத்தியசாலையில் பணியாற்றிய குடு ம்பநல சுகாதார சேவை உத்தியோகத்தாரான செல்வி தர்ஷிகா சரவணை என்ற யுவதி கடந்த யூலை 10ம் திகதி வைத்தியசாலைத் தாதியர் விடுதியில் இருந்து சடலமாக மீட்கப்பட்டார். அங்குள்ள மின் விசிறியில் கயிற்றில் தொங்கிய நிலையிலேயே அவரின் உடல் மீட்கப்பட்டது.

அவர் தற்கொலை செய்து கொண்டாரா அல்லது பாலியல் வன் புணர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டாரா என்பது, வைத்தியசாலை வட்டாரத்திற்கும் மக்களுக்கும் அவரின் பெற்றோர் உறவினருக்கும் புரியாத ஒன்றாகவே இருந்து வருகிறது. அவரது கொலையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு உடையவரென அவ் வைத்தியசாலையின் வைத்தியரான பியந்த செனவிரத்தன சந்தேகிக்கப்படுகிறார். அதனால் நீதிமன்ற உத்தரவின் கீழ் தர்ஷிகாவின் சடலம் தோண்டி எடுக்கப்பட்டு கொழும்பில் இரண்டாவது பிரேதப் பரிசோதனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு வருகிறது.

இங்கே பொதுமக்கள் மத்தியில் எழும் கருத்து என்னவெனில், கொலையோ அல்லது தற்கொலையோ எதுவாகிலும் அதனோடு சம்பந்தப்பட்டவர் எனச் சந்தேகிக்கப்படும் சிங்கள இனத்தவரான வைத்தியர் ஏன் முறைப்படி விளக்கமறியலில் வைக்கப்பட்டுப் பக்கச்சார்பற்ற நீதி விசாரணைக்கு முகம் கொடுக்காது தவறவிடப்பட்டுள்ளார் என்பதாகும். நீதிமன்றத்தின் விளக்கமறியல் உத்தரவையும் மீறிய முறையில் ஒரு சந்தேக நபர் நடந்து கொள்வதற்கு உயர் மட்டங்களிலான செல்வாக்குப் பின்புலம் இருந்து வருவதையே இது காட்டுகின்றது. பேரினவாத அகங்கார நோக்கில் பொலிசாரும் ராணுவ நிர்வாகத்தினரும் நடந்துவரும் மேலாண்மைப் போக்கின் தன்மைகளையே வடக்கு கிழக்கில் காண முடிகின்றது. அதற்கு வடக்கு கிழக்கின் உயர் மட்டத் தமிழ் அரசாங்க அதிகாரிகள் தம் சுயநலத் தேவைகளுக்காக ஜாஸ்ரா அடித்து விசுவாசம் தெரிவித்து நடந்து கொள் கின்றனர். இதனை தர்ஷிகா மரணத் திலும் காண முடிந்தது. வைத்தியத்துறை

உயர் அதிகாரிகள், வைத்தியர்கள் என்போர் பலி கொள்ளப்பட்ட அந்தப் பெண்ணின் பக்கம் நின்று ஒரே குரலில் நியாயம் கேட்கமுன்வர வில்லை. சுக சுகாதார ஊழியர்களும் பொதுமக்களும் காட்டிய அக்கறைகள் போன்று மேல் மட்டத்தில் காணப்படவில்லை. இலங்கையில் பெண்ணுரிமை பற்றி வாய்கிழியப் பேசுவரும் நடுத்தர, உயர் நடுத்தர வர்க்கப் பெண்ணுரிமை அமைப்புகளின் ஒன்றேனும் இக் கொடுமை பற்றி வாய் திறக்க வில்லை.

இந்த விதமான அசட்டைக்குக் காரணம், சாகடிக்கப்பட்டவர் சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கஷ்டப்பட்ட இளம் பெண் என்பதேயாகும். இங்கே தான் வடபுலத்து மேட்டுக்குடிக்க கருத்தியலும் சிந்தனையும் நடைமுறையாகி நிற்பதைக் காணமுடிகிறது. பேசப்படும் பெண்ணுரிமையின் வர்க்கச் சார்பு தெளிவாகப் புலனாகிறது. சட்டம் நீதி நியாயம் என்பதெல்லாம் ஏழைகளுக்கு வசதி வாய்ப்புப் பெற்றோருக்கும் சமத்தன்மை கொண்டதாக இருக்க மாட்டாது என்ற உண்மை இங்கே மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இச் சம்பவம், அம்பலத்துக்கு வந்த ஒரு சம்பவம் மட்டுமே. இன்று பாதுகாப்பின் பெயராலும் ஆதிக்க அரசியலின் பெயராலும் வடக்கு கிழக்கின் நிர்வாகம் ராணுவ பொலீஸ் மயமாக்கப்பட்டு வருவதால் அங்கு சட்டமும் நீதியும் நியாயமும் ஆளுவோரின் அவர்களது ஆசி பெற்றோரின் விருப்பு வெறுப்பிற்கு ஏற்றவாறே இடம் பெறுகின்றன.

அநீதியான வழியில் கொலைக்கோ அன்றி தற்கொலைக்கோ உள்ளாகி மரித்த தர்ஷிகாவுக்கு நாம் அஞ்சல் செலுத்துகிறோம். விசாரணையில் நீதி நிலைநாட்டப்பட வேண்டும் என வற்புறுத்துகிறோம்.

நமது நிரூபர்

தமிழ்க் கட்சிகளின் 5ம் பக்க தொடர்ச்சி

ஊடாக முன் வரத் தயார் இல்லாத நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றனர். அவர்கள் ஒரு அரசியல் வளர்ந்தாத்தின் அந்தத்திற்குச் சென்று பேரவலங்களையும் பேரழிவுகளையும் சந்தித்த பின் இன்று விரக்தி, வேதனை, சலிப்பு மட்டுமன்றி எதிர்காலத்தின் மீதான நம்பிக்கையினத்துடனேயே இருந்து வருகிறார்கள். அதனையே அண்மைக்காலத் தேர்தல்களில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

பேரினவாத ஆளும் வர்க்கக் கட்சிகளான ஐ.தே. கட்சியும், ஐ.ம.சு. முன்னணியும் மகிந்த சிந்தனையும் ரணிலின் நிதித் தந்திர அரசியலும் எவ்வாறு தமிழ் மக்களை இன்றைய வரலாற்றுத் துயர் நிறைந்த குழலுக்குள் தள்ளியது என்பதைத் தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிவர். அதே போன்று இன்றைய தமிழ் அரங்கக் கட்சிகள் தமது அரசியலுக்காகவும் புலிகளுடனான மோதலின் போதும் சாதாரண மக்களை எவ்வாறு நடாத்தி வந்தார்கள் என்பதும் தெளிவானதேயாகும். புலிகள் இயக்கம் தமது ஆதிக்கத்திற்காக

இக் கட்சிகளை ஓரங் கட்டி அழிக்க முற்பட்டதும் அதனால் இவர்கள் பாதிக்கப்பட்டதும் மறுபிற்குரியவை அல்ல. ஆனால் அதற்குப் பதிலாகத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மாற்றுக் கொள்கைகளை உருவாக்கி முன்னெடுத்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு செயற்பாடாது பேரினவாத ஆளும் வர்க்க சக்திகளுக்கு இந்திய ஆளும் வர்க்கத்துக்கும் அடிபணிந்து அவர்களின் கையாட்களாகச் செயற்பட்டமையாலேயே தமிழ் மக்களின் வெறுப்பிற்கும் விரகத்திற்கும் ஆளாக வேண்டி ஏற்பட்டது. இந் நிலையை இன்றைய தமிழ்க் கட்சிகளின் புதிய அரங்கத்தால் எவ்வாறு மாற்றி அமைக்க முடியும்? இதுவரை உருப்படியான மாற்றத்திற்கான அறிகுறியே தெரியவில்லை.

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக் கட்சிகள் ஒரு புறமாகவும் தமிழ் அரங்கக் கட்சிகள் மறுபுறமாகவும் நிற்பது ஒரு புதிய எதிர்காலத்தை நோக்கியல்ல. பழைமைவாதக் கருத்தியலின் அடிப்படையிலான பிற்போக்குத் தமிழ் தேசியத்தின் அடிப்படையில் ஆதிக்க அரசியலைத் தொடர்வதற்கேயாகும்.

தட்டிக் கேளுங்கள்!

விடுதலை வென்று தருவோ மென்று வழிபட சொன்னார்கள் - நல்ல வெகுசன அரசியல் பாதை தவிர்ந்த வழிவகை சொன்னார்கள் - வெல்லும் விதவிதம் சொன்னார்கள்

கடல்பல தாண்டி நெடுதொலை நின்று துணைவரும் என்றார்கள் - மக்கள் கைகளின் ஆற்றல் சிந்தனை செய்திறன் பயனில்லை என்றார்கள் - அரசியல் படித்தவர்க் கென்றார்கள்

தேர்தலில் தம்மைத் தெரிந்து அனுப்பின் போதியதென்றார்கள் - கற்றுத் தேர்ந்தவர் தமிழர் சார்பினிற் பேசின் சரிவரும் என்றார்கள் - பகைவர் வீழ்குவர் என்றார்கள்

பாராளமன்றப் பாதை பிழைத்தால் அறப்போர் என்றார்கள் - காந்தி பாரதநாட்டின் விடுதலை வென்ற பாதைய தென்றார்கள் - அமைதிப் போர்முறை என்றார்கள்

அறவழிப்போரும் அறுந்து விழுந்தால் மறவழி என்றார்கள் - பழைய புறநானூற்றின் பாடல்கள் சொல்லும் மரபு என்றார்கள் - மானம் பெரிதெனச் சொன்னார்கள்

திறனுடன் சிலபேர் போரிடின் திண்ணம் விடுதலை என்றார்கள் - அந்த விடுதலை வெல்லத் தலைவர்கள் உள்ளனர் வழிவிடும் என்றார்கள் - அவரை வழிபடும் என்றார்கள்

தலைவர்கள் மொழிவன தவறெனச் சொல்பவர் துரோகிகள் என்றார்கள் - அயலார் நுழைவது கேடென விளக்க முயல்வோர் தீயவர் என்றார்கள் - அவர் சொல் தீதெனச் சொன்னார்கள்

கொலைகள் மலிந்தன மனிதர் அழிந்தனர் விடுதலை வரவில்லை - வீணே அழிவு மிகுந்தது சிதைவு தொடர்ந்தது உயர்வெதும் வரவில்லை - மக்கள் உய்வுற வழியில்லை

பாதையை மாற்றிப் பயணம் நடந்தோர் பதவிகள் கண்டார்கள் - அண்டைப் பாரததேசமும் அமெரிக்காவும் நேசர்கள் என்றார்கள் - நாடிப் பலசகம் கண்டார்கள்

மோதியழிந்தவர் ஏழைகள் தாழ்ந்தோர் யாரதைச் சொன்னார்கள் - எங்கள் மேலவர் எல்லாம் மேலை நாடுகளில் தஞ்சமடைந்தார்கள் - தாமினித் தலைவர்கள் என்றார்கள்

அமைதி யழித்தொரு அமைதி பிறந்தது அகதிகள் எத்தனைபேர் - வீணே உயிரை இழந்தவர் ஊன மடைந்தவர் உரையின் எத்தனைபேர் - வாடி அழிபவர் எத்தனை பேர்

நமது தலைவர்கள் மறுபடி வருவார் உறுதிகள் சொல்வார்கள் - முன்னம் நடந்தவை யாவும் மறந்தவர் போல புனைவுகள் செய்வார்கள் - புதிய புளுகுகள் சொல்வார்கள்

மரங்கள் பழுத்தால் வருகிற வெளவால் இனமென வருவார்கள் - பதவி வரமதை வாங்கித் தருகிற தேர்தல் வருகையில் வருவார்கள் - முடிய மறுபடி மறைவார்கள் - எனவே

தட்டிக் கேளுங்கள் - அங்கு தட்டிக் கேளுங்கள்

தலைவர்கள் பேச மேடையில் நின்றால் கேள்விகள் கேளுங்கள் - பல கேள்விகள் கேளுங்கள்

தலைவர்கள் வீட்டில் பதுங்கியிருந்தால் கதவைத் தட்டுங்கள் - வாயிற் கதவைத் தட்டுங்கள்

(தட்டிக் கேளுங்கள்....) வாசனமேறி ஓட முனைந்தால் வழியில் நிலிலுங்கள் - பாதை மறித்து நிலிலுங்கள்

போகிற தேசம் எதுவென்றாலும் நிழல்போல் தொடருங்கள் - துரத்தித் தொடர்ந்து செல்லுங்கள்

(தட்டிக் கேளுங்கள்....) உறுதிகள் சொல்லி மனிதரை ஏய்க்க மறுபடி மீளாமல் - அன்னார் உமதிடை மீளாமல்

பெறுமதியற்ற கதைகளை நம்பின காலமும் மீளாமல் - உங்கள் வேளை வீணாகாமல் (தட்டிக் கேளுங்கள்....)

வாழ்வழந்து நிற்கும் வன்னி மக்களின் விபரீக்க முடியாத துயரநிலை

வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பிலிருந்து கடந்த வருட யுத்த இறுதியில் அரசாங்கத்தின் முட்கம்பி வேலிகளுக்குள் ஈவிர்க்கம் இன்றி அடைக்கப்பட்டவர்கள் வன்னி மக்கள். அவர்கள் இந் நாட்டில் எவருக்கும் இரண்டாம் தரமானவர்கள் அல்லர். வளங்கள் தரும் வன்னி மண்ணிலே விவசாயிகளாகவும் மீனவர்களாகவும் இதர உழைப்பாளிகளாகவும் வாழ்ந்தவர்கள். மழை நீரையும் குளத்து நீரையும் சிறு ஆற்று நீரையும் தக்கபடி பயன்படுத்தி விவசாய உற்பத்திக்குப் பெயர் பெற்றவர்கள்.

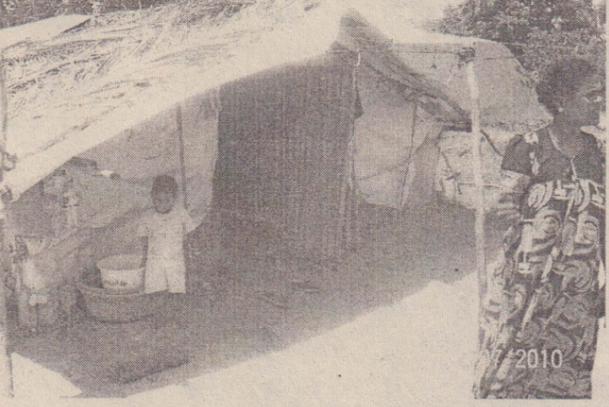
அத்தகைய உழைப்பாளர்களான விவசாயப் பெருமக்கள் இன்று தமது சொந்த மண்ணில் மீளக் குடியமர்த்தப்படுவது என்று

பெயரில் முகாம்களிலிருந்து கொண்டு வந்து விடப்பட்டுள்ளனர். இன்னும் இவ்வாறு விடப்படாது முய்தினாயிரத்திற்கு மேற்பட்டோர் தொடர்ந்தும் முன்னைய முகாம்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். வெளியே கொண்டுவரப்பட்ட சில குடும்பங்கள் இடைத் தங்கல் முகாம்கள் என்ற தற்பாள் கூடாரங்களின் கீழும் உடைந்த கட்டிடங்களிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்வாறு வன்னியில் மீளக் குடியமர்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்நிலையை நேரில் பார்ப்பதற்காக புதிய-ஜனநாயக மாச்சிச-லெனினிசக் கட்சியின் தோழர்கள் பொதுச்செயலாளர் தோழர் சி.கா. செந்திவேல் தலைமையில் கடந்த யூலை 21ம், 22ம் திகதிகளில் அங்கு சென்றிருந்தனர். அவர்கள் மீளக் குடியமர்த்தப்பட்ட குறிப்பிட்ட சில பிரதேசங்களில் மக்களோடு கலந்துரையாடினர். இத் தோழர்களுக்கு வன்னி மண்ணும் மக்களும் புதிமவை அல்ல. ஆனால் யுத்த குழல் அங்கு சுதந்திர நடமாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தியதால் இப்போது தான் சில வருடங்களுக்குப் பின்பு அங்கு செல்ல முடிந்தது. அப் பயணத்தின் தொகுப்பை இங்கு தருகிறோம்.

முதலில் அன்றைய வன்னி மண்ணின் வளங்களையும் மக்களின் அயராத உழைப்பையும் அதனைக் கொண்டு உருவாக்கிய வீடுவாசல்கள் ஆகிய எவற்றையும் இன்று காண முடியவில்லை. யாவும் இடித்துத் தள்ளப்பட்டு எரியூட்டப்பட்டுக் கிடக்கும் காட்சிகளே காணும் இடமெல்லாம் தெரிந்தன. தமது சொந்த மண்ணில் சொந்தக் காணிகளுக்குள் காலடி எடுத்து வைத்துள்ளோம் என்ற

ஒரே ஒரு மன உணர்வைத் தவிர ஏனைய அனைத்துமே இழப்புகளின் வெறுமையாகவே அங்கு காணப்படுகின்றன. ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக முட்கம்பி வேலிகளுக்குள் அடைபட்டுக் கிடந்த உருவக் கோலங்களில் இருந்து அவர்கள் மாறவே இல்லை. மாறுவதற்குரிய சூழல் தொடர்ந்தும் இல்லாத நிலையே காணப்படுகிறது. எரிக்கப்பட்டு இடித்துத் தரைமாக்கப்பட்ட தமது வீடுகளுக்குப் பக்கத்தில் யூ.என்.எச்.சி.ஆர். அடையாளமிடப்பட்ட வெள்ளைத் தற்பாள் கொண்ட சிறு கூடாரமே அவர்களது இருப்பிடம். அந்தத் தற்பாளின் கீழ் தான் அவர்களின் வாழ்வு குறுக்கப்பட்டு முட்கம்பப்பட்டுள்ளது. அடிப்படை வசதிகள் எதுவும் இல்லை. குடிக்கும் நீர் பெற முடியவில்லை. இருக்கும் கிணறுகளும் நச்சுப்படுத்தப்பட்டும் நீர் வற்றியும் காணப்படுகின்றன. மலசல கூட வசதிகள் கிடையாது. மறைவாக இருந்து வந்த மரஞ்செடி உள்ள பகுதிகளும் எரியூட்டப்பட்டுள்ளன. எங்கு திரும்பினாலும் கட்டாந்தரைகளும் அவற்றின் நடுவே வெள்ளைக் கூடாரங்களும் காணப்படுகின்றன.

மீளக் குடியமர்த்தோருக்கு ஆரம்பக் கொடுப்பனவாக ரூபா. 5000 வழங்கப்பட்டதாகவும் ஏனைய வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட எத்தகைய கொடுப்பனவுகள் எதுவும் உரியவாறு வழங்கப்படவில்லை எனவும் மக்கள் தெரிவித்தனர். நிவாரணம் தருவதாகக் கூறி வெறும் கோதுமை மாவினையே தருகிறார்கள்.

ஏனைய நிவாரண உலர் உணவு இல்லை என மக்கள் நொந்து கொண்டனர். குழந்தைகளுக்கான பால் மா என்பது பெரும்பாலும் கிடைப்பதே இல்லை. வெளியே வாங்குவதற்குக் கையில் பணம் கிடையாது. நெல் உற்பத்தி செய்த மக்கள் அரிசி உணவிற்காக அல்லாடி நிற்கும் அவலத்தை எவ்வாறு எடுத்துச் செல்வது! நாங்கள் சந்தித்த ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இழப்புகளின் துயரங்களும் சோகங்களின் ரேகைகளும் படிந்திருந்தன. அவர்கள் யுத்த இறுதி நாட்களில் மட்டுமன்றி அதற்கு முன்னான விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழும் ராணுவத் தாக்குதல்களின் போதும் தாங்கள் பட்ட துயரங்களையும் அவற்றின் சோக அனுபவங்களையும் எடுத்துக் கூறியபோது நமது கண்களில் கண்ணீர் வடிவதைத் தடுக்க இயலவில்லை.

கட்டாந்தரையான வயல் வெளி ஒன்றில் காணப்பட்ட ஒரு வெள்ளைத் தற்பாள் இருப்பிடத்திற்குச் சென்று கூப்பிட்டோம். ஒரு வயதான தாய். அவரது கடைசி மகனும் (வயது 24) அவரது கடைசிக் குழந்தையும் வெளியே வந்தனர். “உள்ளே வரலாமா? உங்களோடு சிறிது பேசலாமா?” எனக் கேட்டோம். “வாருங்கள் உள்ளே” எனக் கூறித் தரையில் அமர்வதற்கு உரப்பைகள் இரண்டைத் தந்தனர். அமர்ந்து அவர்களோடு பேசக் கொடுத்தோம். துயரமே உருவான அவர்கள் தமது கதைகளைக் கூறினர். அவர்கள் கதைக்கும் போது அவர்களது கண்களில் இருந்து கண்ணீர் வரவில்லை. காரணம் அவர்களுக்கு கண்ணீர் வரக் கூடியதான சக்தி இருக்கவில்லை. அழுதுமுது கண்ணீர் வற்றி விட்ட அத் தாயும் மகனும் யுத்த இறுதி நாட்களில் நடந்த சம்பவங்களை அடுக்கடுக்காகக் கூறினர்.

தாங்கள் புது மாத்தளான் வரை சென்று அனுபவித்த யுத்தக் கொடுங்களை எடுத்துக் கூறினர். ராணுவம் அடித்த ஷெல்களின் அகோரம் பற்றி சொன்னார்கள். அவ் வேளை எமது மக்கள் பட்ட அவலங்களை விபரித்தனர். அத் தாய் கூறும் போது, தன

மீள் குடியமர்த்தப்பட்ட மக்களுடன் நேரடிச் சந்திப்பு

க்கு மூன்று பெண்பிள்ளைகள் என்றும் மூவரும் திருமணம் செய்து பேரப்பிள்ளைகளுடன் இங்கு வாழ்ந்து வந்ததாகவும் கூறினர். இவ் இறுதி யுத்தத்தின் போது மூன்று பெண்பிள்ளைகளின் கணவன்மாரும் கொல்லப்பட்டனர் எனவும் இருவர் ராணுவ ஷெல் வீச்சிலும் ஒருவர் புலிகள் இயக்க கட்டாய ஆள் சேர்ப்பினாலும் கொல்லப்பட்ட கதைகளை விபரித்தார். அத்துடன் ஒரு சிறுவனின் படத்தைக் காட்டிக் கடைசி மகளின் எட்டுவயது ஆண் பிள்ளை ஷெல் வீச்சில் மரணமடைந்து புது மாத்தளானில் புதைத்த சம்பவத்தைக் கூறினர். அக் குடும்பத்தின் ஆண்கள் மூவரும் இறுதி யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதையும் எதிர்காலம் இருள் சூழ்ந்ததாக இருப்பதையும் ஏக்கப் பெருமூச்சோடு எடுத்துக் கூறினர். நாம் கல்லாய் இருந்தது போன்று காதுகளால் அத் துயரக் கதைகளைக் கேட்டோம். நமது தோழர்கள் இத் துயரக் கதைகளிடையே இறுதி நாட் சம்பவங்களில் சில குறிப்பான பிரச்சினைகள் பற்றிக் கேட்டனர். ராணுவம் நடந்து கொண்ட விதம் பற்றியும் புலிகள் இயக்கம் செயற்பட்ட விதம் பற்றியும் ஒழிவு மறைவின்றி அவர்கள் கூறினர். ராணுவம் தனக்குரிய ஒடுக்கும் நிலைப்பாட்டில் நடந்து கொண்டதையும் ஆனால் புலிகள் இயக்கம் எல்லா வழிகளிலும் மக்கள் விரோதப் போக்குகளைக் கடைப்பிடித்த நடைமுறைகளையும் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினர். கட்டாய ஆள் சேர்ப்பிலும் பணம் பொருள் தேடிக் கொள்ளலும் இறுதி வரை கவனமாக இருந்த அவர்கள் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகக் கொல்லப்படுவதை விரும்பினர். அதற்கான ராணுவத் தாக்குதலுக்குரிய சூழலை வேண்டுமென்றே ஏற்படுத்திக் கொடுத்த சம்பவங்களையும் எடுத்துக் கூறினர். அதன் மூலம் யுத்த இறப்பு எண்ணிக்கையைக் கூட்டிச் சர்வதேச சமூகத்திற்குக் காட்டலாம் என்பது அவர்களது நோக்காக இருந்தது. தமது கட்டுப்பாட்டில் இருந்து ராணுவக் கட்டுப்பாட்டிற்கு தப்பி வரமுற்பட்டவர்கள் மீது புலிகள் தாக்குதல்கள் நடாத்தினர் என்றும் அத்தகைய சம்பவங்களில் பலர் கொல்லப்பட்டதையும் கூறினர்.

இது போன்று உயிர் உடைமை இழப்புகளினதும் படுகாயங்கள் பட்டவைகளின் கதைகளையே நாம் சந்தித்த குடும்பங்களிடமிருந்து கேட்க முடிந்தது. மற்றொரு குடும்பத்தில் இருவர் இறுதி யுத்தத்தில் ஷெல் பட்டு இறந்ததையும் ஒரு மகன் புலி என்பதாக தடுப்பு முகாமில் இருந்து வருவதாகவும் ஒரு தாய் ஆறாத துயரத்துடன் எடுத்துக் கூறினர். மற்றொரு குடும்பத்தில் ஒரு இளம் குடும்பத்தின் குடும்பத் தலைவன் நாற்பத்திரண்டு வயது ஷெல் அடியில் இறந்துபோன சோகத்தை இளம் தாய் கண்ணீர் வடிவடிவ எடுத்துக் கூறினர். தனது இரண்டு பெண் குழந்தைகளும் ஒரு சிறுவனும் இருப்பதாகக் கூறி தமது எதிர்காலம் எங்கே ஒளிகாணப் போகிறது என்ற ஏக்கக் கேள்வியோடு நின்றார். மீளக் குடியமர்த்த பகுதிகளில் மலையகத்திலிருந்து காலத்திற்குக் காலம் பேரினவாத வன்செயலால் இடம்பெயர்ந்து வந்து வன்னி மண்ணில் குடியேறிய மக்கள் கணிசமானோராவர். இதில்

தருமபுரம் பகுதி ஒன்றாகும். எமது தோழர் ஒருவரின் நட்பாக இருந்த ஒரு மலையக வம்சாவழிக் குடும்பத்தினருடன் கலந்துரையாடினோம். அவர்களது சோகக் கதை மிக நீண்டது. 1958ம் ஆண்டின் இன வன்முறை காரணமாகத் தாங்கள் இப் பகுதியில் கொண்டு வந்து குடியமர வைக்கப்பட்டதாகக் கூறினர். தமக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம் தரப்பட்டதற்குமேல் எவ் உதவியும் அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படவில்லை எனவும் கிணறு கிடையாத அப் பகுதியில் கிணறு வெட்டுவது தம்மால் முடியாது என்றும் குளத்து நீர் வசதியும் தமக்கு இல்லை என்றும் கூறினர். தாம் விவசாயக் கூலிகளாகவே தொடர்ந்து இப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்ததாகக் கூறினர். தாம் சிறுகச் சிறுகச் சேகரித்து உருவாக்கிய வீடுகளும் ஏனைய சிறு உடைமைகளும் பாழாய்ப் போன யுத்தத்தால் அழிந்து போய்விட்டதை தளாத சோகத்துடன் கூறினர். தமக்கு ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்பு வழங்கப்பட்ட ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கான ஒரு பெர்மிட் தாளைக் காட்டினர். அது எழுந்து மங்கி இற்றுப்போய் இருந்தது. யுத்தத்தின் போது ஓடிச் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் தாம் அதனைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்ததாகவும் கூறியதுடன் இதுபோன்ற பழைய துண்டுடன் தான் இப் பகுதியின் மலையகத் தமிழ்

மக்கள் வாழ்ந்துவரும் துயரக் கதைகளாகக் கூறினர். அரசாங்கமும் வசதி வாய்ப்புப் பெற்ற தமிழர்களும் மலையக மக்களை இரண்டாம் தரமாகப் பார்க்கும் நிலை தொடர்வதை அவர்களின் கதைகளில் இருந்து காண முடிந்தது. இந்த நிலை வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பில் வந்து குடியேறிய மலையக மக்களுக்குரிய பொது நிலை என்றே கூறலாம்.

இவ்வாறு மீளக் குடியமர்த்தப்பட்ட வன்னி நிலப்பரப்பின் எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் பகுதிகளுக்கும் செல்வது சில நாட்களில் இயலக் கூடிய ஒன்றல்ல. ஆனால் நாம் சென்று கண்ட காட்சிகளும் மக்களின் துயரக் கதைகளும் அவர்களது வாழ்நிலையும் ஒரு சோற்றுப் பதம் எனக் கொள்ளலாம். இந் நிலையை மாற்றியமைக்கப் பேரினவாத ஆட்சியினர் முன்வரமாட்டார்கள் என்பதுடன் அங்குள்ள நிலைமைகள் உறுதிப்படுத்தி விடாதிப்பதிலும் மக்களைக் கண்காணிப்பதிலும் உள்ள அத்த அக்கறை அந்த மக்களின் மறுவாழ்வுச் செயற்பாடுகளில் காட்டப்படவில்லை. வீட்டுத் திட்டம், நீர்ப்பாணம், விவசாயச் செய்கை என்பவற்றில் மக்களே முழு முயற்சி செய்ய வேண்டியுள்ளதே தவிர அவற்றையெல்லாம் அழிவுகளுக்கு உள்ளாக்கிய அரசாங்கம் தனது பொறுப்பினைத் தட்டிக் கழித்தவாறே இருந்து வருகிறது.

அவ்வாறே தமிழ்த் தலைமைகள் தமது தவறான கொள்கை வழிகாட்டலால் தான் மக்கள் இத்தகைய அவல நிலைக்கு உள்ளானார்கள் என்பதையிட்டு எத்தகைய அற்பக் குற்ற உணர்வும் இன்றி தமது ஆதிக்க அரசியல் தலைமைத்துவத்தை திணித்து நிலை நிறுத்துவதிலேயே அக்கறையுடன் இருந்து வருகிறார்கள். அவ்வாறே புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் “வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம்” “நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு” பற்றி எல்லாம் கூறி புலிகள் இயக்கக் காலத்தில் சேர்க்கப்பட்ட பல லாயிரம் கோடி டொலர்களைப் பதுக்கி வைத்திருக்கும் கனவா

ன்கள் தங்களால் பகடைக் காய்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு இன்று வீழ்ந்துகிடக்கும் வன்னி மக்களை ஏறெடுத்தும் பார்ப்பதாக இல்லை. மீளக் குடியமர்த்தப்பட்ட மக்களையும் அப் பிரதேசங்களையும் பார்க்கும் போது தமிழினம், தன்மானம், தமிழின உணர்வு என்பதெல்லாம் வெறும் பொய்களும் திட்டமிட்ட ஏமாற்றுமே யாகும். பணம் சொத்து சுயநலம் கொண்ட உயர் வர்க்கம் ஒரு புறம், ஏதுமற்ற உழைப்பாளர் வர்க்கம் மறுபுறம் என்ற உண்மையைத் தான் வன்னிக் காட்சிகள் புலப்படுத்துகின்றன. எவ்வாறாயினும் அவலப்பட்டு ஆற்றாது தவித்து நிற்கும் வன்னி மக்களை வேறொரு உலகமாகப் பார்க்காது மனித நேய அடிப்படையில் மீட்சிக்கும் இருப்புக்கும் கை கொடுக்க அணைத்து அரசியல் சமூக அமைப்புக்களும் அவற்றின் தலைமைகளும் ஒன்றிணைந்த செயற்பாட்டிற்கு வரல் வேண்டும். அத்தகைய முயற்சியும் திட்டமிட்ட செயற்பாடும் வன்னி மக்களுக்கு ஒரு ஆறுதலையும் நம்பிக்கையையும் வழங்க முடியும். எங்கிருந்து தொடங்குவது என்பதே பிரச்சினை. பூணக்கு யார் மணி கட்டுவது? முதலில், தமிழின உரிமை கோரி தலைமைத்துவத்திற்கும் பதவிகளுக்கும் முன்னிற்கும் தமிழ்த் தலைமைகள் எனப்படுபவை முன்வருமா?

வீழ்ச்சியைத் தடுக்க முயலும்

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம்

உலக ஒழங்கு மாறிக்கொண்டே வருகிறது. அமெரிக்கா தனது "உலகப் போலீஸ்காரன்" தனது அந்தஸ்தை இழக்கத்தொடங்கிவிட்டது. இந்த மாற்றங்கள் எதிர்பார்க்கப்பட்டவையே. ஆனால் இதனால் உலகம் அமைதிப்பூங்காவாக மாறும் என்று கனவுகூடக்காண முடியாது. "உலகின் முதலாம் நாடு" என்ற நிலையை எக்காரணம் கொண்டும் இழக்க மாட்டோம், இழக்கவும் முடியாது" என்று அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஓபாமா அண்மையில் குளுரைத்திருக்கிறார். இது ஒரு துர்க்கனவுக்குச் சமமானது. இப்போது இருக்கின்ற உலகத்தை விட மிகவும் வன்முறையான எதிர்காலம் காத்திருக்கிறது என்பது மட்டும் உறுதி. தனது நிலையை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள சகல வழிகளையும் அமெரிக்கா பாவிக்கும். இதில் பலரும் பல பாத்திரங்களை வகிப்பார்கள். எப்பாடுபட்டேனும் உலகின் வல்லரசாக தன்னை நிலைநிறுத்த அமெரிக்கா படாதபாடுபடும். அதனொரு அங்கமாக புத்திஜீவிகள் எனப்படுபவர்கள் பொருளாதாரம் உலகமயமாவதைத் தவிர்க்க முடியாது என்று சொல்லத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள்; ஏற்கனவே இருந்து வருகின்ற அதிகாரக் கட்டமைப்பை நியாயப்படுத்துவதற்காகத் தந்திரங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், காரணங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். தவிர்க்க முடியாதது என்று இவர்களால் கருதப்படுகின்ற ஒரு விளைவுக்கு, இவர்களால் பல நொண்டிச் சாக்குகளைக் கூற

ர்கள். இற்றொரு வகையில் 'வரலாற்றின முடிவு' என்ற கோட்பாடு இதைச் செய்து முடிக்கிறது. அது புரட்சி என்பது சாத்தியமற்ற ஒன்று எனவும் சோசலிசம் தோற்கடிக்கப்பட்டுவிட்டது எனவும், மூலதனத்தின் வெற்றியே இறுதியானது எனவும் கூறுகிறது. இந்தக் கோட்பாட்டை உருவாக்கியவர்களின் பட்டியலில் பல புகழ்பெற்ற அமெரிக்கர் இடம் பெறுகின்றனர். ஆயினும் இவற்றைத் தினமும் நமது தலைவர்கள் வாயிலிருந்து கூறக்கேட்கிறோம். ஆபத்து அருகேதான் இருக்கிறது. வேறு வேறு வடிவங்களில், மக்கள் அரசியலை அழிப்பதன் பின்னணியில் ஒரு தொடர்ச்சியான தர்க்கவாத உத்தி இருக்கிறது. 'அபிவிருத்தி' என்பது நவீன தாராளவாதத்தின் மிக உயர்ந்த புனிதமாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறது. அதிற் கருத்துநிலைச் சர்வாதிகாரம் பிரதிபலிக்கிறது. அது, மாறுபட்ட மேம்பாட்டுப் பாதைகளில் தங்களுக்குத் தேவை

முடிகிறது: வரலாறு முடிந்துவிட்டது; பணம் சர்வ வல்லமை படைத்ததாகவும் உலகம் முழுவதையும் ஆட்சி புரிவதாகவும் இருக்கிறது; அரசியலின் இடத்தைப் போலீஸ் படை எடுத்துக் கொண்டுவிட்டது; நிகழ்காலம் தான் சாத்தியமான ஒரே எதிர்காலமாகும், சமூக ஏற்றத்தாழ்வுக்கு நியாயமான காரணங்கள் இருக்கின்றன, இன்னபிற. மனிதர்களும் இயற்கை வளங்களும் கட்டுப்பாடின்றிச் சுரண்டப்படுவதற்கும் கூட "நல்ல காரணங்கள்" இருப்பதாக இவர்கள் கூறுவார்கள். அமெரிக்காவுக்கு சுரண்டுவதைத் தவிர வேறுமார்க்கம் இல்லை. இன்றைய உலகப் பொருளாதாரத்தில், வெகுசன ஊடக நிறுவனங்கள்தான் மிகப் பெரிய நிறுவனங்களாக இருக்கின்றன. சமூகம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை அல்லாமல், எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகின்ற மிகப் பெரிய கண்ணாடியை இவை வைத்திருக்கின்றன. உலக மக்களையே கட்டுப்படுத்துகிற கருவியாக வெகுசன ஊடகங்கள். மாறிவிட்ட நிலையில் சகல ஆன்மாக்களும் விலை பேசப்படும். புரட்சி நடைபெறுவதற்கான சாத்தியம் குறித்து மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்குமானால் உலகமயமாக்கலின் தத்துவம் இந்த நம்பிக்கையை அழிக்கிறது. எல்லோரையும் குழுக்களாக்கி ஒவ்வொரு சிறு குழுவையும் மற்றவற்றிலிருந்து அவற்றின் தனித்தன்மை என்கிற வகையில் தனித்தனியே பிரித்து வைக்க முடிந்தால், புரட்சிக்கான ஒன்றிணைந்த ஒரு சமுதாயம் சாத்தியம் அற்றதாகி விடும். இதை இன்னமும் தீவிரமாக அமெரிக்கா செய்யும். சர்வதேச நாணய நிதியம் முதலான சர்வதேச அமைப்புகள் புதிய வழிமுறைகளைக் கையாளத் தொடங்கிவிட்டார்கள் பணத்துக்குப் பலியாகிறவர்களை கணக்கின்றி மீண்டும் மீண்டும் பிரிக்க முடியும் என அவர்கள் நன்கறிவா

யானதை மக்களே தேர்வு செய்கிற அரசியல் உரிமையை நிராகரிக்கிறது. ஆக, அரசியலை அழித்தொழிக்கிற நடைமுறை இன்றைய உலகமயமாக்கல் யுத்தத்தின் ஒரு அடிப்படை அம்ச

அஸ்வத்தாமா

மாக இருக்கிறது. இது வெளிப்படுத்தப்படுவது, 'அபிவிருத்தி' என்ற நவீன தாராளவாதக் கருத்தை மிக நுட்பமான உண்மையாக உயர்த்துவதன் மூலமாக மட்டுமல்ல. இந்த அபிவிருத்தி விபூகத்தின் மூலகர்த்தாக்களாகிய 'தொழில் துறைத் தளபதிகள்', பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் தலைவர்கள், தொழில் முனைவோர் எனப்படுவோர், 'நேர்மையான அதிகாரிகள்' எனப்படுவோர் ஆகியோரை சமூக முன்மாதிரிகளாக, ஏன் அரசியல் தலைவர்களாகக் கூட, உயர்த்துவதன் மூலமாகவும் இது வெளிப்படுகிறது. இதன் மூலம் அவர்கள் நினைத்த உலகை அவர்கள் உருவாக்க முனைவார்கள். துர்த் தேவதைகள் கண்முன்னே தெரிகிறார்கள் தேவதைகளைப் போல.

உலக அரங்கின் நாட்குறிப்பு

மனிதாபிமானத்தின் பெயரால்

இன்றைய உலக அரசியலில் "மனிதாபிமானம்" முக்கியமான ஒன்றாக விளங்குகிறதோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது. "மனிதாபிமான உதவி" என்றும் "மனிதாபிமான நடவடிக்கை" என்றும் இன்னும் பலவும் மனிதாபிமானத்தின் பெயரால் நடந்தேறுகின்றன. மனிதாபிமானம் மிக்கதாக உலகம் மாறிவிட்டதோ என்னமோ, இருந்தாலும் இருக்கலாம். "பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான யுத்தம்" மனிதாபிமானம் சார்ந்ததாக நடந்துகொண்டிருக்கும் நிலையில் எங்கும் மனிதாபிமானம் நிரம்பிவழிவதில் ஆச்சரியப்பட ஒன்றுமில்லைத்தான். கடந்த ஜனவரியில் ஹெய்டிடியில் பாரிய நிலநடுக்கம் ஏற்பட்டது. முழு உலகமும் 'ஓரேவிதமான' மனிதாபிமான நோக்கோடு அதைத் திரும்பிப் பார்த்தன. அமெரிக்கா தன் பங்குக்கு அமெரிக்க இராணுவப்படைகளை அனுப்பி தனது பணியை அதே நோக்கோடு இன்றுவரை மேற்கொள்கிறது. பிற நாடுகளும் தங்கள் தங்கள் மனிதாபிமான எல்லைகளுக்கு உட்பட்டு ஹெய்டிடியில் ஏதேதோ செய்கின்றன. 7 மாதங்கள் கடந்துவிட்ட நிலையில் இப்போதும் 1.9 மில்லியன் மக்கள் தங்கள் வாழ்விடங்களை இழந்து மீளவழியில்லாமல் தவிக்கவிடப்பட்டுக்கிறார்கள். பட்டினியும் நோயும் சுகாதார சேவைகளின் பற்றாக்குறையும் ஒருசேர மக்களை வதைக்கின்றன, மரத்திலிருந்து விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்தது போல. இவை தீர்க்கப்படவே முடியாத பிரச்சனைகள் என வெளிப்படையாகவே எல்லா தொண்டுநிறுவனங்களும் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால் அவை என்ன செய்கின்றன என்று கேட்க யாருமில்லை. இனிவரப்போகின்ற மனிதாபிமான நெருக்கடிகளுக்காக தாங்கள் நிதிகளை திரட்டி வைத்திருப்பதாக அவை சொல்கின்றன. இப்போது செத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைக் காப்பாற்றாமல் இனி எதிர்காலத்தில் சாகப் போகிறவர்களைக் காப்பாற்ற நிதி திரட்டி என்ன பயன்? இங்கேதான் "மனிதாபிமான உதவி" பற்றிய கேள்வியும் அதன் நோக்கம் குறித்த சந்தேகமும் எழுகிறது. ஐ.நாவாகட்டும் ஏனைய தொண்டு நிறுவனங்களாகட்டும் அவை நேர்மையான நோக்கங்களைக் கொண்டிருக்கிறார்களா? இந்தக் கேள்வியே ஒருவிதத்தில் அபத்தமானது. ஏனெனில் அவர்கள் அவர்களுக்கு நிதி வழங்குபவர்களுக்கு நேர்மையாகவே இருக்கிறார்கள். ஜனநாயகம் பற்றி வாய்கிழியப் பேசுகின்ற ஐக்கிய நாடுகள் சபை இன்னமும் தனது படைகளை ஹெய்டிடியில் வைத்திருக்கின்றது. வெளியேறச் சொல்லி ஹெய்டிடியை மக்கள் போராடியும் ஐ.நா கேட்கிறபடாய் இல்லை. இதற்கிடையில் எல்லா நாடுகளும் ஜனநாயக நாடாக இருப்பது முக்கியமானது. எனவே இப்போது சர்வதேச சமூகம் ஹெய்டிடியை ஜனநாயகப்படுத்த முனைகிறது. தேர்தல்கள் அறிவிக்கப்பட்டாயிற்று. அடிப்படைக்கட்டுமானங்களே இல்லாத நாட்டில் கூட ஜனநாயகம் தளைக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஒருவகையில் முன்னிபந்தனையாகிறது. எனவே தான் இந்தத் தேர்தல் ஏற்பாடு. ஜனாதிபதித் தேர்தலில் பலர் போட்டியிட்டாலும் ஒருவர் அதிக கவனம் பெறுகிறார். சர்வதேச செய்தி நிறுவனங்கள் அவரை உலக அரங்கிற்கு கொண்டு சேர்க்கின்றன, எல்லோரும் அவரைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள், ஹெய்டிடியை மக்களைத் தவிர, அவர் பெயர் வைக்கலில் ஜீன். கிராமி விருது (Grammy Award) வென்ற இசைக்கலைஞர். இவர் தான் தேர்தலில் போட்டியிடுவதை அமெரிக்க CNN தொலைக்காட்சியின் பிரபல நிகழ்ச்சியான Larry King Live இல் அறிவிக்கிறார். அமெரிக்காவின் பிரபல பத்திரிகையான Wall Street Journal இவரது நீண்ட கட்டுரையை பிரசுரிக்கிறது. இவரது அறிவிப்பானது ஹெய்டிடியில் ஜனநாயகம் திரும்பிக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டுவதாக ஆசிரியத்தலையங்கம் வரைகிறது. உண்மையில் அமெரிக்காவும் அமெரிக்க மக்களும் ஹெய்டிடியை ஜனாதிபதியைத் தேர்வு செய்வார்கள் போலும். இவ்வளவு காலமும் அமெரிக்கா தானே தேர்வுசெய்தது. இப்போது மட்டும் புதிதாக ஏதேனும் நடக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது அநாகரிகமானது. ஒருவகையில் ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமானதும் கூட. அவர்கள் விரும்பியபடியே 'ஜனநாயகம்' ஹெய்டிடியில் மலரட்டும், அவர்களின் மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில்.

கருணாகரன் கவிதைகள்

பெரியாரை நம்பிக்கைகளை விதைக்கவில்லை

பலி ஆடு (கவிதைத் தொகுப்பு), கருணாகரன், வடலி வெளியீடு, 6/13, சுந்தர் தெரு, சென்னை, 600018, 2009 ஏப்ரல், ப 113, இந்திய ரூபா 100.00

கருணாகரன் ஈழத்தமிழ்க் கவிஞர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வராகத் தன்னை முப்பது ஆண்டுக்கு முன்னமே அடையாளங் காட்டிக் கொண்டவர். அவரது உலக நோக்குக் கவிதை பற்றிய பார்வையும் அவரது சமூக, அரசியல், இலக்கிய ஈடுபாடுகளின் விருத்திக்கமைய மாற்றங்கட்கு உட்பட்டு வந்துள்ளன. எனினும் அவருடைய எழுத்தின் முக்கியமான ஒரு பக்கம் ஏதெனின், தமிழ்க் கவிதைக்குரிய மொழி நடையை யும் கவிதை கூறும் விதத்தையும் மேலும் உயிரூட்டமானதாகக் குவதில் அவர் காட்டி வந்த அக்கறை எனலாம். ஈழத் தமிழ்க் கவிதையில் சோர்வு காணப்படுகிறது என்பது பொதுவான, நியாயமான ஒரு கணிப்பேயாயினும் அந்தச் சோர்வை முறித்துக் கவிதையை முன் கொண்டு செல்ல முயலும் கவிதைகளாக அவரது "பலி ஆடு" தொகுதியிலுள்ள பல கவிதைகளைக் கூறலாம். எனினும் கவிதைகளின் பாடுபொருள் பெருமளவும் போரின் இறுதி ஆண்டுகளினது அவலமாகவே உள்ளது. நூல் வெளியிடப்பட்ட காலம், போரின் குரூரமான ஒரு அழிவுக்குரிய காலப்பகுதி. எனவே கருணாகரன் சித்தரிக்கும் அவலம் இன்று வட பிரதேசத்தைக், குறிப்பாக வன்னி மண்ணை, மேலும் நிற்கும் அவலத்திற்குக் கட்டியங் கூறி நின்ற ஒன்று.

புலம்பெயர்ந்த மேட்டுக்குடிகள் மட்டுமல்லாமல் உள்ளூர் மேட்டுக்குடிகளின் பிரதான பிரதிநிதிகளான த.தே.சு. தலைவர்களும் தமிழ் ஊடகங்களும் காணவோ கூறவோ தயங்கிய நிலைமைகள் கருணாகரனால் கவிதையாகப் பதியப்படுகின்றன. அவரது கவிதைகள் பெரியாரை நம்பிக்கை எதையும் விதைக்கவில்லை. அதே நேரம் எல்லாமே முடிந்துவிட்டது என்று சோர்ந்து போவதாகவும் கூற இயலாதவாறு அவலத்தையும் நிச்சயமின்மையையும் மனித இருப்பும் உணர்வும் பற்றிய அவதானங்களாகச் சில சமயம் நேரடியாகவும் நிகழ்வுகளுடாகவும் கூறுகின்றன. சில சமயம் உள்மனத்தேடல்களாகப் படிமங்களுடாக அவை உணர்த்தப் படுகின்றன.

1970களின் பிற்பகுதி முதல் 80களின் முற்பகுதி வரை பலன் தீனத்துடன் தன்னை அடையாளப்படுத்த ஆயத்தமாக இருந்த தமிழ்த் தேசியத்தின் ஒரு பகுதி இந்தியாவின் அரவணைப்பின் கீழ் தன்னை இழந்து போயிற்று. தம்மைப் போன்ற ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடன் அடையாளப்படுத்தும் போக்கின் மீளல் கருணாகரனின் ஓரே கவிதைகளின் புலனாவது இன்றைய சூழலில் முக்கியமானது. "அகதி மடி" என்ற தலைப்பின் கவிதையில் "ஆப்கான் மலைச்சரிவுகள்

பெரும் பள்ளமாகினை அகதிப் போக்கரின் துயர் நிறை சமை கூடி

பார்த்தேன் பதறியோடும் குர்திஸியையும் பற்றியெரியும் தீயில் கருகும் ஈராக்கியையும் தலையில் காஸாவைத் தூக்கியபடி

புதிய மலையகம் மாத்தளையில் கருத்தும் பகிர்வு

புதிய மலையகம் அமைப்பு, மாத்தளைக் கிளையின் ஏற்பாட்டில். குறிஞ்சிக்களம் - மாதாந்த தொடர் கருத்துப் பகிர்வு, மாத்தளை நகரில், நவோதயம் கல்வி நிலையத்தில் 17.7.2010 அன்று (சனிக்கிழமை) பி.ப. 2.30 மணிக்குச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இந் நிகழ்வில் கருத்தாடப்பட்ட தலைப்பு "மலையக மக்கள் பற்றிய ஓர் வரலாற்று பார்வை" என்பதாகும். சமூக ஆய்வாளர் திரு. ஏ.சி.ஆர். ஜோன் கலந்து சிறப்பித்து ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார். மிகவும் காத்திரமாக அமைந்த இந் நிகழ்வில் மாத்தளைப் பிரதேச தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், இளைஞர்கள், யுவதிகள் புத்திஜீவிகள், அரசு, அரசாங்கப் பற்ற உத்தியோகத்தர்கள் எனப் பலரும் கலந்து சிறப்பித்ததோடு புதிய மலையகத்தின் சமூகப்பணியில் இணைந்து செயற்பட பலரும் முன்வந்தனர். இந் நிகழ்வின் விசேட அநீதியாக தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையின் வடபுலச் செயலாளர், திரு. த. சிறீபிரகாஷ் கலந்து கொண்டார். வடக்கு-மலையக மக்களின் ஒற்றுமை தொடர்பில் அவர் தனது கருத்துரையை நிகழ்த்தினார். புதிய மலையகம், மாத்தளைக் கிளையின் ஏற்பாட்டில் குறிஞ்சிக்களம் கருத்துப் பகிர்வு வெகு சிறப்பாக 25.07.2010 அன்று (ஞாயிற்றுக்கிழமை) எல்கடுவை தமிழ் மகா வித்தியாலய பிரதான மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. இந் நிகழ்வில் கருத் தாடப்பட்ட தலைப்பு "இலங்கை பொருளாதாரத்தில் மலையக மக்களின் பங்கும் அவர்களின் எதிர்காலமும்" என்பதாகும். இத் தலைப்பில் தனது ஆய்வுரையை நிகழ்த்தியவர், புதிய

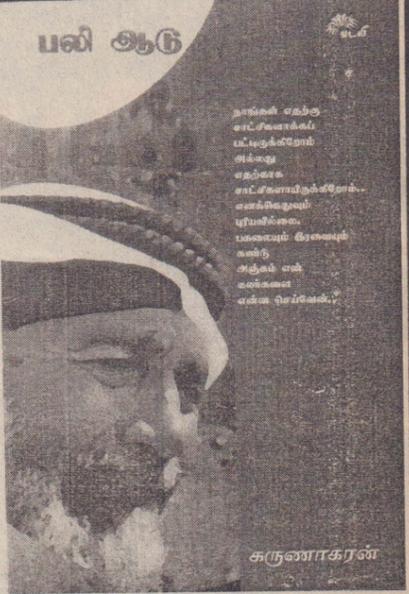
போகும் வழியும் நிற்குமிடமும் தெரியாமற் தடுமாறும் பாலஸ்தீனியையும் தெருவான என் முற்றத்தில் துக்க மொழுகு". என வருகின்ற வரிகள் இன்னமும் இஸ்ரேலியக் கணவுகளிலிருந்து எழு மறுக்கும் தமிழ்த் தேசியவாதப் பெரும்போக்கினின்று குறிப்பிடத்தக்க விலகலும் எதிர்மறையான நிலைப்பாடுமாகும். நம்பிக்கையூட்டும் சொற்களைக் கொண்ட "இசை மொழி" என்ற கவிதையில் சேகுவேராவுடன் கருணாகரன் காணும் தோழமையும் அவ்வாறே ஒரு புதிய திசைக்குக் கட்டியங் கூறுகிறதாயிருக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றேன். கருணாகரனின் உலகநோக்கு குறுகிய தமிழ்த் தேசியவாதத்தினின்றும் ஆயுதப் போர் மூலமும் அனைத்தையும் வெல்லலாம் என்ற எண்ணத்தினின்றும் வெகுதூரம் விலகிவிட்டது. எனினும் இன்று நம்முடன் இல்லாத பலர் உட்படப் பல நல்ல போராளிகள் இயக்க வேறுபாடின்றிப் போராளிகளாக இயக்கங்களில் இணைந்ததற்கான காரணங்கள் இன்னமும் நீங்கவில்லை என்பதைப் பற்றியும் போராட்டத்துக்கான தேவை பற்றியும் அவர் தெளிவாகவே இருக்கிறார். "அம்மா" என்ற கவிதை சிறப்பான ஒரு உருவகம். அதில் "எதிலும் வெல்ல முடியாது தோற்ற போம் கலக்கமின்றியிருந்த அம்மா தோற்றதில்லை நீ ஒரு போதும் தோல்வியின் சினமோ கலக்கத்தின் நிழலோ படிந்ததில்லை உன் அருகிலும் திசையிலும். மகா காலம் நீயம்மா."

என்ற வரிகள் மட்டுமன்றி முழுக் கவிதையுமே உலகில் சோதனைக்குட்படும் எந்தத் தேசத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் வர்க்கத்திற்கும் பொருந்தக் கூடியவை. இக் கவிதைகள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் கருணாகரனின் சிந்தனைகள் மக்களை எதிர்நோக்கிய அவலத்தைப் பற்றியன வாயிருந்தன. விடுதலை பற்றிய கண்ணோட்டம் என்பது அங்கு காண அரிதாகவே உள்ளது. எனினும் மனித விடுதலை பற்றிய வேட்கையும் புறநிலை யதார்த்தமான நோக்கும் அவரிடம் உள்ளன. குறுகிய தேசியவாதத்தின் சுருக்கம் அற்றுப்போன இக் கவிதைகளின் படிமங்கள் மிக வலியான. கவிதைகளில் உள்ள சில பலவீனங்களைக் குறிப்பிடுவது தரும். சில இலக்கணப் பிழைகள் (ஒருமை-பன்மை போன்றவை) போகத், தேவையின்றி வாக்கியங்களின் வினைச்சொல் பல இடங்களில் வரிகளின் நடுவே வந்தமைகிறது. மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளில் பயனிலை விசேடமை வாக்கிய இறுதியில் வரக் காணும், ஆங்கிலத்தில் அவ்வாறு வாக்கியங்கள் அமைவதன் காரணமாக, மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பலர் அதைக் கவிஞரின் தெரிவு என நினைக்கின்றனர். தமிழிற் சொற்கள் எந்த வரிசையில் வந்தாலும் எளிய வசனங்களின் பொருள் அதிகம் மாறாது. ஒரு கருத்தின் மீது அழுத்தம் வைக்கும் நோக்கத்துடன் வழமையான வரிசைக் கீரமம் மாறுவது கவிதைக்கு வலிவூட்டலாம். அடிக்கடி அவ்வாறு நிகழாமலின் அது கவிதையைப் பலவீனப்படுத்தக் கூடும். இவ்வாறான குறைபாடுகட்கும் அப்பால் தமிழ்க் கவிதையை அதன் வடிவத்தைவிட முக்கியமாக உள்ளடக்கத்தின்

மலையக ஹப்பத்தளை கிளை பொறுப்பாளரும், தேசிய இளைஞர் சேவை அதிகாரி (NYSB) யுமான திரு.மார்க்ஸ் பிரபாகர் ஆவார். இந் நிகழ்வில் எல்கடுவை பிரதேசத் தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், இளைஞர்கள், பெண்கள் அரசு - அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், புத்திஜீவிகள் எனப் பலரும் கலந்து கொண்டனர். மேலும் விரிவாக புதிய மலையகத்தின் வேலைத்திட்டங்கள் அமையும் என அதன் மாத்தளை பொறுப்பாளர் குறிப்பிட்டார். தொழிலாளர், இளைஞர்கள் எனப் பலரும் தங்களுடைய காத்திரமான கருத்தாடல்களை நிகழ்த்தினர்.

தமிழ்த் தேசிய 7ம் பக்க தொடர்ச்சி புலம் பெயர்ந்தோரிடையே சிங்கள மக்களை எதிரிகளாகவும் இந்த நாட்டை அடையாளப்படுத்தும் அனைத்தையுமே அந்நியமானதாகவும் கருதும் போக்கை மேற்கூறிய விதமான அணுகுமுறைகள் ஊக்குவித்து உள்ளன. அதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் சாதித்ததென்ன? இலங்கைக்குள்ளே தமிழீழப் பிரிவினை பற்றிய நம்பிக்கை சோர்ந்துள்ளது ஒரு புறமிருக்க, உரிமைப் போராட்டத்திற் கூட நம்பிக்கையற்ற ஒரு மனநிலை தான் இன்று காணப்படுகிறது. இந்த நிலையில், தமிழ் மக்களிடையே தாம் இழந்த, இழந்துவரும் உரிமைகளையும் அவற்றை வெல்ல முன்னெடுக்க வேண்டிய போராட்டங்களையும் பற்றி உணர்வுடும் தேவை இருக்கிறது. இதுவரை காலமும் முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டங்கள் நாட்டின் பெரும்பான்மைச் சமூகத்தை முற்றாக நிராகரித்தும் பிற தேசிய இனங்களின் தேவைகள் பற்றிய அக்கறையின்றியும் முன்னெடுக்கப் பட்டன. ஒரு வகையில், இவை ஒரு அதிகார மனப்பான்மையுடன், ஒரு ஆண்ட பரம்பரைத் திமிருடன், பெரும்

தன்மையில் உயர்த்துவதற்குக் கருணாகரன் முக்கிய பங்களித்துள்ளார். கிறிஸ்து என்ற படிமம் பல கவிதைகளில் சிறப்பான முறையில் பயன்பட்டுள்ளது. ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிரான குரலாயும் அது வெளிப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத் தக்கது. எனவே அத்தகைய ஒரு கவிதையான "இனி"யின் சில வரிகளுடன் இக் குறிப்பை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

காதல்கில் அச்சமுட்டும் ரகசியங் களைச் சொல்லும் எதிரி அழைத்துச் சென்ற விருத்தில் எதிர்பாராத விதமாகக் கண்டேன் கிறிஸ்துவை தலை கவிழ்ந்தபடியிருந்தார் அவர் தியானமா அவமானமா கணவுகளில் எரிந்து கொண்டிருந்தது பன்னூறு ஆண்டு காலத் தோல்வியின் நிழலைப் பிரதிபலிக்கும் அந்த விழிகளில் சகிப்பின் கடைசி கணம் (முடிவடைவதைக் கண்டேன். -சிவா-

துணிந்திடுவோம்

மலையேறி மாச்சப்பட்டு மண்ணில் பயிர் நடடுவச்சோம் பொல்லாத வறுமை சமந்தே பூமியில் இங்கே வாழுகிறோம் (மலையேறி) வாணமுட்டும் மலைகளெல்லாம் வாழ்ந்த கதை சொல்லி நிற்கும் வரலாற்று கொடுமை எல்லாம் தேக்காடு கூறி நிற்கும் (மலையேறி) குள்ளநரிக் கூட்டங்களை நம்தலைவர் ஆக்கி வச்சோம் தந்திரத்தால் நமைச் சரித்தே சவுக்கியமாய் வாழுகிறார் (மலையேறி) அய்யாவின் பேச்சுக்கெல்லாம் ஆட்டமிடும் கூட்டமொன்று செக்கு மாடா வாழுதிங்கே சிந்த தெளிய தேவையில்லை (மலையேறி) தேர்தலுன்னு வந்துவிட்டா சீறிப்பாயும் வீணர் கதை புளிச்ச கதை தானறிவோம் புதுமை செய்யப் புறப்படுவோம் (மலையேறி) சம்பளம் சில்லறையில் சாவுக் கால வாழ்வாச்சு ஒப்பந்தத்தில் கூறிவிட்டு ஊஞ்சலாம் ஆடுகிறார் (மலையேறி) கம்பனிக்கு கஷ்டமுன்னு எம்முரிமை விறிறிடுவார் எண்ணாது இன்னுமிருந்தா இனி மதிப்ப தெப்போது (மலையேறி) பச்சோந்திக் கூட்டங்களை எத்தி எறிந்திடுவோம் உழைப்பாளர் கரம்பிடித்தே உந்திச் செல்லத் துணிந்திடுவோம் (மலையேறி)

காலவந்தையூர் மகேந்திரன்

பான்மை இனமொன்றுக்குரியதான கண்ணோட்டத்துடன் முன்னெடுக்கப் பட்டன என்றே கூற வேண்டும். "தனித் தமிழ் ஈழம் என்பது தமிழரின் உரிமை, அதை மற்ற அனைவரும் ஏற்றே தீரவேண்டும்" என்ற மனப்பான்மை உருவாகி வளர்ந்த தற்குரிய காரணங்கள் பல தமிழ் மேட்டுக்குடி அரசியலில் காணப்படக் கூடியன. தமிழ் மக்களின் விடுதலை அவ்விதமான மேட்டிமைத்தனத்தில் இருந்தும் தமிழரைப் பிற சமூகங்களிலிருந்தும் விலக்கி வைக்கும் போக்குகளிலிருந்தும் விடுபட வேண்டும். அற்பத்தனமான சிந்தனைகள் ஒரு திசைக்கு மட்டும் வரையறுக்கக் கூடியவை யல்ல. அவை வேறு திசைகளிலும் இயங்கிச் சமூகத்தின் உள் முரண்பாடுகளையும் கூர்மையடையச் செய்ய இயலும். செய்தும் உள்ளன. தமிழ் மக்கள் எதிர்ப்புத் பேரினவாத ஆதிக்கச் சிந்தனை யையும் சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களின் புறமொதுக்கலையுமே என்றால், அவர்களது செயற்பாடுகள் அந்த ஆதிக்கச் சிந்தனைகளையும் புறமொதுக்கலையும் மறுக்கும் நோக்கைக் கொண்டவையாகவும் இந்த நாட்டினில் நமது உரிமைகளை வலியுறுத்துவதுமாகவே அமைய வேண்டும். இமயவரம்பன்

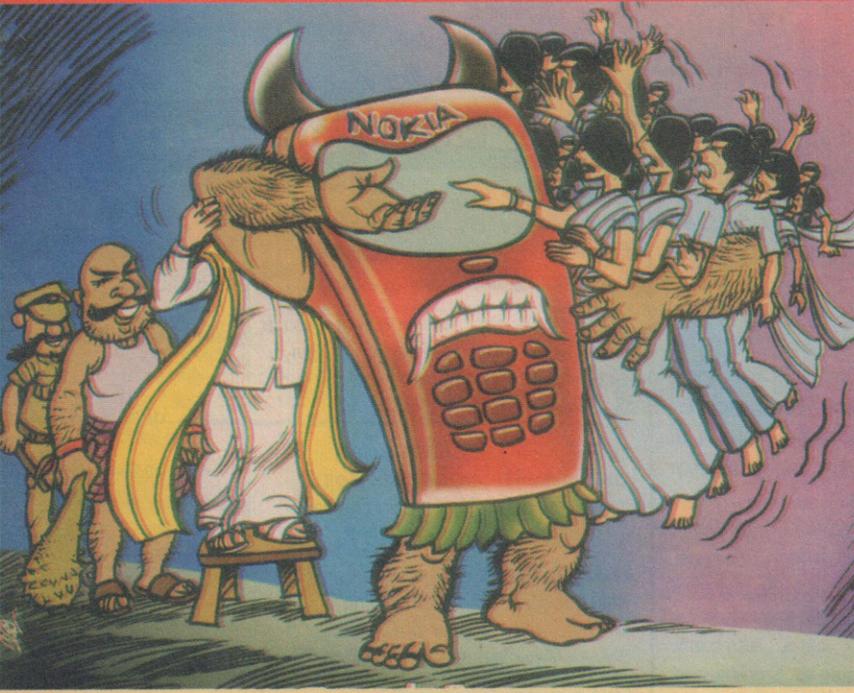
ஓகஸ்ட் 2010

பதிய நுதி

இணையத் தளம் : Website: www.ndpsl.org

மண்டை உடைப்பதும் மரத்தில் கட்டிவைப்பதும் கொன்று குவித்ததும் - பணம் தின்று சுவைப்பதும் இன்னும் பற்பல நடப்பதும் இலங்கைத் திருநாட்டின் ஏழு நட்சத்திர ஜனநாயகமாம்!

தமிழுக்காக உயிர் வாழ்வதாகவும் தமிழீழ தன் முழு முக்க எவையும் கூறி எண்பத்தியேழு வயதிலும் பதவி கிரங்காது தன் குடும்ப வாசகளைக் கொலுவேற்றக் காத்திருக்கும் கருணாநிதி பன்னாட்டு கம்பனிகளுக்கு கடை விரித்து பங்கும் பணம் பெற்று கோடல்வார் ஆகியுள்ளார். "நொக்கியா" அலைபேசி நிறுவனம் மக்களை உறஞ்சி சுரண்டுவதை கோட்டுப் படம் உணர்ந்துகிறது. நன்றி : புதிய ஜனநாயகம் - சென்னை. 2010 ஓகஸ்ட்

காட்சியும் கருத்தும்

நாட்டில் தாய்க்குச் சோறில்லை
சேய்க்கும் யால் இல்லை
இந்தத் தாய் எய்யடி
ஒன்பது குட்டிகளுக்கு யாலூட்டுவானோ?
கோமி - மாத்தளை

அன்புள்ள தாயே !!
யாலுக்கு விலை அதிகம்
உன் யாசத்திற்கும்
வரி அற விடுவார்கள் கவனம்!
காமி - டிக்கோயா

யாசமிகு தாயே !!
உன்னைப்போல் ஊட்டிவளர்த்த
எம் தாய்மார் தம்மின்னைகளை
சிறை மீட்க முடியாது புலம்புகிறார்கள்
உன் குழந்தைகளும் கவனம்
குமரன் - நாவலயம்பிட்டி

இன்றைய உணவுப்பொருள்
விலை ஏற்றங்களில்
எய்யடி அம்மா - ஒன்பது
குட்டிகளுக்கும்
யால் சுரக்கிராய்? முரளி - டிக்கோயா

என்னைத் திரும்பிய யார்க்க
வைத்த அன்புத் தாயே
எங்கள் நாட்டு அரசிற்கு
மனித நேயம் கற்றுக்கிராயோ!
செல்வா - கண்டி

யசிக்கும் உன் குழந்தைகளைக்
கைவிட்டு விட்டு
எனும்புத் துண்டுகளுக்கும்
யோகாத தாயே !!
உன் உறுதி யோன்று
எம் மலையக மண்ணின்
தலைமைகள் இல்லையே!
சந்தனம் - போட்டலா

உலகமய நச்சுக் குழலில்
எய்யடி அம்மா
உன் குழந்தைகளை
வளர்க்கப் யோகிராய்
தினேஷ் - எல்கடுவ

தாயே! கவலையிருக்கிறேன்!
உன் ஒன்பது குட்டிகளுக்கும்
யால் கொடுக்கிராய்
உன் வயிரோ
ஒட்டிய யோய்க்
கிடக்கிறது!
மோகன் ரத்வத்தை

சில விஷயிகள் கண்களில்
யட்டு விடாதே! கண்டால்
நிச்சயம் உனக்கும்
குடும்பக் கட்டுயாடு தான்!
யூரானா - நுவரேலியா

உன் யிரசவத்திற்கு
நம்ம தோட்ட லொறியில்
சென்றிருந்தால்
நீங்கள் தய்யியிருக்க
மாட்டீர்கள்!
சுரேன் - கண்டி

தாயே இனிமேலும் கவனம்
நம்ம தோட்டங்களுக்கு
வருவது யோல் உனக்கும்
கருத்தடை செய்ய வருவாங்க
கவனமாக இருந்துக்கோ!
தனுஜா - யுசல்லாவ

உன் புள்ளகை குட்டிய கவனமாய்
யாத்துக்கோ - ஏனென்றால்
யாராளுமன்றத்தில் ஆளும்
கட்சிக்கு ஆள் எடுக்கிராய்க!
சிவகுமார் - உணுகல்

நீ யால் சுரந்து கொடுக்கிரதைய்
யார்த்தால்
கலாநிதி சில்வா
மரத்தில் கட்டி வைத்து அடியார்
கவனம். மதன் - மாத்தளை

இக் காட்சியும் கருத்தும் மாத்தளை நகரில்
இருந்து எடுக்கப்பட்ட நாயும் அதன் ஒன்பது குட்டிகளும்
இய்யடத்தை காட்டி யலரிடம் இதுயற்றிக் கருத்துக்கள்
கேட்டோம். அய்யடத்தையும் அது யற்றிய
கருத்துக்களையும் வெளியிடுகின்றோம்.
யடமும் கருத்துக்களும் தொகுப்பு
புதிய யூமி மாத்தளை நிருயர்கள்

இலங்கையில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் போர்வாத ஒடுக்கு முறையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் அடிப்படை வாழ்வு உரிமைகளை வழங்க வற்புறுத்தி கடந்த 22-08-2010 அன்று வண்டனில் புதிய திசைகள் அமைப்பும் ஏனையோரும் இவ்வாறு நடாத்திய எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டத்தை மேற்படத்தில் காணலாம். அதே நாளில் தமிழ் நாட்டின் பல்வேறு நகரங்களில் ம.க.க.க.வும் அதன் புரட்சிகர திசை அமைப்புகளும் இலங்கை தமிழர்களின் உரிமைகளை வற்புறுத்தி ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபடுவதையும் படத்தில் காணலாம்